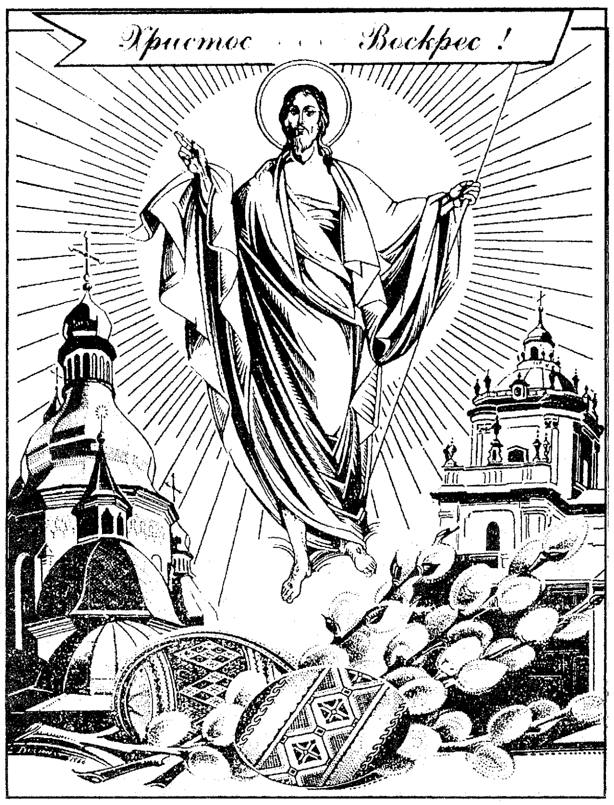
Пам'ятаймо про Україну!

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.25 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.25

РІК CVI П'ЯТНИЦЯ, 26 БЕРЕЗНЯ 1999 ЧИСЛО 13 VOL. CVI FRIDAY, MARCH 26, 1999 No. 13

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Прояснiло серце кожне –
Чорний лiд зневiри скрес
I лунає переможно
Дзвiн надiй: Христос Воскрес!

Брунька, квiтка, сонця промiнь –
Свiт життю радiє ввесь.
Залунав весняний гомiн
Скрiзь – Воiстину Воскрес!

Думка, мрiя не загине –
Це зерно на нивi лiт.
З мрiї встане Україна,
Мiт обернеться в ґранiт.

Воскресення – символ вiри!
Смерть обернеться в буття,
Крiзь листки торiшнi сiрi
Устає в квiтках життя!

Віра Ворскло

ВОСКРЕСІННЯ – СИМВОЛ ВІРИ!

ГОСПОДНЯ ТРАПЕЗА ГОТОВА - РОЗКОШУЙТЕ ВСІ!

ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ, ПРЕПОДОБНОМУ ЧЕРНЕЦТВУ ТА ВІРНИМ СТЕМФОРДСЬКОЇ ЕПАРХІЇ:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Щиро відданий вам у Христі Господі – Василь, Єпископ Стемфордський

Святкуючи безмежну радість Воскресіння Господа нашого Ісуса Христа, нагадаймо собі величну урочисту запоруку, яку Христос Господь дав нам словами „Отець бо й сам любить вас" (Ів.16:27). Бог Отець передав нам найкращий знак Своєї Любови, пославши Свого Сина, Ісуса Христа, щоб Він перетерпів за нас Страсті та Смерть на хресті, та щоб поновно і славно воскрес. Отець бо й сам любить нас!

У сучасну пору багато людей скаржиться, що ніхто їх не любить та що ніхто ними не турбується. Прагнучи любови, деякі з них, почуваючи себе самотніми, замінюють спасенну любов шкідливими звичками, наприклад, злочинами, наркотиками і тому подібним. У деяких випадках їхні спотворені прагнення любови приводять до смерти – їхньої або іншої людини. Ясно, що це є антитезою Христового Воскресіння.

Воскресіння Христа Господа є виявом та доказом любови Отця до нас. Не смійте сумніватись у тому, що Отець Вас любить. В Ісусі Христі любов Отця ізбавила нас від гріха, від смерти, від ідолопоклонства, яке нами опанувало, та ідеологій, які понижують нас. Справжня свобода синів Божих дає нам спроможність прийняти любов Отця.

Святкуючи найвеличнішу радість Святої Пасхи, надхненно розголосімо навчання Воскреслого Христа Господа: „Отець бо й сам любить Вас". Треба знати – молодим і старшим – що Бог любить кожну людину, тому що Він кожного з нас сотворив. Отець любить нас тепер, Отець любив нас завжди та, незважаючи на ніщо, любитиме повсякчас і на віки вічні. Ми можемо покладатися на постійну любов Отця.

Ми, християни, добре свідомі цього, що Отець любить нас, тому то ми мусимо вірно засвідчити Його любов у Церкві, у щоденному житті, в наших взаєминах з іншими, і служити їм та вірно вшановувати Божу волю, завжди зберігати Його заповіді. Всім треба знати, що Бог їх любить.

(Закінчення на стор. 6)

ВЕЛИКДЕНЬ - ЦЕ ТРІЮМФ ЖИТТЯ!

ВЕЛИКОДНЄ ПОСЛАННЯ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЄВАНГЕЛЬСЬКО-БАПТИСТСЬКОГО БРАТСТВА

Дорогі брати та сестри, любі друзі!

У світлий день Христового Воскресіння вітаємо вас від імені Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства привітом радости, перемоги життя і привітом Великодня – Христос Воскрес!

Господь Ісус Христос потішав Своїх учнів і запевняв їх, що в цьому грішному світі, повному ненависти до Бога, ворожнечі до Його святої правди й лютости до вірних Йому людей, Він їх не покине: „Бо живу Я, – і ви жити будете!"

Безбожні люди у своїм безвір'ї не хочуть прийняти Ісуса Христа як Спасителя, ані як Володаря. Але Христос є завжди вірним Провідником нашого спасіння: „І ото Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку!" (Мт. 28:20).

Апостоли були свідками найбільшого злочину в історії людей: Господа слави, Князя спокою, Царя віків, Предвічного Бога, Який прийшов, щоб перебувати серед нас, грішні люди засудили на розп'яття. Він пролив Свою святу й пречисту кров за наші гріхи. Він схилив Свою голову, поранену терновим вінком, і віддав Свого духа Богові Оцеві. Вірні друзі здійняли тіло Господа з хреста, поклали у гробі й привалили каменем. Вороги Христа запечатали гріб і поставили сторожу. Люди у своїм духовнім засліпленні думали, що вони навіки похоронили правду – Того, Хто сказав: „Я є дорога, і правда, і життя!" (Ів. 14:6).

Але гріб не міг утримати Христа. Смерть не мала влади над Ним. Його тіло не сміло бачити зотління! Дорога для спасіння людей не може бути закритою. Правди не можна похоронити. Духовне життя є незнищенне, невмируще, вічне. Христос воскрес! „Тому може Він завжди спасати отих, хто через Нього до Бога приходить, бо Він завжди живий, щоб за них заступитись!" (Євр. 7:25).

В Христі здійснилася надія людей – надія на перемогу над смертю. „Поглинута смерть перемогою! Де, смерте, твоя перемога? Де твоє, смерте, жало?.. А Богові дяка, що він Господом нашим Ісусом Христом перемогу нам дав!" (1 Кор. 15:54-57).

Учні Христові бачили суд, страждання і смерть Ісуса Христа, але вони були також свідками Його воскресіння. Воскреслий Христос послав їх у світ і запо-

(Закінчення на стор. 6)

Київ і Єрусалим: розвиток взаємин

Слідами приїзду в Україну прем'єра Натанягу

Україна та Ізраїль готові розпочати практику постійних консультацій як на найвищому рівні, так і на рівні керівників зовнішньополітичних відомств. Про це повідомив Президент Кучма у перебігу короткочасного перебування в Україні 21 березня прем'єр-міністра Ізраїля Беньяміна Натанягу. За його словами, в Києві надають великого значення розширенню співпраці з Ізраїлем. Особливу увагу на переговорах було приділено розвиткові спільних економічних проєктів, оскільки Україна зацікавлена в із-

(Закінчення на стор. 6)

На знак протесту проти рішення НАТО Прімаков повернувся до Москви

ВАШІНҐТОН. - У вівторок, 23 березня, Євген Прімаков, міністер закордонних справ Росії, був в дорозі до США, де впродовж трьох днів мав відбути важливі зустрічі з Президентом Билом Клінтоном, віцепрезидентом Алом Ґором, секретарем Державного департаменту Меделин Олбрайт і офіційними керівними чинниками Міжнародного валютного фонду.

Будучи кілька сотень миль на північний схід від Нюфаундленд, він отримав телефонічний дзвінок від віцепрезидента А. Ґора, котрий повідомляв його, що дипломатич-

(Закінчення на стор. 11)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Постанову про імпічмент відхилено

Постанова про початок процедури імпічменту Президента Кучми не набрала необхідної кількости (226) голосів у Верховній Раді. Цю ініціятиву було порушено з огляду на те, що Кучма відмовляється підписати в дію закони, вето на які відхилив парлямент. За імпічмент проголосували 160, проти - 57 із 324 народних депутатів, зареєстрованих у сесійному залі. У поіменному режимі проти постанови проголосували депутати від правих та право- і лівоцентристських фракцій: НДП, обох частин НРУ, СДПУ(о), "Батьківщина", "Реформи-Центр". Розпочати імпічмент Президента запропонував з трибуни парляменту член фракції компартії України В. Мойсеєнко, мотивуючи це тим, що Л.Кучма "тривалий час ухиляється від виконання обов'язків, покладених на нього Конституцією України". Його дії, мовляв, "можуть розглядатися як такі, що містять ознаки кримінального злочину – зловживання владою". Згідно з частиною 4 ст.94 Конституції, Президент зобов'язаний після подолання вето парляментом підписати і опублікувати закон впродовж 10 днів. Згідно зі статею 111 Конституції, питання про усунення Президента з посади ініціює більшість поіменного складу Верховної Ради, тобто 226 голосів.

На застосування сили в Косово необхідні санкції Ради Безпеки

Міністер закордонних справ України Борис Тарасюк провів нараду з керівництвом відомства з питання загострення ситуації навколо Косово та виведення з території краю Верифікаційної місії ОБСЄ. Як заявив днями Президент Кучма, Україна підтримає застосування сили в Косово лише в тому разі, якщо на це буде рішення Ради Безпеки ООН. Водночас у зв'язку з тим, що ситуація в Союзній Республіці Югославія набуває непередбачуваного характеру, Міністерство закордонних справ України не рекомендує своїм співгромадянам здійснювати найближчим часом поїздки до Югославії.

Скорочують державну бюрократію

За новим указом Президента "Про зміни в системі центральних органів виконавчої влади України" кількість міністерств скорочено з 21 до 18. Тепер до складу Кабінету міністрів входитимуть 18 міністрів, міністр кабінету міністрів, 4 віцепрем'єри та прем'єр-міністр. Крім того міністерствам буде підпорядковано роботу 40 комітетів державної виконавчої влади. Буде змінено структуру Мінфіну, Мінекономіки, МінАПК, Міністерства соціяльної політики, Міністерства навколишнього середовища. Буде ліквідовано "галузевий підхід до роботи міністерств". Наступний крок в адміністративній реформі в Україні буде зроблено через 4 місяці з метою дальшого спрощення структури виконавчої влади. Норми указу повинні повністю задовольнити Світовий банк, який має намір надати Україні кредит у розмірі 200 млн. дол. для проведення адміністративної реформи.

Українські жертви нацизму скаржаться на дискримінацію

Українські громадяни, колишні жертви нацизму, відчувають упередженість і несправедливість до себе з боку Німеччини у тому, як їм виплачується належна компенсація порівняно з жертвами нацизму, що проживають у західніх країнах. Про це йдеться у спільній заяві спілки юристів України та Світового конгресу українських юристів, яку оприлюднено днями. Сьогодні в Україні проживають майже 650 тисяч осіб, які постраждали від німецького нацизму. Одноразова гуманітарна виплата в розмірі в середньому 600 нім. марок, яку отримує кожен постраждалий громадянин України, не йде в жодне порівняння із відповідними компенсаціями громадянам, жертвам нацизму, в західніх країнах. Крім одноразового відшкодування на суму у 5.000 нім. марок, ці компенсації включають і пожиттєві щомісячні виплати – кожна на понад 500 марок.

У Росії порушують громадянські права українців

Розпочалася офіційна візита уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Ніни Карпачової до Росії. Український омбудсмен отримала близько 20 звернень з Російської Федерації, в яких йдеться про те, що людям чиняться всілякі перепони у працевлаштуванні, організації культурноосвітніх товариств. Зокрема, часто порушуються права українців, які їдуть на заробітки в Росію, а саме в Ямало-Ненецький округ, Тюмень, Москву, Приморський край. У розмові з послом РФ в Україні Ю. Дубініним напередодні візити Н.Карпачова наголосила на необхідності російської допомоги для визволення чотирьох українських моряків, які перебувають у Нігерії, а також у пошуку трьох українських громадян, котрі зникли безвісти в Чечні. Крім цього, Н.Карпачова зазначила, що соціально-економічні труднощі спонукають громадян України та Росії шукати заробітку за кордоном, де нерідко також порушуються їхні права. Вони часто стають жертвами работоргівлі і секс-бізнесу.

Розвивається українсько-іранська співпраця

Україна має намір активізувати економічну співпрацю з Іраном. Про це заявив заст. міністра закордонних справ України Олександр Майданник на спільній прес-конференції за підсумками переговорів з іранським колегою Мортезою Сармаді. "Іран – надзвичайно важлива країна у геополітичному плані і є одним із наших потужних торговельно-економічних партнерів", – сказав О.Майданник. Після "певної паузи" у відносинах сторони виробили широкий план співробітництва між двома країнами. У свою чергу, М.Сармаді зазначив, що Києву та Тегерану "потрібно створити новий фундамент відносин для здійснення довгострокових програм між нашими країнами". Найближчим часом відбудуться візити шефа української дипломатії Бориса Тарасюка та міністра промислової політики України Василя Гурєєва до Ірану. Україна відмовилася від російсько-іранського контракту на будівництво АЕС в Бушері у березні 1998 р. під тиском США, які вважають, що з будівництвом АЕС Тегеран зможе отримати матеріяли для створення ядерної зброї. Минулого року товарообіг між Україною та Іраном сягав 300 млн. дол. Понад 100 українських підприємств беруть участь у довгострокових економічних проєктах з іранською стороною, загальна вартість яких становить 900 млн. дол. В Ірані працюють 1500 українських фахівців. Через 6-7 місяців після випробування українського літака АН-140 буде прийнято рішення про будівництво в Ірані, за участю України, авіяційного заводу.

Зростає офіційне безробіття

Протягом січня-лютого 1999 р. в Україні було офіційно зареєстровано безробітними 1281,4 тис. громадян. Порівняно з відповідним періодом минулого року число безробітних зросло в 1,5 раза і сягнуло 1179,1 тис. чол. На 1 березня 1999 р. на обліку перебувало 1121,8 тис. незайнятих громадян, що становить 3,96 відсотка всього працездатного населення.

Британські парляментарі про можливий вступ України до НАТО

Україна може порушити питання про вступ до НАТО лише через певний час, оскільки не відповідає критеріям альянсу до країни-кандидата, сказав на прес-конференції глава делегації, керівник комітету з питань оборони Палати громад Великої Британії Брус Джордж. Водночас він висловив думку, що Україна має "дуже хороші" відносини з НАТО. Глава британської делегації, яка готує звіт для Палати громад щодо майбутнього НАТО, не поділяє тверджень, які лунають як в Росії, так і в Україні про те, що "військова співпраця з НАТО - це занадто".

На його переконання, співпраця військових є дуже важливою. Член комітету з питань оборони парляменту Великої Британії Криспин Блант відзначив "талановиту і майстерну" зовнішню політику України у розбудові взаємин із НАТО та сусідніми країнами, зокрема з Росією. Водночас він висловив розчарування відсутністю в Україні економічних реформ. За його словами, через блокування лівими силами парляменту, ВР тривалий час не ратифіковувала міжнародні договори, і тому "багато інвесторів залишили Україну".

Україна належить до шести чолових країн світу за військовою технологією

18 березня в Абу-Дабі, Об'єднані Арабські Емірати, закінчила свою роботу Міжнародна виставка військової техніки і озброєнь "Айдекс-99". Як зазначив в інтерв'ю українським мас-медія голова організаційного комітету "Айдекс-99" бригадний генерал Султан Ел Савейді, "українська експозиція і особливо діюча модель танка Т-84У прикрасила виставку". Він висловив думку, що українські технології сьогодні знаходяться в одному ряду з такими країнами, як Франція, Німеччина, США, Велика Британія та Росія.

За інформаціями УНІАН.

ТІЛЬКИ ФАКТ

Згідно останніх опитувань за Наталю Вітренко готові проголосувати близько 20 відсотків громадян України, за Л. Кучму – 19, П. Симоненка – 10, О. Мороза – 9, Є. Марчука – 3,1 відсотка, О. Ткаченка – 2,4 відсотка.

◆

З 1 липня 1999 р., за рішенням Верховної Ради, мінімальна пенсія за віком в Україні підвищується з 17 гривень до 55 грн. на місяць. Збільшення мінімальної пенсії вимагає додаткових 9 млрд. грн., яких уряд не має.

◆

Сьогодні Україна співпрацює у військово-технічній галузі з 78 країнами світу.

◆

Новим послом Держави Ізраїль в Україні призначено Анну Азарі, яка еміґрувала до Ізраїля з Вільнюса в 1972 р., закінчила факультет славістики Єрусалимського університету і займала посаду міністра-посланця в посольстві Ізраїля в Москві.

◆

У Сумах засновано обласну організацію Союзу радянських офіцерів. Перший всеукраїнський з'їзд СРО пройде в Києві 27 березня. Організація ставить собі за мету організовано, скоординовано протистояти "антинародному режиму Кучми" і не допустити співпраці України з НАТО.

◆

Туркменистан оголосив про вихід з угоди про безвізове переміщення громадян СНД по території її учасників. З 9 червня громадяни всіх держав співдружности, в тім й України, відвідатуватимуть Туркменистан лише на підставі візи.

◆

В Антарктиду доставлено членів VI Української антарктичної експедиції на станції "Академік Вернадський", а додому повертаються зимівники, що протягом року вели дослідження за широкою науковою програмою.

◆

На Інтернеті з'явилася сторінка Збройних Сил України, яка містить інформацію про структуру, керівний склад, техніку, озброєння, миротворчу діяльність, науку, військову освіту та капітальне будівництво ЗСУ.

◆

Минулого року залізничні перевезення вантажів із Білорусі в Україну зросли на 23,4 відсотка, з України в Білорусь – скоротилися на 16 відсотків.Транзитні перевезення за цей період з України через Білорусь зросли на 9,3 відсотка, в Україну через Білорусь - на 8,4 відсотка.

◆

Місто Лонг-В'ю, штат Тексас, стало побратимом міста Ромни. Обидва міста досягли домовлености про взаємовигідні зв'язки.

◆

До будинку дитини №2 Севастополя, де виховуються сироти дошкільного віку, від Союзу українок Америки надійшла грошова допомога в сумі 760 грн.

◆

Курси валют

Долар США -	**3,7520 грн.**
Німецька марка -	**2,1550 грн.**
Евро -	**4,2100 грн.**

ВИБОРИ 1999

Позиція Всеукраїнського демократичного об'єднання "Злагода", висловлена на установчих зборах, полягає в тому, щоб не допустити зміни політичного курсу, заявив на прес-конференції 20 березня народний депутат, співголова об'єднання "Злагода" Леонід Кравчук. За його словами, цей політичний курс сьогодні забезпечує Президент Кучма. Виходячи з цієї позиції, "Злагода" підтримуватиме того кандидата на президентських виборах, хто забезпечить незалежність України і не зазіхатиме на національну безпеку. За словами співголови Всеукраїнського об'єднання "Злагода" депутата Івана Плюща останнім часом "кандидатура Олександра Мороза, як ікона, потьмяніла і потріскалась". Сьогодні з'явилася "нова ікона – Петро Симоненко", але "серйозною опозицією двом названим кандидатам є Наталія Вітренко, зазначив він.

* * *

Перемогу на президентських виборах здобуде кандидат, який заручиться підтримкою найвпливовіших соціяльних груп, зазначив директор Інституту політики Микола Томенко на Інтернет-конференції для преси п'ятірки найкращих політологів України, що відбулася 17 березня. На його думку, провідник ПСПУ Н. Вітренко може розраховувати на підтримку функціонерів, Президент Кучма – службовців та підприємців. Голову Соцпартії О. Мороза, найімовірніше, підтримають селяни і трудова інтелігенція. Провідник Компартії П. Симоненко може розраховувати на робітництво. На сьогодні, проте, немає кандидатури, яку б підтримала молодь та населення двох реґіонів – західніх областей України і Києва.

* * *

На думку експерта Центру демократичних реформ "Демос", народного депутата Романа Зварича, першою жертвою президентської виборчої кампанії стануть засоби масової інформації та конкретні журналісти, а в перебігу самих виборів найвагомішим буде чинник страху.

* * *

Українське козацтво висунуло кандидатом на посаду Президента народного депутата України, гетьмана УК, голову Спілки офіцерів України, гвардії генерал-майора Івана Біласа. Кандидатура безпартійного І.Біласа є не випадковою, а альтернативною кандидатам від політичних партій, які лише "дбають про власні інтереси". Перший заступник гетьмана України, головний отаман України Тарас Чухліб, сказав, що українське козацтво підтримуватиме І. Біласа, як єдиного кандидата від державницьких сил національно-патріотичного спрямування на виборах у жовтні 1999 року.

І.Білас повідомив, що сьогодні українське козацтво має 158 тис. асоційованих членів, які є активними виборцями. Основою своєї передвиборчої програми гетьман УК вважає втілення ідеї державности, з подальшим створенням української економіки та відродження козацького хліборобства.

* * *

Про створення коаліції українських громадських організацій "Свобода вибору" було оголошено у понеділок на прес-конференції. Її створено у зв'язку з виборами Президента України в жовтні 1999 року. На сьогодні Декларацію про створення коаліції підписали 63 організації з 14 областей України.

Коаліція не ставить за мету сприяти перемозі будь-кого з кандидатів, а сприятиме проведенню чесних і справедливих виборів, забезпеченню максимального дотримання демократичних принципів. Серед основних напрямків діяльности коаліції – просвіта виборців щодо нового виборчого законодавства, об'єктивне висвітлення перебігу виборчого процесу в засобах масової інформації, залучення громадян до участи у виборах.

Світовий Конґрес Українців засуджує приєднання України до Міжпарляментської Асамблеї СНД

Заява Світового Конґресу Українців

Світовий Конґрес Українців глибоко стурбований недавніми подіями у Верховній Раді України, а саме прийняттям постанови про вступ України до Міжпарляментської Асамблеї СНД. Оскільки було 230 голосів за постанову, а тільки 42 голоси проти, ми підозріваємо, що ця постанова не могла пройти таким вислідом без підтримки не тільки голови Верховної Ради, але також Президента та прем'єра України. Ця постанова кривдить український народ ,який впродовж історії зазнав чимало лиха внаслідок союзів чи „воз'єднань" з північним сусідом. Рівночасно це рішення подає сиґнал західньому світові та його структурам про нечітку політику України.

Звертаємось до Президента та прем'єра України, щоб вони подали вияснення – яку користь принесе Україні ця постанова? Одночасно звертаємось до голови Верховної Ради, щоб він поводився як голова парляменту суверенної держави, а не лакей чужої зогнилої імперії.

Українська діяспора, яка своїми починами та своєю допомогою намагається скріпити незалежну демократичну українську державу, висловлює своє невдоволення і обурення відносно цього деструктивного акту Верховної Ради. Хочемо вірити, що це рішення буде відкликане Верховною Радою або що Президент, як голова держави та захисник Конституції України, унеможливить його виконання.

Аскольд Лозинський,
президент,
Віктор Педенко,
генеральний секретар

АМЕРИКА І СВІТ

Відбулося вручення нагород „Оскара"

ЛОС АНДЖЕЛЕС. – Тут у неділю, 21 березня, відбулося 71-ше з черги щорічне офіційне вручення „Оскара" — нагород Академії кіномистецтв з цілого ряду категорій цієї індустрії. Отримати золотого „Оскара" вважається в цілому світі найвищим визнанням мистецького таланту в даній ділянці кіномистецтва. Цьогорічну нагороду найкращої акторки отримала Ґвинет Палтров за ролю у фільмі „Закоханий Шекспір" (Shakespeare in love), нагороду найкращого актора здобув Роберто Беніні за ролю у фільмі „ Життя прекрасне" (Life Is Beautiful), нагороду найкращої акторки другого пляну отримала дама Джуді Денч за створений нею образ владної англійської королеви Єлисавети І у фільмі „Закоханий Шекспір", а нагороду найкращого актора другого пляну отримав Джеймс Кобурн за ролю лайливого п'яниці у фільмі „Страждання" (Affliction).

Найкращим фільмом визнано „Закоханий Шекспір", який здобув 13 нагород з різних ділянок, а нагороду найкращого іншомовного фільму признано фільмові „Життя прекрасне", режисер-постановник Роберто Беніні.

Невдалий замах на президента Чечні

МОСКВА. – Незалежна російська телевізійна мережа НТВ повідомила про невдалий замах на життя Аслана Масхадова, президента Чечні, котрий вчинено у неділю, 21 березня, у столиці країни Ґрозний. Кілька осіб, включно з деякими особистими охоронцями президента, було поранено під час вибуху бомби в часі переїзду президентської автоколони вулицею столиці. Це вже четвертий з черги замах на його життя від часу, коли він став президентом країни. Два дні до цього на базарі у Владикавказі стався вибух, який спричинив смерть понад 50 осіб. Президент А.Масхадов заявив, що замахи на його життя і вибух у Владикавказі є частиною змови „деяких сил" у Москві, спрямованих на дестабілізацію Чечні та дискредитацію її проводу.

Не дотримуються закону

ВАШІНҐТОН. – У 1991 році введено в життя закон, який вимагає, щоб у новозбудованих багатородинних мешканнях був свобідний доступ для інвалідів. Одначе, згідно з твердженнями Департаменту юстиції та оборонців інвалідів, цей закон в більшості нехтувано у цілій країні. Згаданий закон вимагає також, щоб загальновживані площі та мешкання на партерах були доступними для інвалідів у кріслах на колесах і для тих, які вживають допоміжних засобів при пересуванні. Одначе здійснені по цілій країні оборонцями інвалідів огляди вказують, що тільки дуже малий відсоток нових багатородинних мешканевих приміщень у громадах притримується вище згаданого закону.

На передмістях Чикаґо з 50 багатородинних житлових приміщень, побудованих від 1991 року, 49 не взяли до уваги згаданого закону. У Балтиморі 75 відсотків з новозбудованих 59 приміщень також не виконали приписів закону. Подібні факти виявлено у містах Фінікс і Тусон в Арізоні. З уваги на це, Департамент юстиції та оборонці прав інвалідів у Чикаґо, Балтиморі, Клівленді, Ляс Веґас і Маямі почали покликати до судової відповідальности архітектів і будівничих, щоб примусити їх притримуватися закону.

Здійснилась мрія двох повітроплавців

МУТ, Єгипет. – Після 29,056 миль, 19 днів, 21 годин і 55 хвилин мрію багатьох вдалося здійснити двом повітроплавцям — швайцарцеві д-рові Бертрандтові Пікардові та його другому пілотові англійцеві Браєнові Джонсонові. Облетівши земну кулю у своєму бальонові „Брейтлінґ Орбітер 3", вони преземлились в Єгипті, 50 миль на північ від місцевости Мут, у неділю, 21 березня. Зворушені до сліз, 41-річний Б.Пікард і 51-річний Б. Джонсон не могли у першу мить знайти відповідні слова, щоб висловити свої почування про пережиття їхньої одисеї та щасливого приземлення.

Все ж таки д-р Пікард найперше заявив: „Ми невимовно вдячні цій невидимій руці, котра провадила нас під час всієї подорожі та діяла так, як було потрібно в даний час". Останнім часом кілька експедицій повітроплавців намагалися здійснити таку ґльобальну подорож, але безуспішно. А ці два повітроплавці спільними силами Божого Провидіння, новітньої технології та найдавнішої людської спонуки — сили волі та шукання пригод зуміли подолати цей останній виклик простору.

Критикують республіканських кандидатів

ВАШІНҐТОН. – Крайове угрупування, котре захищає право абортів, почало телевізійну кампанію у стейтах Айова і Ню Гемшир проти двох республіканських президентських кандидатів. Кампанія Краєвої ліґи захисту права на аборти і відтворення є спрямована на тексаського губернатора Джорджа Буша і Елізабет Дол, колишнього президента Американського червоного хреста, та звинувачує їх у маскуванні їхніх поглядів на справу передчасного припинення вагітности.

Згадане угрупування також перед тим вже критикувало обидвох кандидатів і за те, що вони не беруть більшого зацікавлення у цій справі. Губернатор Дж. Буш сказав, що він є проти передчасного припинення вагітности хібащо у випадку насильства, кровозмішання та коли життя матері є загрожене, а Е. Дол відмовилася дискутувати про свої погляди в цій справі.

Військовий договір Індії з Росією

НЮ ДЕЛІ, Індія. – Про те, що Москва і Ню Делі підписали оборонний договір, який дозволить індійським старшинам вишколюватися у військових академіях Росії, повідомлено під час офіційного приїзду до Ню Делі Ігоря Сєргєєва, російського міністра оборони. Цей новий договір є наслідком пакту оборонної співпраці, підписаного обома країнами минулого грудня.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svo103@aol.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054
and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Воскресла й Україна!

З часу проголошення незалежности України, уже сім Великоднів ми пережили у піднесенні й радості та у подяці Господу, що сповнилося наше довголітнє бажання, яким ми завжди з вірою у кожну Великодню пору відповідали на привітання „Христос Воскрес"!– „Воскресне й Україна!"

Наша відповідь-сподівання була почута. То було наше найсильніше бажання, а з тим і віра, що Господь нас вислухає – скоріше чи пізніше. Глибока віра в доброту Бога і справедливість нас не підвела: сповнилося наше бажання, наша довголітня мрія.

То чи можна сьогодні забути ту радість, ту евфорію, що їх можна було бачити на обличчі кожного українця, коли в 1992 році під звуки Великодніх дзвонів можна було привітати один одного: „Христос Воскрес!" – „Воскресла й Україна!"? Наші рідні з України писали або, повні щастя, переказували телефонічними дротами, що це найбільше свято, найбільша радість, і у всіх справжня віра, що Господь воістину воскрес! Бо ж цей акт великої перемоги життя над смертю виявився для нас перемогою добра над злом, на яку ми чекали майже 80 років. Тому з такою радістю ми відповідали „Воістину Воскрес!".

Здається, майже в жодного народу не є так сильно закарбоване це свято Божого Воскресіння, як в українському. Наш нарід у дні Великодня з року в рік виливав свою віру в силу Христового Воскресіння, навіть у дні найбільшого лихоліття, і цим самим ще більше зміцнював свою, може, надломлену силу віри в кращу долю України. Цінність в тому, що саме у великий день Воскресіння святі слова „Христос Воскрес!" допомагати зносити незгоду, чвари, що не один раз роз'їдали національний організм нашого народу, перемагаючи їх своєю силою миру, любови і всепрощення.

До цього завжди спонукували наші Великодні відправи із величавою Воскресною утренею, наші співи, виведення молоддю гагілок, яких не має ні один народ в такій красі та в такому настрої. Навіть славне українське „христосування" вказує на символіку цього нашого найбільшого свята, що ми ставимо навіть попереду Різдва, яке інші народи уважають найважливішим. Можливо, тут діє вплив селянського походження, яке так було зв'язане із відродженням весни, а ще, може, терпіння Христа і Його Воскресіння завжди мали непереможну силу давати надію і радість?

А як же по семи роках ми відчуваєм оте „Христос Воскрес!" – „Воскресла й Україна!"? Щораз сумніші події в Україні заслоняють серпанком журби тисячі наших земляків на рідних землях, як і нас, розсипаних по різних краях. Але коли в передень Великодня треба нам усім сповідатись із наших гріхів та просити у Господа вибачення, чи не слід нам в першу чергу признатись щиро, що ми не завжди достатньо та як слід допомагали нашій батьківщині, що було більше слів, як активних вчинків, що ми, у нашій критиці недотягнень, не бачили добра, яке можна чинити, та що наші чвари та розбиття є також причиною сьогоднішнього стану?

То ж вдармо себе в груди, признаймо свої гріхи проти Господа й України, і вітаймо цей Великдень з постановою поправи, так як пристало вірним Христові.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про поміч ближнім

Вчора збудив мене із призадуми дзвінок вірної „телефонічної приятельки", яка з видимим зворушенням розпочала розмову від не то прохання, не то заклику: „Пані О-ка! Ви мусите про це написати!" Як часто я дістаю у своїй праці такі прохання, і як рідко можу їх виконати! Але в тому випадку розповідь знайомої торкнула болючу струну, і я таки вирішила сповнити її прохання.

Розповідь не була сенсаційна і не торкалася якоїсь великої новини – але якже ж правдива і сумна! „Чи уявляєте, що у нашому поселенні останньо троє осіб померло зовсім самітньо, і лише після якогось часу віднайдено їхні тіла?" „А чи знаєте, що широко відомий український письменник живе сам в одній кімнаті, і так бідно, немов якийсь жебрак?".

І тут моя зворушена пережитим знайома розповіла мені про тих самітніх стариків, що померли ніким не помічені, ніхто б не дізнався ще довго, коли б поштар чи сусідка не завважили браку життя у хаті того мешканця.

Чи не стається воно так тому, що ми не маємо в США влаштованої й організованої загальної опіки над нашими старшими земляками? Постійно про це говориться, постійно із жалем згадується тих, що не можуть знайти „доброї душі", яка б ними поцікавилася. Але з правила все кінчається тільки на ствердженні, що „треба щось робити".

Різні є причини, чому усюди, де живуть українці, маємо певну кількість старших віком людей, які не потребують ще переміщення в лікарню чи навіть до дому для старших, але яких хтось повинен мати в обліку та час до часу відвідувати. Правда, в деяких осередках українського життя працює суспільна опіка, як от в Ню Йорку, про яку ми недавно писали, але багато охочих виконувати таку самаритянську працю у нас немає.

Тільки нечисленні особи беруть собі за обов'язок поцікавитися долею стариків, які ще недавно були повноцінними одиницями в нашій спільноті, та щойно недуга, вік та брак зацікавлення з боку родини чи знайомих залишила їх на самітнє животіння.

Недавно відзначала наша громада 90-річчя цього відомого письменника і поета, – розповідає далі моя знайома, – а тепер він зовсім самий, опущений доживає віку. Але коли помре, напевно буде для нього величавий похорон, будуть палкі промови і запевнення, що пам'ять про нього буде вічна в українському народі".

А все ж хотілося б більше опіки для тих залишених напризволяще, коли приходить жорстока старість, що не оминає нікого. Як це робити, якими шляхами добитися до тих, що „можуть", до молодших і старших, тих із „третьої і четвертої хвиль", щоб вони не забували про своїх старших земляків, яким старість „подарувала" прикру та сумну самоту?

Стільки говориться про поміч ближнім, вивчаємо про неї у Божих та людських законах, але переводити її в життя чомусь дуже важко.

Чи не можна б тепер, у Великодній час, взяти собі до серця розповідь моєї знайомої? У кого є зайва крашанка і великодня бабка?

О-КА

Свято великого об'єднання

Великоднє привітання Крайової Екзекутиви Українського Конґресового Комітету Америки

Великдень – це свято радости для всіх людей, бо воно об'єднує увесь християнський світ. В Україні, за давнім звичаєм, великодні святкування проходять під гомін дзвонів, співи гаїлок, під голосний сміх молоді і у радісних вітаннях. І ми, об'єднані в Українському Конґресовому Комітеті Америки, хочемо також приєднатися до радісних Великодніх святкувань нашого народу на рідних землях, привітати його зі світлим святом Христового Воскресіння, привітати ієрархів наших Церков, президентів США і України, їхні уряди та представництва Уряду України в США. З великою пошаною вітаємо Українські Збройні Сили, які є запорукою незалежности України, Всесвітню Українську Координаційну Раду, громадські структури в Україні і східній діяспорі. Щиро вітаємо Президію і складові організації Світового Конгресу Українців, складові організації і членство Українського Конгресового Комітету Америки, а зокрема управи наших відділів, добродіїв і співпрацівників. Зокрема вітаємо і дякуємо фінансовим установам в США за підтримку Українського Інформаційного Бюра у Вашінґтоні.

Вітаючи, хочемо побажати, щоб воскреслий Христос обдаровував своїми ласками, здоров'ям і витривалістю у праці для нашої Батьківщини і всіх українців, розсіяних по цілому світу. Воскреслий Христос вислухав наші щирі молитви і винагородив нас вінцем свободи й незалежности української держави, щоб народ знову вільно міг прославляти Його, Всевишнього на небесах, та Пречисту Діву Марію, що є покровителькою українського народу. Поклонімся Христові, бо Він помер і воскрес ради нас. Нехай воскреслий Христос стане для нас символом не тільки вічного духовного життя, але також живучости нашого народу, який немов воскрес із понад тристалітнього поневолення.

Ми молимо воскреслого Христа, щоб пробудив наші душі і серця та виповнив нас любов'ю і толеранцією. Ми просимо воскреслого Христа, щоб вивів український народ з економічної кризи, дав Україні добрих провідників, які вивели б її на правильний шлях, даючи змогу влаштувати добре, мирне, справедливе і багате життя для всіх її жителів.

Нехай воскреслий Божий Син разом з Пречистою Дівою Марією тримають нас у своїй опіці на славу Бога Отця і Святого Духа та благодать Його люду.

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

Квітень, 1999 року

ГІСТЬ РЕДАКЦІЇ

А все почалося від статті в „Ню Йорк Таймсі"

Г. Кріль на своєму робочому місці.

Останнім часом ми зауважили ширше зацікавлення проблемою торгівлі українськими жінками в Україні і світі. Однією із тих, хто тепер присвячує багато часу та енергії цій проблемі, є співвласниця відомого в українському світі підприємства „Брама" Ганя Кріль. Мені вдалося узяти інтерв'ю у цієї перевантаженої справами журналістки.

– Як сталося, що ви надаєте стільки часу та енерґії проблемі захисту жінок з України?

– Все почалося від статті Майкла Спектера в „Ню Йорк Таймсі". Коли я її прочитала і уявила собі мою двоюрідну сестру в Україні, яка, шукаючи праці, може потрапити в одну із пасток торгівців дівчатами – це забрало мені сон, і я вирішила, що доконче треба включити Інтернет у боротьбу із цим „білим рабством".

Нам вдалося разом із Олею Ставничою, що є головною представницею СФУЖО в ООН, та при фінансовій помочі голови професіоналістів адвоката Богдана Витвицького знайти перекладача репортажу Спектера „Новий товар: наївні слов'янки" і оприлюднити його в „Свободі". Це зрушило нашу діяспору, але не настільки, щоб вона взялася до конкретної акції. Тому я вирішила через сторінку в Інтернеті включитися в боротьбу із торгівлею нашими жінками.

– Що ви можете в цьому напрямі робити, і що ви вже зробили?

– Перш за все, я подала в Інтернеті саме цю статтю з „Ню Йорк Таймсу" українською мовою із закликом до родин, а відтак цілу сторінку з інформацією та відповідними адресами. Ми зв'язалися із неурядовою організацією в Києві „Ля Страда", яка саме працює для поширення інформації та усвідомлення жінок про те, що їм загрожує при виїзді „на працю" поза межі України.

Пригадуєте, минулого літа була тут делегація з України на конференції в Гантер коледжі? Цю конференцію організували референтка зв'язків СФУЖО О. Ставнича і „Брама". Про неї писала наша преса. Між гостями з України була й представниця організації „Ля Страда", що вже діє в Києві від травня 1997 року.

– Поясніть нашим читачам дещо про цю організацію.

– Вона була заснована в Голляндії і стала міжнародним правозахисним центром для жінок, що поставив собі за мету привернути увагу громадськости та представників державних структур до проблеми торгівлі жінками. „Ля Страда" допомагає жертвам міжнародної торгівлі „живим товаром", а також проводить роботу для попередження та запобігання її шляхом проведення семінарів, дискусій та постійної інформації. Завдяки „Ля Страді" київське телебачення показало документальний фільм з цієї теми, внаслідок чого Верховна Рада схвалила закон з цього питання, що його Президент Л. Кучма підписав в березні 1998 року.

– Чи, на вашу думку, цей закон зменшить торгівлю українськими жінками?

– Боюся, що ні. Як довго в Україні буде економічна криза і безробіття, так довго молоді жінки і дівчата будуть, як потопаючий за соломинку, чіплятися за кожну можливість заробити грошей, не думаючи, на яку роботу їх намовляють. Тому так важливо, щоб усі знали про небезпеку, яка на них чигає... І не лише можливі жертви, але також їхні родини. Інтернет із адресами та телефонами, на які слід звертатися, дуже важливий.

Ось недавно звернувся до мене по інформацію з Інтернету журналіст з Греції, тому що там особливо багато українських дівчат перетворено на проституток. Погоня за заробітком – це найважливіша причина такої „праці".

– На підставі матеріялів, що ви дали, преса в Україні вже тепер широко пише про це, розповідає про спустошення серед молодих українок. Ви стараєтеся самотужки робити все можливе – але Інтернет, якого на селах України ще немає, мабуть, не дуже допомагає?

– Для такої інформації є саме „Ля Страда", яка має телефон довіри, широко проголошений для громади. Запитайте про це у представниці „Ля Стради".

Йдучи за порадою Гані, телефоную до Каліфорнії, і милий голос Оксани із Києва радо дає інформацію:

– „Ля Страда" – це єдина досі організація, що займається цією важливою справою. Маємо добру підтримку міжнародних чинників і тісно з ними співпрацюємо. Ми в Києві працюємо на добровільних засадах, і тому телефон довіри відкритий лише у вівтірки.

Ви уявляєте, скільки ми маємо міжнародних дзвінків, за які нам доводиться платити? А коштів немає. Але ми щасливі, що можемо принаймні дещо допомогти.

Стараємося інформувати також через пресу і постійно пригадувати про небезпеку непевного виїзду. За останніх 9 місяців до нас зголосилося 123 особи, і хоча це „крапля в морі" – але таки є ця крапля.

Переглядаючи численні репортажі та розповіді в пресі України, від яких робиться моторошно, думаю про те, чому досі так мало було зроблено, і тільки одиниці віддають свої сили, щоб запобігти фізичному і моральному знищенню цвіту України? Чи треба було аж американського журналіста, щоб зрушити серця української діяспори?

Ольга Кузьмович

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи"

“ЗЛАГОДА” СИТОГО І ГОЛОДНОГО,

або
Як рідний уряд роздягає своїх громадян

Минулої суботи у київському Палаці культури "Україна" відбувся багатолюдний форум демократичних сил "Злагода" – як у старі часи, президія з 90 "кращих представників держави", на чолі з Президентом та прем'єром, ледве вмістилася на велетенській сцені; щоправда, не було "державного діяча року" Ткаченка – гасав по закордонах. А днем пізніше у цьому ж залі пройшли установчі збори, на яких створене так зване Всеукраїнське об'єднання під такою ж назвою. Гасло цих зібрань благородне: "Єднання в ім'я майбутнього України". Ініціяторам такого єднання – нинішній державній владі – майбутнє України, звичайно ж, бачиться з нею на чолі. Тому ні для кого в Україні не секрет, що всі ці дійства підпорядковані наступним президентським виборам і, власне, є неофіційним стартом команди Л.Кучми.

Та поки згори будується "злагода", знизу зріє соціяльний вибух. Бо яка може бути злагода між удавом і кроликом, нуворишем і жебраком, ситим і голодним, злодієм і обкраденим? Надто велика прірва лежить між нинішньою владою та широким громадянством. Недарма ж у день роботи форуму міліція перекрила вихід зі станції метро "Палац Україна" – щоб, боронь Боже, не вийшов люд до палацу та не сказав свого слова про цю "злагоду".

Щоб не видатися голослівним, зупинюся на одному лише, але досить характерному епізоді нинішнього життя в Україні, який можна умовно назвати "тарифною наругою". Йдеться про тарифи на житлово-комунальні послуги. Раніше левову частку оплати цих послуг держава брала на себе, щоб продемонструвати всьому світові переваги "розвинутого" соціялізму. При цьому скромно промовчувалось, що соціялістична держава жорстоко експлуатувала своїх громадян, не доплачуючи їм за працю – середня зарплатня в Радянському Союзі була на кілька порядків менша, ніж в Европі чи Америці. Тепер же на вимогу Міжнародного Валютного Фонду Україна має перекласти оплату комунально-житлових послуг з державного бюджету повністю на громадян – така одна з головних вимог надання нам кредитів. За офіційними даними, нині відшкодування населенням транспортних та житлово-комунальних послуг становить в середньому по країні 70 відсотків, а по реґіонах цей рівень коливається від 40 до 100 відсотків.

Відверто кажучи, ніхто в Україні не знає реальної вартости житлово-комунальних послуг. Як правило, масово індивідуальні лічильники встановлено тільки на електроенерґію, дуже рідко хто спромігся поставити газовий лічильник, і практично ні в кого немає індивідуальних вимірювачів спожитих холодної та гарячої води і тепла. Тому затрати розкладають на всіх, залежно від площі житла та кількости людей, що на ній проживають. І це дає необмежені можливості приписок та зловживань. Наведу приклад із власного побуту. Свого часу я з великими труднощами поставив у мешканні газовий лічильник – його вартість в переводі на сьогоднішні гроші становить приблизно 150 гривень, що пересічному громадянинові не по кишені. Зате тепер при тій же кількості мешканців у квартирі я сплачую за газ у 3 – 3,5 рази менше, ніж без лічильника!

Ще один український парадокс: незважаючи на те, приватизували ви квартиру чи ні, тобто є вона тепер власністю вашою чи залишається державною, ви маєте сплачувати квартплату за кожен квадратний метр площі. Отака приватизація по-українськи. І все-таки у нас порівняно з Европою невисока плата за житлово-комунальні послуги, якщо брати у конкретних цифрах. Але ж і зарплати не европейські.

Для кращого розуміння знову пошлюся на власну практику. У мене пристійна квартира, за яку я щомісяця сплачую 123,85 гривні (квартплата або, як її ще називають експлуатаційні витрати, вода, опалення, тепло; за електрику, газ, телеантену, радіо – окрема плата). Мій місячний посадовий оклад як головного редактора газети – 500 гривень, з яких треба ще сплатити податки. Отже, комунально-житлові послуги становлять близько 30 відс. моєї реальної платні. Якщо вірити офіційним даним, я оплачую лише 70 відс. вартости тих послуг. Оскільки я не є найменш оплачуваною людиною в Україні, а всі троє членів родини працюють, то нам досі вдавалося якось зводити кінці з кінцями. А що говорити про переважну масу пенсіонерів, чия пенсія дорівнює 50 гривням? Або про велику армію робітників і службовців, які або лишилися без роботи, або місяцями не отримують платні? Адже виробництво в глибокій кризі: за даними преси, валовий внутрішній продукт України постійно зменшується, і в 1998 році становив лише 39,7 відс. до рівня 1990 року. Тим часом зростає зовнішня заборгованість України, яка минулого року досягла 12 мільярдів дол. При цій ситуації кредити МВФ стали для України, як голка для наркомана. Уже змушені брати кредит, щоб заплатити проценти за раніше отримані і проїдені кредити – а це близько двох мільярдів американських долярів.

У цій критичній ситуації виконавча влада, щоб наповнити бюджет, посилює податковий тиск, чим доруйновує вітчизняне виробництво, та намагається перекласти тягар платежів на зубожіле населення, підвищуючи час від часу тарифи на життєво-необхідні послуги – житлово-комунальні. А людям платити нічим, тому більшість і не платить. Тут уже з боку владних структур виникає загроза репресій: мовляв, хто не сплачує за житлово-комунальні послуги протягом півроку,

(Закінчення на стор. 6)

ВЕЛИКДЕНЬ...

(Закінчення зі стор. 1)

вів передавати всім людям Його вістку: „Бо живу Я, – і ви будете жити!".

Сповнені силою і присутністю Святого Духа, апостоли звіщали Христову Євангелію всім людям. Христос живий! Він – надія народів, і хто прийняв Його як свого Спасителя, воскресав до нового життя, підіймав моральний стандарт свого народу, був просвітителем, ніс йому свободу.

Історія народів потверджує важливу біблійну правду: „Праведність люд підіймає, а безбожність – то сором народів" (Прип.14:34).

Щоб скинути ярмо недолі, потрібно порвати пута безвір'я і покинути безбожність. Щоб пережити всенародне воскресіння, потрібно прийняти воскреслого Господа як свого Спасителя. Він сказав: „І пізнаєте правду, а правда вас вільними зробить!" (Ів. 8:32). Щоб бути вільними, потрібно поставити духовні й моральні справи життя на перше місце.

Щоб перебороти нездоланні труднощі життя, потрібно звернутися за поміччю до всемогутнього Помічника. Христос сказав: „Шукайте ж найперше Царства Божого і праведности Його, – а це все вам додасться" (Мт. 6:33).

Особисте прийняття Божих вимог і вхід до Божого Царства більшости народу є найкращою запорукою його свободи, незалежности, сили, безпеки й добробуту. Без цього не будуть вислухані усі молитви до Бога за волю й за перемогу.

„Я є Господь Бог твій, що навчає тебе про корисне, що провадить тебе по дорозі, якою ти маєш ходити. О, коли б ти прислухався до Моїх заповідей, то був би твій спокій, як річка, а твоя справедливість, немов морські хвилі!. Для безбожних спокою немає, – говорить Господь" (Ісаї 48:22).

Тому під час урочистого святкування Світлого Христового Воскресіння не будемо тільки вітати одні одних словами: „Христос Воскрес!" – і відповідати: „Воістину Воскрес!", – але прийдімо до воскреслого й вічно живого Господа Ісуса Христа, щоб пізнати силу духовного воскресіння, щоб прийняти красу нового життя і щоб на власному досвіді пережити велич Його слів: „Бо живу Я, – і ви жити будете!"

З усією побожністю святкувань Великодня – Світлого Христового Воскресіння – приймімо надхненний апостольський заклик: „Сплячий, вставай, і воскресни з мертвих, – і Христос освітить тебе!" (Еф. 5:14).

Нехай невимовна радість воскресіння, непорушний спокій життя і безмірна ласка спасіння наповнить наші серця і зміцнить нас непохитною вірою в перемогу праведности, свободи – перемогу життя!

Христос воістину воскрес!

З любов'ю, ваші в Христі Ісусі брати та слуги Христової Євангелії –

*пастор д-р **Володимир Домашовець** – голова,*
*пастор **Іван Ковальчук** – заступник голови,*
*пастор **Ярослав Папроцький** – заступник голови,*
*пастор д-р **Йосафат Іваськів** – генеральний секретар,*
*пастор **Михайло Якубович** – скарбник*

Великдень 1999 року Божого.

ГОСПОДНЯ ТРАПЕЗА...

(Закінчення зі стор. 1)

Тим самим сповістимо їм цю добру новину, наслідуючи тих, які зазнали любови Отця. Молюся за батьків, які є співучасниками в Божому задумі дати життя новому поколінню, які старатимуться навчити своїх дітей пізнати та любити Отця.

Молюся за священиків, дияконів, ченців і черниць, які змагаються передати всім Божу любов. Зокрема молюся за тих, які в сумніві похитнулися щодо любови Отця. Не сумнівайтесь і не бійтесь: отець любить Вас! Викликуймо і співаймо, радіючи з Воскресіння, усвідомлюючи, що це радість особисто для вас; радість Воскресіння – це великий і щедрий дар любови Отця.

Незважаючи на те, хто Ви, нагадайте собі слова св. Івана Золотоустого: „Ось тому й увійдіть усі в радість Господа свого, і перші й останні прийміть однаково нагороду! Багаті і бідні, веселіться разом! Витривалі й недбайливі вшануйте цей день! Звеселіться сьогодні ті, що постили, і ті, що не постили! Господня трапеза готова – розкошуйте всі!

Пасха свята – нехай ніхто не виходить голодним! Усі відживляйтеся святом віри, всі споживайте з багатства Божої доброти!

Нехай ніхто не нарікає на вбогість, бо царювання вселюдне настало. Нехай ніхто не засмучується гріхами, бо прощення з гробу всім засіяло!

Нехай ніхто не боїться смерти, бо смерть Спасителя нас визволила" (проповідь св. Івана Золотоустого на Пасхальній Утрені).

Це дар любови Бога Отця, любови для кожного з нас. Втішайтеся повнотою любови Отця та сповістіть Добру Новину тим, що навкруги вас.

Бажаю усім вам щедрих ласк і радости в безмежній любови Отця, та прошу вас молитися за добро всієї Церкви, а зокрема в цю пору, коли наближаємось до Великого Ювілею.

Христос Воскрес!

Київ і Єрусалим...

(Закінчення зі стор. 1)

раїльських інвестиціях. Президент повідомив, що сторони дали доручення урядам підготувати найближчим часом і підписати угоду про уникнення подвійного оподаткування. Л.Кучма заявив, що Україна підтримує і підтримуватиме зусилля Ізраїля з врегулювання як палестинської проблеми, так і двосторонніх відносин із Сирією.

На зустрічі з прем'єр-міністром України Пустовойтенком Натаняґу повідомив, що Ізраїль готовий вкласти гроші в незавантажені українські підприємства і надати їм свої технології. Сторони висловились за поглиблення співпраці між Україною та Ізраїлем у багатьох царинах, зокрема в галузі освіти.

У 1998 р. товарообіг між Україною та Ізраїлем складав 174 млн. дол. – на 39 відсотків більше, ніж у попередньому році. Експорт України становить 132 млн. дол., імпорт – 42 млн. дол. Основними предметами експорту є продукція чорної та кольорової металургії, сільського господарства та добрива; імпорту – машинотехнічні та електротехнічні товари, продукція харчової промисловости. Прямі інвестиції Ізраїля в економіку України становили 12,3 млн. дол.

Щоб компенсувати втрати України, яка відмовилася від участи в російсько-іранському контракті із спорудження АЕС в Бушері, ізраїльська сторона готова взяти участь у здійсненні "Харківської ініціятиви", яка передбачає низку економічних проєктів підтримки і розвитку підприємств Слобожанщини. Про це повідомив посол України в Ізраїлі Дмитро Марков. Міністер промислової політики України Василь Гуреєв вже передав конкретні пропозиції в цій галузі ізраїльському урядові.

Не виключена також можливість участь ізраїльців у створенні військово-транспортного літака Ан-70. Після послаблення, починаючи з 1996 року, "в силу різних причин" політичних контактів між двома країнами, за результатами нинішніх переговорів у Києві сторони домовились активізувати співпрацю як у політичній, так і економічній галузях. Міністер закордонних справ України Борис Тарасюк та його ізраїльський колега Арієль Шарон домовились про участь української сторони у здійсненні ряду перспективних проєктів зі спорудження нових об'єктів інфраструктури в Ізраїлі. Крім того, міністри прийняли рішення про проведення щорічних консультацій, а також консультацій між заступниками керівників зовнішньополітичних відомств двох країн. Як вважає прем'єр-міністер Ізраїлю, поглиблению співпраці між двома країнами сприятиме створення в Україні належних умов для єврейської громади. Після розмов із прем'єром України Б. Натаняґу зустрівся з представниками українського єврейства.

(За повідомленнями УНІАН)

"ЗЛАГОДА" СИТОГО...

(Закінчення зі стор. 5)

той підлягає примусовому виселенню з квартири! Побачивши, який гнів визріває після такого повідомлення, Кабінет Міністрів поспішив заспокоїти, що неплатників покищо не виселятимуть з квартир (ще б пак – президентські вибори на носі!).

Ситуацією вміло скористалися ліві у парляменті, прийнявши постанову, яка забороняла підвищувати тарифи доти, доки держава не розрахується зі зарплат та пенсій. Президент Л.Кучма оскаржив постанову в Конституційному суді і той, ідучи на повідку у виконавчої влади, визнав цю постанову не конституційною, бо, мовляв, за Конституцією політику цін встановлює Кабінет Міністрів, а не Верховна Рада. Відповідні міністерства відразу ж оголосили про намір з 1 квітня підвищити для населення тарифи за газ на 20, а на електрику – на 25 відсотків, а також в середньому вдвічі підвищити плату за проїзд у громадському транспорті.

Це викликало нову хвилю обурення і протестів громадян, чим ліві нардепи знову скористалися, щоб набрати політичних очок напередодні президентських виборів. У Верховній Раді довго і гучно "товкли" – і цілком справедливо – неправедне рішення Конституційного суду і на противагу ухвалили ще дві постанови. Одна з них – "Про оплату населенням України за житлово-комунальні послуги" – пропонує встановити плату за житло і комунальні послуги не вище 15 відс. фактично отриманих сукупних доходів сім'ї, а також забороняє органам державної виконавчої влади і місцевого самоврядування, організаціям та відповідним підприємствам незалежно від форми власности відключати житлові приміщення від енерго-, тепло-, водо- і газопостачання; не виплачувати субсидії та виселяти із житла мешканців у разі невнесення ними плати за житлово-комунальні послуги через невиплату заробітної плати або пенсії. Друга – "Про ціни і ціноутворення" – забороняє до погашення заборгованости звиплати зарплатні, пенсій, стипендій тощо підвищувати ціни і тарифи на житлово-комунальні послуги та за користування громадським транспортом.

А заборгованість виплат населенню з бюджету тим часом зростає – за оприлюдненими у пресі даними вона перевищила вже 10 мільярдів гривень. За минулий рік борг держави своїм громадянам збільшився на 1,6 мільярда гривень.

Отже, сьогодні найгострішою, найактуальнішою і найзагрозливішою проблемою для України є проблема соціяльна – тобто проблема життєзабезпечення і виживання. Злидні, невпевненість у завтрашньому дні, вкрай незадовільна охорона здоров'я – все це притуплює і політичну активність, і національну самосвідомість населення. Тому до "злагоди", яку пропонує влада, український загал ставиться досить критично. Логіка проста: спочатку гроші, потім злагода. В цілому небезпечна тенденція, бо дає козирі у руки червоним, які уміло використовують ситуацію для популізму та демагогії. І не виключено, що критична маса виборців зопалу проголосує на президентських виборах за когось із комуно-соціялістів. Ось і соціологічне опитування засвідчило, що різко набирає політичні очка прогресивна соціялістка Наталія Вітренко – за рейтингом популярности вона випередила усіх претендентів разом з Кучмою: якби вибори відбулися сьогодні, за неї проголосувало б понад 20 відсотків опитаних. А це вже дуже небезпечна грань: бо доморощені ліві – це не ліві у клясичному розумінні: вони не відстоюють національні українські інтереси, а намагаються будь що затягнути Україну в новий союз чи його подобу.

Звичайно, злагода в суспільстві потрібна, але треба чітко уявляти – злагода кого і з ким. Потрібна злагода, а радше єдність усього українського, національного, скривдженого. Щоб протистояти нарузі як з боку червоних, так з боку влади, яка уже довела державу до краю, зруйнувавши вітчизняне виробництво і розграбувавши національні багатства.

Віталій КАРПЕНКО,
головний редактор "Вечірнього Києва", спеціяльно для "Свободи".

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

УСІМ НАШИМ СПІВГРОМАДЯНАМ, ЯКІ ВІДЗНАЧАЮТЬ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВЕ ЗА НОВИМ КАЛЕНДАРЕМ, БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ!

ХРИСТОС ВОСКРЕС! – ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ І ВИДАВНИЦТВО „СВОБОДА"

Річні загальні збори Округи Північного Ню Джерзі

В п'ятницю, 5 березня, в приміщеннях Головної Канцелярії УНС в Парсиппані, Н. Дж., відбулися Річні Загальні Збори Окружного Комітету Північного Ню Джерзі. На зборах були присутні члени Екзекутиви і Головного Уряду в особах: Уляна М. Дячук – предсідник, Марта Лиско – головний секретар, Стефан Качарай – касир; радні Андрій Воробець і Євген Остиславський; Володимир Сохан – почесний член Головного Уряду, головний редактор тижневика „Ukrainian Weekly" Рома Гадзевич, колишній радний УНС Андрій Кейбіда, почесний голова Округи Іван Хомко, секретарі 12-ох відділів, Конвенційні делегати і гості – члени УНС Округи Північного Ню Джерзі.

Збори відкрив голова Округи Євген Остиславський. На його пропозицію однохвилинною мовчанкою вшановано пам'ять померлих членів Округи. На предсідника зборів вибрано Григорія Клименка, на секретаря – Марка Дацківського, до Номінаційної комісії – радного Андрія Воробця, Марійку Остиславську і Юліяна Котляра. Секретар Округи Марко Дацківський відчитав протокол з попередніх зборів, який був прийнятий без змін. Наступним пунктом були звіти уступаючої Управи і Контрольної комісії.

Першим звітував Євген Остиславський, який підкреслив, що репрезентував УНСоюз на лемківському пікніку у Бавнд Бруку і фестивалі у Виппані, провів п'ять організаційних зустрічей з Управою в Головній Канцелярії УНС. 12 вересня 1998 року Округа зорганізувала „Garage Sale", щоб заробити гроші на заплановані імпрези. У жовтні 1998 року Округа запросила до Головної Канцелярії у Парсиппані д-ра Мирона Куропася, відомого автора книжки „Ukrainian American Citadel", який виступив з доповіддю на тему „УНСоюз у минулому, теперішньому і майбутньому". Зустріч була дуже успішна, згромадила понад 50 осіб, в тому числі новоприбулих з України.

16 січня ц. р. Округа зорганізувала Ялинку, на яку прибуло понад 60 дітей українського походження та їхніх батьків. На закінчення голова Округи Євген Остиславський поіменно подякував всім членам Окружної Управи за їх віддану працю для Округи і для Українського Народного Союзу. Другим звітував касир Округи Лонгин Старух. Він точно передав фінансовий стан каси з прибутками і розходами на день 5 березня 1999 року. Округа на своїм конті має 2,883.67 дол.

За Контрольну комісію звітував голова д-р Іван Пелех, який ствердив правильність фінансового стану каси і уділив абсолюторію уступаючій Управі. Голова Номінаційної комісії Андрій Воробець подав список пропонованої Управи у складі: голова – Євген Остиславський, перший заступник – Юліян Котляр, другий заступник – Лонгин Старух, касир – Андрій Воробець, секретар – Марко Дацківський, пресовий референт україномовний – Софія Держко, пресовий референт англомовний – Рома Гадзевич, організаційний референт – Марійка Галущак, координатор – Марійка Остиславська, вільний член – Дарія Семеґен. До Контрольної комісії увійшли д-р Іван Пелех – голова, Григорій Клименко і Стефан Вельгаш – члени. Почесні голови Округи – Володимир Білик та Іван Хомко.

Від Екзекутиви першою взяла слово Уляна Дячук – предсідник, яка представила окружну статистику. Округа Північного Ню Джерзі має перше місце у придбанні нового членства і у виконанні призначеної річної квоти. В акції приєднування нових членів брало участь 21 секретарів і відділових організаторів, які вписали до УНС 132 нових члени, на загальну суму 1, 963, 116 дол. Першунами в організаційній ділянці були Євген Остиславський – вписав 34 нових члени на суму 737,455 дол., і Андрій Воробець – приєднав 16 нових членів на суму 325,661 дол. Предсідник Уляна Дячук подякувала всім організаторам за видатну працю і на руки голови Округи вручила чек Окрузі за організаційні здобутки. Предсідник розповіла про акцію висилки книжок в Україну. Плянується винайняти більше приміщень в будинку Головної Канцелярії, тому кімнати, заповнені книжками, треба упорядкувати. Уляна Дячук коротко представила зміни в приділюванні стипендій на 1999 рік.

Марта Лиско – головний секретар УНС, говорила про організаційні пляни, секретарські курси, про нову комп'ютерну систему і зміни в асекураційних полісах: УНСоюз не буде більше продавати ART, DP-65, E-65, E-65SP, Blended Term і Decreasing Term. Фінансовий звіт УНСоюзу від січня до грудня 1998 року представив касир Стефан Качарай. В дискусії були питання в справі фінансового звіту і дивідендів, через відсутність яких важче приєднувати нових членів (Юліян Котляр), відділових вкладок і поліс, яких УНСоюз не буде більше продавати (Марійка Остиславська), стипендії, висилка книжок, причини втрати в членстві (Рома Гадзевич). З огляду на пізню годину, плян праці на біжучий рік відкладено на спеціяльні сходини.

На закінчення голова Округи подякував за довір'я і участь у зборах та запросив на перекуску і солодке.

Марійка Остиславська

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

„Поет живе в серцях свого народу"

„Наш єси поете, а ми народ твій,
і духом твоїм дихатимемо
во віки і віки".

Пантелеймон Куліш

В неділю, 7 березня ц.р., Шкільна Рада при відділі КУК в Торонто влаштувала в залі школи Біскуп Маррокко дуже милий концерт на честь 185-ліття від дня народження Кобзаря України – Тараса Шевченка.

На старанно прибраній святочній сцені поообіч портрету Кобзаря виднівся напис: „Поет не вмер, поет живе в серцях свого народу", за словами Василя Симоненка. Зате я до своєї статті за епіграф підібрав набожні слова на перезахороненні тлінних останків Т. Шевченка в Каневі. В тих словах – глибока, пророча правда. Від Шевченка українська нація живе його духом, бо він її розбудив, оновив і надихнув своїм полум'яним словом.

Комітет концерту очолила голова шкільної ради Люба Зараска, а сценарієм і дикторською роботою зайнявся Петро Гринчишин. Зі словом привіту виступив Анатолій Алексієнко, консул України в Торонто. Після того Катерина Сафроніна виконала ліричний танець. А відтак П. Гринчишин майстерно зачитав „Долю" Т. Шевченка, і під звуки хору „Боян" та дириґентурою Мирона Максимова, в супроводі фортепіянової музики Ірини Довганик, всі присутні стоячи заслухали шевченківський „Заповіт". Хор „Боян" також виконав ряд пісень на слова Кобзаря та при кінці програми „Реве та стогне Дніпр широкий", і в його супроводі, на саме закінчення, святочно і величаво всі присутні виконали гимн України „Ще не вмерла Україна", на слова П. Чубинського і музику М. Вербицького.

Відтак дитячий хор-студія під керівництвом професійної акторки Ярини Завадської, за поезією В. Симоненка, П. Бойка, Я. Шаблія, Т. Шевченка, при співучасті кобзаря Віктора Мішалова, наша дітвора Данило Колос, Оля Цюк, Роксана і Зорян Стех та Я. Завадська прекрасно представили сценку, за яку заслужено їх публіка винагородила рясними оплесками.

Мило себе зademонстрував на концерті дитячий ансамбль бандуристів школи ім. Лесі Українки, де працює вже довгі роки невтомний дириґент Зіна Маєвська. Ансамбль виконав „Тече вода із-за гаю" і „Зацвіла в долині червона калина". А крім того, діти із школи ім. Л. Українки виконали групову рецитацію „На роковини Шевченка" до слів Л. Українки. З доброю дикцією і майстерно виголосила вірш „Зоре моя вечірняя", на слова Т. Шевченка, Ореста Бабюк, учениця школи УНО-Захід.

З цієї школи виступив знаний хор „Поліфонія", яким дириґує Іра Дрогобицька, акомпаньював Олексій Розумний. Добре деклямувала Леся Плотник, учениця із школи св. Йосафата, вірш „Сотня літ минула" на слова Р. Завадовича. А після цього тенор Олесь Семчук в супроводі гітари виконав народну пісню „По діброві вітер виє". Цілий концерт був цікаво змонтований, в перервах звучав могутньо і ніжно голос диктора П. Гринчишина.

Дуже багато причинились до успіху концерту жіночий склад школи мистецтва „Україна", яку провадять талановиті Леся та Валерій Мовчан. Їхній ліричний танок „Сестри", виконуваний молодими гарними дівчатами, створили милу і ніжну атмосферу.

Присутні на концерті мали змогу заслухати тріо бандуристів – А. Турянського, Євгена і Романа Дорошів в пісні „Учітеся, брати мої", а особливо досконало себе задемонстрував молодий, дуже обдарований соліст-бандурист Ярослав Ковальчук в пісні „За байраком байрак".

Під рукою досвідченого і талановитого бандуриста, здібного учителя і дириґента Віктора Мішалова виступила молодіжна капеля бандуристів ім. Г. Китастого. Дуже приємне враження лишилось у присутніх від майстерного виконання „В'язанки українських пісень" на цимбалах Володимиром Городкіним.

Скоро Україна буде святкувати восьму річницю незалежности. Про цю велику подію мріяв Тарас, пройшовши тернистий шлях у своєму житті. Можливо, що ми, українці, не всі ще й досі достатньо збагнули духовну та інтелектуальну велич Шевченка. Враховуючи антиукраїнські потягнення, в тому числі й у Верховній Раді України, незавадило б познайомитись з творами Шевченка народним обранцям, а особливо голові ВР Олександрові Ткаченкові, щоб у своїх рішеннях він дотримувався ідеалів української незалежної держави.

Хочеться закінчити цю статтю словами Василя Стефаника: „Читайте Шевченка, а там отворена вам ціла проява, історія і душа українського народу. Там для всіх мільйонів нашого народу велика книга мудрости, книга любови до України, а в його словах показана нам далека-далека дорога до нашої майбутности".

Ярослав Стех

Доповідь голови УАКР в Пассейку

Місцева делеґатура УАКР влаштувала 27-го лютого ц. р. інформаційну доповідь „Україна й діяспора напередодні XXI століття", якою виступив голова УАКР Ігор Ґавдяк в залі школи св. о. Миколая в Пассейку, Н. Дж. Доповідач присвятив головну увагу найближчим завданням. Це, передовсім, вирішення проблем розвитку демократії, припинення економічної кризи, розбудови ринкової системи, відродження національної свідомости і відповідальности перед державою, промощування шляху в Західну Европу, збереження мови, яка повинна стати засобом масової інформації у всіх ділянках національного життя.

Як діяспора може допомогти Україні у її розвитку як незалежної держави і подоланні пекучих проблем? Насамперед, ми не повинні безпосередньо втручатися у внутрішнє життя України, але маємо наполягати, щоб політичні партії співпрацювали між собою, були терпимими одна до одної, щоб в цей критичний час ставили добро держави понад особисті чи партійні амбіції.

В сучасну пору Україна мусить вирішити питання української мови, а особливо тепер, коли переважають російськомовні програми й видання. Українська діяспора за останніх сім років уже сприяла фінансовою допомогою виданню українських книжок, підручників, журналів, висилала тисячні тиражі діяспорної літератури, створеної поза межами України. Діяспора має продовжувати таку допомогу українським школам і культурним установам.

Осип Труш

„Рідна мова - душа народу"

Українська громада в Норт Порті, Фльорида, заслужено вважається однією з кращих, найактивніших громад в нашій країні. Але не тільки море вабить нових мешканців.

До такої доброї слави нашої громади причинилися в дуже великій мірі наші вічні берегині, жінки, зорганізовані в 56-му Відділі Союзу Українок Америки, який є не лише один з найбільших відділів (Управа відділу, яку очолює Орися І. Свистун, має на меті довести членство до 100 осіб в найближчому часі), але також один з найактивніших.

Відділ влаштовує дуже цікаві імпрези. Для прикладу можна згадати хоч би „Вишивані вечорниці", які відділ СУА влаштовує кожний другий рік, квитки вступу випродуються кілька тижнів перед вечорницями, і завжди є цілий ряд незадоволених осіб, яким квитків не вистачило (управа відділу плянує підшукати ще більшу залю на наступні вечорниці).

Успішною імпрезою був літературний вечір „Рідна мова – душа народу", влаштований 56-им Відділом СУА 19 грудня 1998 року в парафіяльній залі Української Католицької Парафії Собору Входу в Храм Пресвятої Богородиці. Вечір був запланований для вшанування 200-ліття появи „Енеїди" Івана Котляревського. Вечір підготовив комітет під проводом Марії Наваринської, колишньої (першої) довголітньої голови відділу і колишньої активістки СУА в Чикаґо, де вона з родиною жила давніше.

Програму розпочав гість, заслужений артист України Борис Лобода, деклямацією поеми Володимира Сосюри „Любіть Україну", якою він зворушив присутніх до сліз. Відкриваючи програму, Марія Наваринська висловила жаль і біль душі з приводу непошани рідної мови в Україні, і коротко накреслила розвиток української літературної мови від появи „Енеїди" до сьогодні.

З цікавою і солідно опрацьованою доповіддю „Іван Котляревський – будеш, Батьку, панувати..." виступила Роксоляна Яримович. Для багатьох, включно з автором цього допису, було несподіванкою довідатися, що деякі джерела твердять: імператор Наполеон Бонапарт, відступаючи з Москви, вважав „Енеїду" Котляревського цінністю, яку не хотів залишити.

Доповідь „Слово! Моя ти єдиная зброя" виголосила Галина Король. Не можна не погодитися з доповідачкою, що твори наших клясиків, в тому числі Лесі Українки й Івана Франка, порушують теми, які є актуальні в Україні сьогодні. Їх повинні читати суспільно-громадські і політичні діячі в Україні, і не лише в Україні, і робити відповідні висновки на користь нашого народу, нашої мови.

Третю доповідь, „Зброя – українська мова", виголосила знана поетеса Ганна Черінь, член Спілки письменників України. Вона розповіла про українську літературу після Першої світової війни, її розвиток під час і коротко після проголошення незалежної Української Народної Республіки, її „розгром" і розстріли майстрів українського слова, і її стан в теперішній Україні. В короткій, але змістовній доповіді Ганна Черінь зуміла подати багато цікавого, передати багато думок поетів і письменників, цитуючи їх.

Роксоляна Яримович, Галина Король і Ганна Черінь — активні членкині 56-го Відділу Союзу Українок Америки.

Дві поезії Анни Канич зі Львова, „Слово Кобзаря" і „Рідне Слово", деклямувала знана співачка і артистка, членкиня 56-го Відділу Ія Мацюк-Грицай. Гість, заслужений артист України Борис Лобода по-мистецьки деклямував дві поезії Ганни Черінь, до речі, його двоюрідної сестри, „Кухлик" і „Слово", присвячені цьому літературному вечорові.

Хор Союзу Українок, який дуже часто виступає на різних імпрезах і має вже добру репутацію, також причинився до успіху літературного вечора.

Дириґенткою хору є невтомна любителька музики і хорового мистецтва Любов Добровольська-Інграм. Хор відспівав три пісні: „Ластівка", слова Ганни Черінь, музика С. Яременка, "Хоч присниcя мені", слова Е. Козак, музика Зенона Лавришина, і „Лебеді Материнства", слова В. Симоненка, музика Платона Майбороди.

Голова відділу Орися І. Свистун подякувала всім виконавцям програми і всім тим, які підготовили цей вельми успішний вечір, Омелянові Грабові – за виготовлення летючок і по-мистецьки оформлених програмок, і всім присутнім за участь. По закінченні програми союзянки частували гостей кавою, чаєм і солодким.

Дохід з вечора був призначений для потерпілих від повені на Закарпатті. Тут годиться згадати, що негайно по одержанні вістки про повінь на Закарпатті 56-ий Відділ СУА зібрав поважну суму грошей, а також потрібні речі, і переслав усе потребуючим.

Атанас Т. Кобрин,
Норт Порт, Фл.

Черевики для сиріт Луганщини

За домовленістю між директором представництва ЗУАДК-у у Львові д-ром Андрієм Дидою і добродієм із Швайцарії Богданом Курилком, тисячі сиріт Луганщини забезпечено зимовим взуттям, виготовленим у Львівській професійно-технічній школі, коштом 28 гривень за пару (звичайно таке взуття коштує 40-50 гривень за пару).

Д-р Андрій Дида подбав про перевезення взуття до Луганського у 14 сиротинців та інтернатів. Д-р Андрій Дида і Богдан Курилко розповіли дітям, яка установа подбала про ці черевики. Їхній радості не було меж.

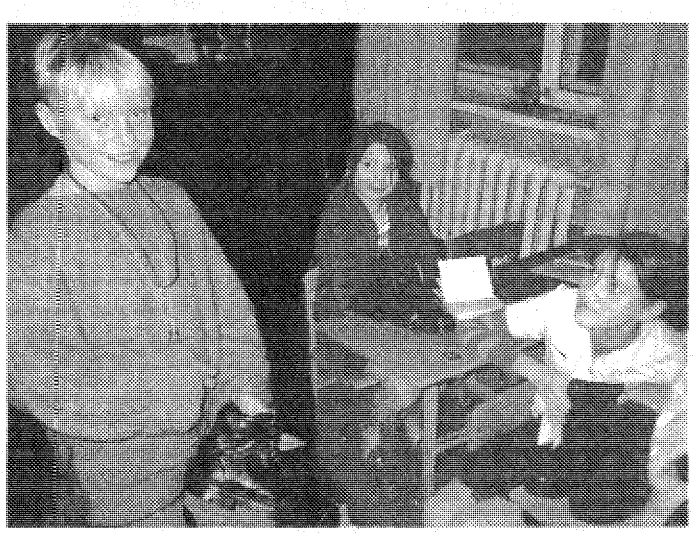
Обласне управління освіти Луганщини подбало про те, щоб у нинішньому навчальному році усі заняття в школах проходили українською мовою. Діти вивчають історію України, бачать на стінах клясів портрети гетьманів, у школах є стінні розписи з козацького життя. Деякі учителі ще не володіють українською мовою, але вивчають її.

Богдан Курилко дав інтерв'ю для двох телевізійних студій Луганського, у яких розповів про діяльність ЗУАДК-у.

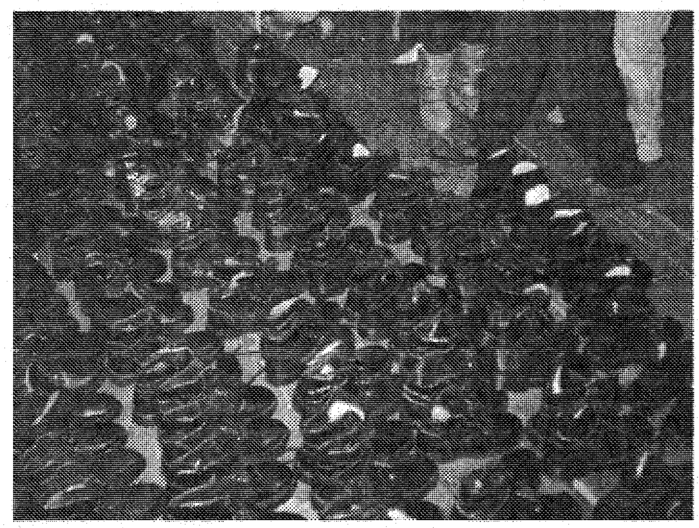
Взуття було передано для сиріт, які виховуються в Теплогірській, Гірській, Кремінській – загальній (спеціялізований) і санаторній, Щастинській, Северодонецькій, Рубіжанській – (спеціялізований) і для хворих на сколіоз, Стаханівській, Кленівській, Лутугінській школах, Луганському дитячому будинку для дошкільнят.

ЗУАДК готує взуття для сиріт з Донецької области.

Н. П.

Вихованці школи-інтернату зраділи обновам.

Взуття для сиріт привезли на Луганщину зі Львова.

Фонд Брайля шукає допомоги

Львівський територіяльний фонд соціяльного захисту і реабілітації сліпих звертається з гарячим проханням матеріяльно допомогти сліпим у Львові. В час великої фінансової та харчової скрути в Україні сліпці знаходяться у найважкому становищі.

Для взаємної допомоги львівські сліпці заснували ряд своїх організацій – місцевий фонд допомоги сліпим, бібліотеку для сліпців імені Тараса Шевченка, школу для сліпих дітей і капелю бандуристів „Карпати".

В більшості сліпці Львова, старші віком люди, які мусять жити із дуже скромної пенсії, часто просять на вулицях милостині і самі шукають помочі та підтримки у їхньому горі. Саме вони звертаються тепер із проханням до людей доброї волі, щоб допомогли їм у цьому так важкому часі життя в Україні.

Усю поміч треба пересилати на „Фонд Брайла" у Промінвестбанк України: **26005301410799, МФО #325633, ЗКПО 19159140.**

І. М. Павлишин,
директор Фундації Брайля у Львові.

Від повені потерпіли й українці в Румунії

Союз Українців Румунії звертається до всіх рідних сестер і братів, українських церков, організацій, банків і добродіїв із США та Канади з проханням допомогти фінансово і матеріяльно українцям з сіл Мараморщини-Ремети, Кривий, Рускова і Поляни, яких затопили води із Закарпаття, яке межує із згаданими селами. Мараморщина, мабуть, за всю свою тисячолітню історію не зазнала такого природного лиха. Понад 200 хат затоплено чи знищено повністю, близько тисяч родин потерпіли. Наслідки повені катастрофічні.

Держава допомагає деревиною для відбудови хат. Але ця допомога – крапля в морі біди...

Просимо тих українців, які бажають стати у пригоді нещасним українцям з Румунії, висилати гроші і матеріяльну допомогу на адресу ЗУАДК-у в США – єдиної організації, яка уже роками допомагає українцям з Румунії (Мараморщини, Буковини, Добруджі і Банату).

Ми будемо благати Господа, щоб за кожного доляра вам віддячилось усотеро. Ми отримуємо газету "Свобода" вже багато літ і дякуємо за те, що у ній пишуть про життя українців в Румунії.

Інж. **Степан Ткачук,**
голова Союзу українців Румунії
Д-р **Корнелій Регуш,**
генеральний секретар

В Альберті збирають кошти для сиріт в Україні

9 лютого ц.р. Альбертське Товариство Збереження Української Культури (АТЗУК) переслало до Програми допомоги сиротинцям при канадському фонді „Діти Чорнобиля" чек на 33 тисячі долярів, в тому половина від Wild Rose Foundation of Alberta, як одноразовий „matching grant".

У червні 1996 року АТЗУК уже зібрало для дітей Чорнобиля 15 тисяч долярів, у вересні 1997 року – 1,550, в квітні 1998 року – 1,820, у червні минулого року – 1,020 і у вересні 1998 ще 2,870 долярів.

Досі більшість зібраних коштів йшло на проєкт „Надія", а тепер вони призначені виключно для дітей, які перебувають в сиротинцях України. Ними опікується в Торонто група добровольців на чолі з Русланою Вжесневською.

АТЗУК зібрало за останні три роки майже 100 тисяч долярів як пожертви в пам'ять померлих: Ольги Аронець, Антонії Кучер, Олега Зуєвського, Наталії Федуник, Анни Хаби, Богданни Недільської-Мандзенко, Дяденчук, Ольги Пшоняк, Володимири Горбая, Івана Прокопа, Марії Бойко, Василя Кунди, Ніни Вірстюк, Марії Щербі, Ярослава Іванусіва, Марії Прокоп, Анни Татчин, Олени Пристаєцької, Анни Мартин, Іванни Горбай та Теклі Стангрет. Св. п. Григорій Братків заповів 5 тисяч долярів сиротам.

До наступних загальних зборів, які відбудуться 17 березня ц. р., АТЗУК очолює управа і дирекція в такому складі: голова – Петро Саварин, заступник голови – Богдан Медвідський, секретар – Оля Саварин, скарбник – Віра Кунда, члени: Дмитро Тодосійчук, Богдан Олійник, Бенедикт Блавацький, Мирон Базюк, Мирон Стефанів, Люба Бойко-Бел, Михайло Саварин, Софія Скрипник та Іван Стадник. Наступне „касіно", яке принесе найбільше фондів, відбудеться в п'ятницю, 30 квітня, і суботу, 1 травня.

П.С.

Як нам бути далі?

Сучасний стан нашого перебування в діяспорі, а тим більше співпраця із незалежною Україною, де чи не найбільше проблем, які мають безпосереднє відношення до кожного українця, приневолює задуматись над розв'язкою історичности у нашому розумінні, активізації та співдії.

Найперше почнемо із діяспорних проблем. Щораз частіше читаємо в нашій пресі про співвідношення якихось хвиль поселення. Їх називають „третьою і четвертою хвилями". Виглядає, що одні з другими чи то невдоволені, чи антагонізують, суперечать собі, викликають підозру, дехто намагається ладнати справи співпрацею. Навіть передбачають можливість передання усіх організаційних діловостей новішим поселенцям. Підносять руки вгору, здаються...

Тяглість українства в діяспорі взалежнюється не від нових пришельців, хоч вони є нашою українською громадою, але це взалежнення зумовлене поставою українства до сучасних проблем людства в цілому. Щораз більше у нашій активності зосереджуватись нам на самобутності нашого мислення, недопускаючи туди навіть підшептів, а не то явних акцій антилюдяних осередків, які розбоєм, шантажем, наркотичними, СНІДальними методами руйнують людство. Історичний досвід нашого народу, який перейшов усі жахіття від подружжя із „братнім" північним сусідою, почерез мільйонові жертви катувань, голодоморів, яких не знає й не хоче знати, відмовляється від осудження сучасна світова олігархія, – зобов'язує нас до рішучости.

Ще болючіше відчуваємо сучасність нашої страдниці незалежної України. Без найменших відпорностей приймає вона із довір'ям спокуси олігархів та пославлює себе дружбою з недавніми катами, які прийняли поставу добродушности й мнимої співпраці для всеруського об'єднання, забуваючи, що все воно перекреслюється їхньою розплянованою ліквідацією самого українства, із найжахливішим диявольським періодом останніх 74 років.

Навіть найскромніше усвідомлення недавньоминулого мало б призупинити нахабність побічних сил, – ба що більше, – прискорити нашу активність для самозбереження державництва та незалежности українства. Тим часом ми бачимо розвал політичних сил, брак організованости й видайности у справжніх діяннях усіх урядів адміністративного та державного рівня. Сам факт існування 50 чи 60- політичних партій сучасної України, які удостоєні законних постів у Верховній Раді, свідчить про антинародний, антидержавний та руйнівний чинник для нашої незалежности.

Роля уктаїнського народу матиме всесвітнє значення при вирішенні провідних міждержавних проблем в ім'я виживання людства..

Як нам у діяспорі позбутися оскаржування, паплюження себе отими еміґрантськими третіми, четвертими хвилями – як тут, так і в Україні? Як нам позбутись навіки поділу на католиків, православних, соціялістів, комуністів, демократів, республіканців, націонал-демократів, мельниківців, бандерівців? Як нам навчитись розв'язувати усі проблеми тільки як українці-християни? Немає такої партії, ідеї, навіть релігії, яка зможе під сучасну пору повернути нам здатність державницького мислення та розгляду світових проблем, якщо занехаємо саме українство.

Той, хто інакше думає і діє – чи то в організаціях, чи особно, чи у парафіях, а чи в цілій державі – розвалює українство і його єдність. Як нам бути далі?

Маріян Коць

З програмою „Гармонія" депутати Верховної Ради України відвідали штат Ню Джерзі. У будинку законадавчих зборів штату в Трентоні їх привітала депутат від 32-ої округи Гадсон-Берґен, демократ Джоун М. Квиґлі . Вона вручила секретареві парляментського комітету Ірині Білоусовій копію Конституції США. На світлині голова комітету в справах розвитку культури та духовности Раїса Логвиненко, член комітету свободи слова та інформації Наталя Лимар, член бюджетного комітету Наталя Донець та Раїса Саєнко з секретаріяту Верховної Ради, журналісти Олександра Парахоня, Ірина Гаврилова та Світлана Дорош, які приїхали вивчати збір та обробку інформації. Група також відвідала Вашінґтон та інші місцевості.

В Арізоні пам'ятають героїв

Нинішньої зими в Тусоні, Арізона, відбулись дві святкові імпрези. 24 січня місцева громада відзначила свято Української державности. У церковній залі Василь Дмитраш зробив доповідь про те, як було проголошено Українську Народну Республіку.

Професор Богдан Чуловський розповів про бій під Крутами. Мова йшла й про те, що у деяких державних діячів нинішньої України дуже коротка пам'ять і вони легко поступаються здобутим суверенітетом, тягнуть Україну до нового Союзу.

28 лютого знову зібралися місцеві українці, щоб вшанувати українських жінок–героїнь. Анна Скибицька зробила доповідь, у якій розповіла про життя, діяльність і трагічну загибель Ольги Басараб і Олени Теліги. Згадала вона і жінок зі сталінського табору в Кінгірі, які загинули під гусеницями танків, а також Аллу Горську, нескорену кіянку. Потім виступив Богдан Чуловський, який зупинився на ролі жінки в українському суспільстві впродовж усієї історії України–Руси.

Б. Ч.

Посольство України в Канаді підтримує подорожі в Україну

Посол України в Канаді Володимир Хандогій (зліва) і віце-президент фірми Odess–America Олександер Бут.

В наслідок падіння вартости канадського доляра, число туристів, що приїздять зі США до Канади, збільшилось на чверть, тоді як подорожей канадців до США та інших країн, де вимагають американського доляра, стало менше. Тому американські туристичні фірми намагаються заохотити канадців до подорожей різними екзотичними турами.

Прикладом цього може бути представлення американської фірми Odess-America з Ню Йорку, що відбулася в посольстві України в Оттаві 2 березня. Ця фірма організовує подорожі по ріках, озерах, морях та океанах нашої плянети – Землі, включно з Україною.

До представників всіх туристичних організацій Оттави звернувся посол України в Канаді Володимир Хандогій, який наголосив, що попри те, що в Канаді проживає 1.2 млн. українців, в наслідок негативної інформації про Україну в попередні роки, канадці не знають нашої країни. Присутні переглянули відеофільм про Україну. Представники фірми, віце-президент Олександер Бут, колишній моряк з Одеси, і Душан Обрадович, її представник в Канаді, звернули увагу на спеціяльні подорожі, що запляновані на 2000-ий рік. В Україні проводяться подорожі по Дніпру і Чорному морю з відвідинами міст Київ, Канів, Кременчук, Запоріжжя, Херсон, Севастопіль, Ялта і Одеса. Подорожі тривають від 12 до 18 днів з тим, що цей останній тур включає подорож літаком до Істамбулу. Туристичні аґенти виявили зацікавлення і задали представникам фірми Odess–America багато запитань.

Юлія Войчишин

Чи буде українська діяспора в році 2020?

Конференція в Чикаго

Чи бути українській діяспорі в 2020 році? Під цим знаком запитання в місті Чикаґо 27 лютого нинішнього року пройшла цілоденна конференція. Організатором її був банк „Певність", а докладніше – фонд, створений при цьому банку для фінансування різних українських ініціятив та потреб громади. Конференція відбулась в Культурному Осередку парафії св. Володимира і Ольги. В ній взяло участь понад 200 осіб.

Передконференційна реклама закликала до участи в конференції молодих, тут роджених людей, представників т. зв. „четвертої хвилі". На жаль, людей „четвертої хвилі" було обмаль, було дещо більше тут роджених осіб, особливо позитивним було те, що на конференцію прийшло 26 учнів матуральних кляс школи українознавства, але більшість присутніх були людьми віком 55 літ і більше.

Відкрив і керував роботою конференції д-р Юліян Куляс. Вступну доповідь, яка стала неначе основою конференції, зробив Богдан Витвицький з Ню Джерзі, відомий автор і правник. Відтак відбувся панель. Його модератором був майор американської військової розерви Роман Голяш. На ньому виступили роджені тут молоді професіоналісти, зокрема Орест Дейчаківський з Вашінґтону, Стефко Куропась із штату Іллиной, Оксана Стойко-Дзядів з Ню Джерзі, о. Мирон Панчук із парафії св. Володимира і Ольги, та Тарас Шмаґала з Огайо.

Після панелю був полуденок, під час якого відомий соціолог із Торонто д-р Всеволод Ісаїв зробив огляд української діяспори, арґументуючи і підтверджуючи її розвиток статистичними даними. Після полуденка продовжувалась друга частина конференції. Вона розпочалась доповіддю проф. Дмитра Штогрина, відомого організатора літніх і однотижневих дискусійних програм, які ведуться вже понад 15 років при Ілинойському університеті. Модератором другого панелю був д-р Павло Надзікевич, а панелістами виступили представники „четвертої хвилі" еміґрації – о. Микола Боднарчук із православної парафії св. Андрія, Лариса Федащин, д-р Богдан Кардащук та Марія Климчак, всі із Чикаго. Останнім виступив д-р Мирон Куропась, автор багатьох праць на тему української еміґрації до Америки, зокрема довоєнних часів. Він говорив українською мовою і, додаймо, говорив невесело, але його виступ був побудований так, щоб донести до присутніх свою рідну ідею. Конференція закінчилась після п'ятої години.

Під час дискусії була внесена пропозиція опублікувати матеріяли конференції і зробити їх доступними ширшому загалові, зо-

(Закінчення на стор. 30)

Діяспора – слово цікаве

Під кінець тисячоліття виникла загроза комп'ютерної катастрофи. І дали цій проблемі цікаве ім'я „Y2K". Цікаве є те, що під кінець того ж тисячоліття українська громада відчула небезпеку своєї катастрофи, і тому робляться різні спроби рятувати ситуацію: конференція на тему „Українська діяспора у 2020 році" (не пам'ятаю точної назви), а також є цікавою форма запитань, котрі були опубліковані у вашій газеті.

Не буду зупинятись на кожному з них, бо вважаю, що це тема подальших розмов, але мушу відреаґувати на єдине запитання: „Що повинна робити українська діяспора, щоб втриматися і зміцніти задля наступних поколінь? І чи потрібно це взагалі?" Як своєрідну форму відповіді, можливо, знайдете потрібним надрукувати мою віршовану думку, ціллю якої є познайомитися з цікавими людьми.

З повагою,
ваш читач **Микола Клин**

*І питання в громаді
поважне стоїть:
що то за слово нерідне
і як далі з ним жить?
А відповідь, браття,
тут зовсім проста є:
бо слово суті не змінить
і одяг любий одягни, –
щоб собою нам залишатись,
– важливо, хто ми такі у душі.
Але й інше питання постало:
як громаду свою зберегти,
а може, (також запитали),
це не потрібно нам взагалі?
Ну, що ж, краще
питання безглузде спитати,
ніж сумнів жахливий
з собою нести,
і раз вже громада своя
не потрібна –
вибір завжди можна знайти:
іди, розчинись
в болоті безрідних,
або просто до інших тулись...
І все ж,
раз питання такі зародились,
значить, час і до нас вже іде,
хоч з одного боку
все це лякає,
з іншого боку –
повірте, цікаве гряде.
Всевишній,
створив нас не тільки,
щоб їсти уміли.
Створив нас
такими, як з вами ми є,
щоб питання собі задавали
а важніше,
щоб відповідь вміли знайти.
І Творець завжди,
терпеливо слідкує,
як з хаосу наших думок
з'явиться те,
що Йому потрібне,
бо воно, безумовно,
потрібне для всіх.
А тому ми робили
те, що робили,
і єднання якесь там було..,
а тепер,
гуртуйся
Розум громади,
бо як видно,
раніше цього в нас не було.*

УКРАЇНА І СВІТ

Сучасні польсько-українські взаємини очима дослідника

Проф. Ґжеґож Бабінський

Проголошення незалежности України дало поштовх до переосмислення історії не лише в самій Україні, але й у країнах, які межують з нею. Це особливо стосується Польщі, де спроби такого переосмислення поєднуються, на відміну від Росії, не стільки із артикуляцією нових претензій і зазіхань на українську незалежність, скільки із пошуками шляхів порозуміння між українцями і поляками на всіх рівнях. У контексті таких пошуків особливо цікавою є дослідницька праця професора Ягеллонського університету Ґжеґожа Бабінського. Його наукові зацікавлення зосереджуються не стільки на осі Варшава – Київ, скільки на взаємина між простими поляками і українцями, які волею долі живуть в близькому сусідстві вздовж сучасного українсько-польського кордону. Публікації Бабінського на тему українсько-польських взаємин викликали жвавий відгук у Польщі з огляду на їхню об'єктивність і звернення до найгостріших проблем, які існують між поляками і українцями. Це зокрема стосується його соціологічної монографії "Польсько-українське порубіжжя. Етнічність. Релігійні відмінності. Самобутність", яка вийшла у Кракові в 1997 р. і отримала позитивну оцінку на шпальтах газети польських українців "Наше Слово". 11 березня професор Бабінський виступив із лекцією на тему "Сучасні польсько-українські стосунки" в Польському інституті у Ню Йорку.

Дослідження Ґжеґожа Бабінського заслуговують на особливу увагу тим, що майже винятково зосереджуються на мікроконтексті складної, часто навіть гіркої історії взаємин наших народів, – на стосунках не стільки між рухами, партіями, елітами, скільки між простими людьми. Адже саме тут криються як витоки минулих конфліктів і нинішніх непорозумінь, так і обіцянка на порозуміння і співіснування у майбутньому. Історія лягає на сучасних польсько-українських взаєминах злою і доброю тінню, але не вона, на думку Бабінського, повинна формувати і в істоті формує сучасні взаємини між двома народами. Їх формують контакти між людьми на дуже різних рівнях. На рівні міждержавному вони складаються досить добре. Адже Польща першою визнала незалежність України, і з тих пір веде послідовну політику зближення із Києвом, виступає адвокатом України перед рештою Европи, а тепер, після її вступу до НАТО, – і перед цим військовим союзом. Значно складнішими виглядають наші взаємини, скажімо, на осі Перемишль – Львів чи на місцевому рівні, між поляками та українцями, які живуть в близькому сусідстві на теренах східної Польщі та західної України. Об'єктом соціологічних досліджень Бабінського є переважно колишні Перемишльське і Кросненське воєводства, а з українського боку — терени навколо Мостиськ, Самбора та Дрогобича.

У намаганнях українців Польщі зберегти в роки після сумнозвісної "Акції Вісла" свою національну тотожність величезну ролю відіграли мова і Церква. Однак, як не парадоксально, коли комуністичні влади Польщі ставили перед громадами українських греко-католиків ультиматум: або перейти під зверхність православної Церкви в Польщі, або ж взагалі позбутися своїх греко-католицьких церков і бути включеними до місцевих римсько-католицьких парафій, українці частіше вибирали православ'я, ніж Рим. Такий вибір, на думку Бабінського, значною мірою пояснювався тим, що в складі православної Церкви колишні уніати могли зберегти і таки зберігали свою українськість, – мову, звичаї та Літургію. Приєднання ж до римо-католицизму неуникно вело вже в наступному поколінні українців по повної культурної асиміляції і втрати української тотожності. Відтак, як не парадоксально, для українців у ситуації такого "вибору" істотне значення мали не сама релігія, а мова і Літургія. Свого часу греко-католицький священик в Саноку, наприклад, попередив своїх парафіян, що із прийняттям православ'я вони зможуть зберегти свою самобутність в той час, як із вступом до римо-католицького костелу вони розчиняться серед поляків.

В останні роки зникли всякі офіційні перешкоди для українців, переселених в перебігу "Акції Вісла" на "віднайдені землі" Прусії та Померанії. Це, однак, не значить, що немає перешкод іншої істоти. Одна з них пов'язана із досвідом покоління, яке не пам'ятає війни і її наслідків. Польські українці, які народилися на "переселенні", на відміну від батьків чи дідів, вже не дивляться на втрачені землі із ностальгією, а натомість вважають своєю "малою вітчизною" віднайдені землі. Водночас ті, хто лишився чи повернувся на терени історичного українського заселення на сході Польщі стають об'єктами ворожих дій з боку місцевого польського населення. Особливо показовими прикладами цього стали гучні протести в Перемишлі проти передання римо-католицького костелу вірним Української Греко-Католицької Церкви, а також проти проведення двох фестивалів української культури. Цікаво, що в першому випадку порівняно невеликій групі осіб вдалося не допустити повернення костелу, і це недивлячись на згоду польської світської і церковної влади і навіть самого папи Івана-Павла II. Проте в цьому випадку польські влади виявилися безпорадними перед жменькою українофобів, ніхто не зміг протиставитися їм. Можливо, так сталося тому, що цих людей підтримувала однак мовчазна більшість поляків.

Як позитивну ознаку поступового прийняття української присутності в Перемишлі та в інших околицях можна, на думку Ґжеґожа Бабінського, розцінити те, що у порівнянні із першим, другий фестиваль української культури викликав значно менші протести. Самі провідники української громади вважають, що проти третього фестивалю таких протестів взагалі не буде. Ціла низка ознак, зафіксованих в перебігу досліджень Ґжеґожа Бабінського, вказує на поступове зменшення напруги більших масштабів між поляками і українцями. До аналогічного висновку прийшов в наслідок окремого дослідження польсько-української динаміки на східних теренах Польщі британський антрополог Крис Гант.

За останніх вісім років, які минули з часу розвалу комунізму, традиційно етноцентричне римсько-католицьке польське суспільство, яке вважало себе моноетнічним, починає відкриватися до інших культур, помічати їхніх представників і якщо не обов'язково святкувати їх, до цього ще далеко, то принаймні перестає їх ігнорувати. Це сталося значною мірою у відношенні поляків до польських жидів і німців. Бабінський, однак, виразно вагається включати українців до переліку "помічених і визнаних культур" у польському середовищі. Культурна відкритість поляків, зменшення їхніх ксенофобських інстинктів ще надто часто обходить українців. Якщо сьогодні в поставі поляків до жидів і німців позитивні оцінки переважають, то у стосунку до українців змінилося небагато. І тут не обов'язково йдеться про відкриту ворожість, а частіше, і це особливо властиве молодому поколінню поляків, про відсутність всякої зацікавленности до українців. Аналогічна настанова зафіксована у низці соціологічних досліджень ставлення молодшого покоління німців у Німеччині до поляків – не так неприязнь чи ворожість, як байдужість і відсутність зацікавлення. Відтак сьогодні польсько-українські взаємини характеризує виразна асиметрія, в тому розумінні, що існує не просто різниця, але часто пряма протилежність у ставленні одних до інших. Якщо молоді поляки в Польщі в кращому разі просто незацікавлені українцями, байдужі до них, то молоді українці (досліджувалися зокрема студенти педагогічного університету у Дрогобичі) виявляють розуміння, зацікавленість і відкритість до поляків і їхньої культури.

Бабінський знову і знову повертається до тези про складність, неоднозначність і багатошаровість польсько-українських взаємин, що не дозволяє зводити їх до зручних і таких милих багатьом як у польській, так і українській громаді стереотипів. Прикладом протиріччя останнього порядку є, наприклад, те, що всупереч традиційному несхваленню як поляків, так і українців змішаних шлюбів, в дійсності дедалі більше таких шлюбів має місце. Серед головних протиріч, які пронизують, а відтак і значною мірою формують ці стосунки сьогодні, – такі, зокрема, як протиріччя між історією і сьогоденням, традиційними стереотипами і власним досвідом, успадкованими ціннісними орієнтаціями і реальним життям. Українофобія у сучасному польському суспільстві, як і ксенофобія взагалі, на думку Бабінського, більше властива нижчим верствам і, як така, є ознакою браку культури і освіти. Водночас серед польської інтелігенції вона явище виразно рідкісне. Власну відкритість навіть симпатію до українців, яку польський дослідник не приховує, він не вважає винятком у середовищі польської наукової і культурної еліти.

Юрій Шевчук

На знак протесту...

(Закінчення зі стор. 1)

ні переговори Ричарда Голбрука з югославським президентом Слободаном Мілошевичем з приводу подій в Косово не були успішними, тому США і НАТО готуються до бомбардування сербських військових баз у Косово і Сербії.

Дізнавшись про це, російський міністер заявив віцепрезидентові, що Росія категорично протестує проти цього, та відразу дав наказ змінити курс лету і повернутися до Москви. Це раптове рішення Є.Прімакова відмінити свою поїздку до Вашінґтону, на думку багатьох, значно погіршить й без того не надто приязні стосунки між США і Росією. Росія вже місяцями рішуче виступає проти втручання НАТО у конфлікт в Югославії.

Євген Прімаков.

Ювілей священичої вірности

6 березня ц. р. в каплиці Митрополичих Палат церкви св. Юра у Львові відбулося нагородження чотирьох священиків Греко-Католицької Церкви, час священства яких сягає шістдесят і більше років. Це о. Василь Оберишин, о. Володимир Сеньківський, о. Богдан Сенета і о. Павло Брицький.

За те, що не зреклись своєї Церкви, майже всі вони пройшли через страхіття сталінських таборів: на десять років ув'язнення був засуджений о. Володимир Сеньківський, о. Василь Оберишин відбув двадцять п'ять років в Долині Смерти за Воркутою, довгі роки у сибірських бараках провів о. Богдан Сенета. Після звільнення отці змушені були до світської праці, але підпільно виконували душпастирські обов'язки – відправи Служб Божих, сповіді, христини, шлюби і похорони, чим постійно наражали себе на небезпеку бути засудженими знову...

У січні 1998 року з Риму надійшли почесні нагороди від Святішого Папи Івана Павла II, що засвідчило визнання заслуг українських священиків перед Апостольським Престолом і усім християнським світом. Подячні грамоти вручив голова УГКЦ Кардинал Мирослав Іван Любачівський. Хор Львівської архієпархіяльної семінарії Св. Духа супроводив урочистості співаною молитвою.

Збором та опрацюванням інформації про підпільних грекокатолицьких священиків займається Пасторальний відділ Інституту Історії Церкви Львівської Богословської Академії, зокрема його завідувачка Ірина Коломієць. Відділ опікується старенькими отцями, намагаючись нікого не обійти увагою, ні про кого не забути, адже саме ці люди, яких сьогодні залишилось так мало, до останнього були прикладом живого свідчення, мучеництва і відданости Христовій вірі.

Пресове бюро
Львівської Богословської Академії

„Воріженьки не сплять"

Політичний огляд Віталія Карпенка про стан Православної Церкви в Україні („Свобода", 19 лютого ц. р.) є важливим не лише для православних громадян України на 7-му році її незалежности, а й для всіх православних українців, по цілому світі розсіяних.

З розвалом совєтської атеїстичної імперії у всіх підкорених нею народів, в тому числі й українців, воскресла надія на краще майбутнє. Може, й з нашої вини, через свою довірливість, бажання жити в згоді зі своїми сусідами, усім найкращим – знаннями, культурою, вірою – ми ділились з північним сусідом, не думаючи, що все наше добре може обернутися нам на зле.

Воскресла надія на відродження Української Автокефальної Православної Церкви, яку підніс майже з прірви в свій час Київський митрополит Петро Могила, а продовжив його справу великомученик митрополит Василь Липківський.

Ми, опинившись далеко від рідної землі, принесли в своїх серцях збережене зернятко віри у Всевишнього, Який рятував нас від усіх бід, зернятко любови до свого – рідного, українського.

Батьки наші, що були з нами, привезли з собою віру і любов до святої Церкви з її обрядами, традиціями, а головне, – мовою, і завдячуючи їм, ми в Америці створили свою невелику Україну зі школами, церквами, науковими установами, архівами, музеями, театрами, часописами, вкладаючи свій „вільний" час і тяжко зароблений гріш. Цим ми завдячуємо й урядові Америки, який не тільки не забороняв, а навпаки, допомагав розвивати наші традиції, виявляти своє національне обличчя.

А в Україні було інакше. Там треба було виконувати лише те, що диктувала Москва. Ми, православні, на свої пожертви збудували православний центр в Савт Бавнд Бруку, Ню Джерзі. При цьому є величний храм Андрія Первозваного, збудований в пам'ять людей, які загинули від голодомору в 1932-33 роках.

Тут же й цвинтар-пантеон, де знайшли вічний спокій патріоти України, які боролися за неї, за її волю, незалежно від віровизнання, фаху, освіти, переконань. Перед Богом рівні всі. Тут же, в центрі, збудовано пам'ятник мученикові за віру Василеві Липківському.

Але ворог, а найгірше – „воріженьки", не можуть нам цього дарувати. Вони роблять заколоти в Україні, а відголоси яких йдуть до нас, в діяспору.

Чи ми не раділи, коли Київським і всієї України-Руси Патріярхом був обраний митрополит Мстислав (Скрипник), який все своє життя віддав на благо українського народу, боровся за відродження української держави і її Церкви?

Як негостинно приймали його в Києві! Для високого гостя, людини похилого віку не знайшлося місця в патріяршому домі. Перший Президент Л. Кравчук та і інші можновладці, разом з духовенством, хворого 96-літнього служителя поселили в холодному готелі, без відповідних зручностей. Чи не плакали ми, побачивши світлину в журналі, на якій Патріярх сидів на сходах біля підніжжя гори – могили Тараса Шевченка, слухаючи бандуриста?

Чи не було нам боляче, коли під час поховання наступного Патріярха, Володимира Романюка, на віруючих впали канчуки „української міліції"? На сором всій Україні й українського народу – українського Патріярха поховали на хідникові перед українською святинею – храмом Святої Софії.

Яке ж воно все болюче! Ворог не спить, діє й далі. Вовки повдягали овечі шкури і стали проводирями церковних громад, продовжуючи своєю поведінкою, своїми ділами диявольську роботу.

Люди розгублені. Людей дурять самозванці. Але тим, хто все це робить, буде відплачено сторицею. Вони стануть перед судом праведним Отця Небесного і українського народу. А ми тут – діяспора, маємо твердо стояти на своїх позиціях, тримати й далі надію і віру в Божу справедливість. Бо лише Він один – наш Визволитель.

Наталія Кібець,
Міннеаполіс, Міннесота

Відвідайте Святу Землю!

Єрусалим, храм Святого Гробу Господнього.

„Свобода" ще восени минулого року повідомляла, що на Святу Землю вже починають приїжджати з усіх кінців християни, щоб саме там зустріти 2000-річчя першого пришестя на землю Ісуса Христа.

Єрусалимські готелі, котрі належать арабам, розіслали двом тисячам християнських конгреґацій у Сполучених Штатах Америки листівки з таким заголовком: „Чи не хотіли б Ви перебувати на Маслинній горі у момент повернення Ісуса?".

Щоб ступити на землю обітовану, українським прочанам не конче звертатися до арабів, адже з цією метою засновано і активно діє Товариство українців на Святій Землі.

Програма перебування українських прочан на Святій Землі (вісім днів і сім ночей) включає відвідання усіх місць Ізраїля, безпосередньо пов'язаних з євангельськими подіями: Віфлиєму, Назарету, Єрихону, Кани Галілейської, Гетсиманії, храму Гробу Господнього та багато інших біблійних місць.

Ціна восьмиденної програми перебування на Святій Землі — 375 дол. від особи.

Ця ціна включає щоденне дворазове харчування. Діти користуються пільговими цінами. Ночують прочани в готелі, або, за бажанням, у монастирі.

За докладнішими інформаціями просимо звертатися телефонічно: **972-2586-1153 або 972-2672-8293** (від 9-ої до 22-ої год. за київським часом, а також на ізраїльську адресу: **P. O. Box 68018, Jerusalem 91681;** Fax: **972- 2625-4649.**

Степен Веремчук,
голова Товариства українців на Святій Землі

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 348 Відділу

З днем 1 квітня 1999 року, Відділ 348 злучиться з Відділом 230-им, секретарем якого є:

АНАБЕЛА БОРОВИЦЬКА

Просимо членів 348 Відділу звертатися у всіх справах вплачення вкладок та забезпечення до секретаря 230-го Відділу на адресу:

Mrs. Annabelle Borovitcky
68 Kleber Ave. Austintown, OH 44515
(330) 799-8037

Ми звично говоримо „західня діяспора", маючи на увазі українців США й Канади. Ну, ще інколи приєднаємо до західньої наших земляків у Бразилії, Аргентині чи навіть в Австралії. Але діяспора невеликих скандінавських країн якось випадала з поля нашої уяви.

Та ось приходить лист із Данії, написаний українською мовою, і ми з приємним подивом дізнаємось, що невелика група людей, які не забули, що належать до українського роду, а ще менше з них володіють мовою батьків, – об'єдналися в громаду, створили організацію із своїм статутом, діють, мають пляни, – і тим самим утримують і поширюють добре ім'я українця у Данії.

Листа, статут, бюлетень та інші свідчення діяльности прислав до „Свободи" голова Дансько-Українського Товариства Іван Нестор. Ось що він розповідає про свою організацію.

Українці в Данії

У 1992 році в Данії було засноване Дансько-Українське Товариство. В його статуті записано, що Товариство має ширити в цій країні інформацію про Україну, сприяти професійним і підприємницьким зв'язкам, обміну в сфері культури і мистецтва.

На загальних зборах Товариства 25 лютого ц. р. прийнято рішення про те, що Товариство, зокрема, має на меті поширення знання української мови та культури в Данії. Таке доповнення до статуту робить Товариство єдиною в Данії організацією, яка офіційно дбає про закріплення та поширення української мови та культури серед данців. Зараз серед нас є тільки 8-10 українців, які між собою вживають українську мову. Ми хочемо збільшити коло таких людей. Це – Надія Гончаренко, Марія Сліпа, Ростислав Мозиль, Наталя Лісберг, Йоган Роструп та інші.

Українська діяспора у Данії приєдналася до Товариства. Багаторічний голова діяспори Петро Кузьма Балицький довіряє мені, як голові Товариства, відповідальність і за українську діяспору. Я допомагаю, як можу, посольству України в Данії, перекладаю вістки з данської преси про Україну, щоб посольство та українське МЗС знало, як висвітлюють життя України в Данії. Часто такі відомості служать на користь української держави.

Шевченківська сторінка українського періодику в Данії

Більшість членів Товариства є данці. Дехто з них, та й серед наших українців є такі, критично ставляться до існуючої влади в Україні, і вважають, що в Україні ще порушуються права людини та права демократичного суспільства. Тому Товариство вестиме тільки позитивну пропаґанду за Україну. Ми підтримуємо прагнення всіх демократично та патріотично налаштованих українців, які хочуть бачити Україну незалежною, соборною та демократичною. Але поки я голова, я завжди відстоюватиму права українців на розвиток мови і культури. Хоча я добре володію російською мовою, я з усіма українцями, хто розуміє українську, розмовляю тільки українською.

Більшість українців, що мешкають у Данії, є російськомовними. Товариство має на меті запропонувати їм вивчення української мови, створити дитячу клясу української мови для дітей з України, що проживають у Данії, щоб вони не втрачали мови тієї держави, звідки походять. Я особисто намагаюся переконувати всіх, що українську мову треба знати як мову 50-мільйонної країни. Товариство плянує відкрити клясу вивчення української мови для дорослих, данців та інших, хто матиме бажання.

Ми видаємо також бюлетень данською мовою „Новини з України". У березневому його числі подано добірку вісток, перекладених з газети „День", вміщено огляд взаємин України і Данії, статистичні відомості з різних сфер українського життя, а також сторінку, присвячену малярському мистецтву Тараса Шевченка.

Іван Нестер,
голова Товариства.
Копенгаген, Данія.

Біографічний словник про учнів Олекси Новаківського

У „Свободі" вже була розповідь про відзначення в Україні 75-річчя Мистецької школи Олекси Новаківського. З того приводу в Національному музеї у Львові відкрилася виставка його учнів, організована благодійним фондом „Олекса Новаківський та його Мистецька школа". Цей фонд разом із Національним музеєм і художньо-меморіяльним музеєм О. Новаківського випустили в опрацюванні Люби Волошин, завідувачки музею О. Новаківського, біографічний словник – „Мистецька школа Олекси Новаківського у Львові".У словнику наведено відомості про 91 учня О. Новаківського, є вступ про мистецьку школу та долю її учнів, пера авторки словника, і післямова голови Благодійного фонду Андрія Новаківського. Вміщено збірні світлини учнів школи з її учителем, а одну – із Митрополитом Андреєм Шептицьким, найбільшим меценатом школи. На жаль, світлини не підписані, а зображені на них особи не зазначені. Якщо хтось може допомогти інформаціями про учнів школи, просимо писати на адресу: Благодійний фонд „Олекса Новаківський та його Мистецька школа", а/с 1585, Львів, 290013, Україна.

О.К.

Освіта України - протистояння систем

Після Першого з'їзду педагогічних працівників України в 1992 році і схвалення державної національної програми „Освіта. Україна XXI ст.", започатковані міністерством освіти України шкільні реформи майже зупинилися. Перебудова освіти спершу сприймалася в атмосфері евфорії й ентузіязму. Попри труднощі переходу від тоталітарної до демократичної системи, освіта виявляла тенденцію до рішучої зміни убік природного національного розвитку. Та цього не сталося. Застрашені номенклятурні сили міністерства, побачивши, що при владі далі комуно-партократи, змусили відійти міністра освіти Таланчука і його першого заступника А. Погрібного, а згодом керівників відділів. Почався відхід з національних позицій до космополітичних. Тривалий час посада міністра була вільною.

У 1992 році, при нагоді відвідання України з доповіддю про колишнього полтавського педагога проф. Григорія Ващенка і його освітньо-виховну концепцію, я побував в міністерстві освіти і там запропонував покласти цю концепцію за основу державної освітньо-виховної програми і реформи шкільництва. При цьому Анатолієві Погрібному було вручено деякі наукові праці проф. Г. Ващенка, включно з його „Проєктом системи освіти в самостійній Україні", що він його опрацював ще в 1950-их роках. Ґрунт для прийняття Ващенкової виховно-освітньої концепції виявився дуже добрий.

Я прочитав понад 60 доповідей у 23 обласних центрах та в деяких районах України. 1994 року в Полтаві випущено 50-тисячним накладом працю проф. Г. Ващенка „Виховний ідеал". В Києві під керівництвом проф. А. Погрібного, Богдана Павліва, проф. А. Алексюка та ін. був створений ініціятивний комітет, котрий восени 1995 року скликав установчий конгрес Всеукраїнського педагогічного товариства ім. Г. Ващенка.

Правління товариства очолив заслужений педагог, академік Анатолій Погрібний. Таким чином, поставлені завдання перенесено на громадську установу – Всеукраїнське педагогічне товариство ім. Григорія Ващенка.

Україна нині переживає важкі часи ігнорування її наукового зокрема педагогічного інтелекту. Тільки в 1966 році вищі навчальні заклади залишило понад 5 тисяч викладачів, шукаючи заробітку в інших державах (в тому числі 40 відсотків – в Росії). Низька і по кілька місяців затримувана платня учителям викликає освітянські страйки, а тим самим – перерви у навчанні та пониження його якости. Ті ж причини посилюють хабарництво і корумпованість, що руйнує педагогічну етику і суспільну мораль. Нація в небезпеці, бо руйнуються рештки її духовних вартостей і віра у свою державу, як захисний панцир її буття.

І це відбувається не без втручання державної влади. Зловісна постанова Кабінету Міністрів під №1033, зумовлена скороченням державного бюджету України, санкціонувала звільнення з праці

(Закінчення на стор. 27)

„Ми не зрадили спорту України"

Лист-заява Державного комітету України з фізичної культури і спорту

Останнім часом до мене надходять листи від українців з діяспорі, автори яких, посилаючись на допис Омеляна Твардовського у „Свободі" від 2 січня ц.р. „Кому вигідна угода з Росією", звинувачують керівництво Держкомспорту України у зраді інтересів спортивної України. Не коментуючи звинувачень на нашу адресу, я хочу довести до відома читачів газети наступне.

Угода про співпрацю України з Росією є одною з небагатьох угод, які ми підписали, керуючись інтересами України. Вона відповідає твердженню О. Твардовського, що „угоди між спортивними організаціями різних держав цілком можливі". Держкомспорт України будує свої міжнародні відносини в галузі спорту на двосторонній, взаємовигідній основі. На сьогодні взаємовигідні угоди підписані зі спортивними організаціями 47 держав світу. Підписуючи чинні угоди, ми перш за все дбаємо про долю спорту України, його авторитет на міжнародній арені. Думаю, ви погодитесь з тим, що, підписавши рівноправну, взаємовигідну угоду, Державний комітет Російської Федерації з фізичної культури і туризму тим самим підтвердив своє ставлення до нас як до рівноправного партнера. Цей факт має особливе значення. Також надзвичайно вигідною є співпраця з російськими спортивними організаціями в галузі спортивної науки і медицини та в справі використання національними українськими командами спортивних баз Росії для розвитку зимових видів спорту.

Ми категорично не поділяємо тверджень пана Твардовського, що „угоду інакше не можна назвати, як ганьбою для українського спорту". Подібні заяви, на наш погляд, завдають шкоди взаєминам спортивних організацій України з українськими спортивними осередками у діяспорі.

Запевняю Вас, що Держкомспорт України, НОК України і я особисто постійно дбаємо про розвиток фізичної культури і спорту незалежної України. Нещодавно Президент України затвердив Цільову комплексну програму „Фізичне виховання – здоров'я нації" та підписав рішення про проведення Всеукраїнських літніх спортивних ігор 1999 року, до участи в яких запрошуються спортсмени від українських спортивних осередків за кордоном.

Будемо вдячні, якщо Ваша газета опублікує наш лист.

В єдності наша сила. Слава Україні!

З щирою повагою, голова Держкомспорту, президент НОК України

Іван Федоренко

(Подано з незначним скороченням)

ЯК ЦЕ БУЛО

У Палестині перед Великоднем

Останній спокій

Останні тижні Свого земного життя Ісус Христос провів за Йорданом, у Бетаварі, де Він та Його учні могли не боятися переслідувань з боку царя Ірода Антипи. Саме стояв період зимових дощів. Недавно тут Ісус зустрічався з Іваном Хрестителем, тут підійшли до Нього і перші учні – Андрій (пізніше названий Первозваним) та Іван. Спершу у Бетаварі учні жили в спокої, але чутки про прихід Ісуса поширилися в околиці, і люди почали приходити до Нього. Напровесні того року Ісус вибрав з числа нових слухачів 70 апостолів, які мали піти у напрямі Єрусалиму і провістити про Його перехід до столиці.

Проте ще перше Ісус на звістку про смерть Лазара, брата Марти і Марії, поспішив до Віфанії в Юдею, де воскресив померлого. Ця подія стривожила Синедріон, духовну верхівку Ізраїля. Старійшини вирішили, що Ісуса треба стратити. Але Він уже пішов з села Віфанії до глухого містечка Єфраїму, де прожив кілька днів березня, щоб потім повернутися за Йордан, до Переї. Звідси перед єврейською Пасхою Він вирушив до Єрусалиму. За Ісусом йшла велика юрба прочан. Дорогою траплялося Ісусові чинити зцілення недужих і це тільки поширювало розголос, збільшувало число прочан.

В Єрусалимі

Наприкінці тижня вони дісталися Віфанії. Єрусалим був поруч. Коли минула субота, Ісус, верхи на віслюкові, почав спускатися з Оливної гори до столиці. Натовп вітав Його, кидаючи під ноги віслюка верхній одяг, пагони олив, пальмове гілля. Галас привернув увагу городян. Вони питали: „Хто це?" З натовпу кричали: „Це Ісус, Пророк з галілейського Назарету!" Старійшини непокоїлися тим, що люди ішли за Ісусом, але не могли нічого вдіяти, боячись, щоб не почався заколот. Вони вирішили зачекати слушної хвилини.

Ісус прибув до Храму, але, як очікували учні, не став проголошувати Себе Царем чи Месією. Спершу Він вигнав з подвір'я Храму міняйлів і торговельників – вони міняли прочанам гроші і продавали птаство на пожертви. Потім Він зцілив багатьох калік і недужих. Старійшини запитали в Ісуса, якою владою Він чинить ці дива? Але Ісус не дав їм прямої відповіді, запитавши про владу, яку мав недавно страчений Іван Хреститель.

Тоді духовенство вирішило спровокувати Ісуса на висловлювання проти Риму. Вони розшукали його в місті і запитали, чи євреї мають платити подать римському кесареві. Коли б Ісус відповів ствердно, то набув би слави прихильника окупантів. Коли б сказав, що платити не треба, то Рим вважав би Його своїм Ворогом. Але Ісус попросив показати Йому монету, призначену для сплати мита. На ній був зображений Римський імператор Тіберій. „Віддайте кесареве кесарю, а Богові – Боже", – сказав Ісус. Його супротивники були присоромлені: і справді, Він радив повернути римську монету римлянам, а душу залишити для Бога. То що було ціннішим – монета чи душа?

У ті дні сталося чимало подій, які пізніше були передані нащадкам апостолами. Серед них суд над жінкою, звинуваченою у перелюбі, промова Ісуса з суворим осудженням фарисеїв, які показним благочестям підміняли справжню віру і визнання Бога. Увечорі в супроводі учнів Ісус піднявся на Оливну гору, де прозвучали Його застереження про кінець світу, спустошення Єрусалиму, появу фальшивих пророків, другий прихід Христа, останній суд. Були висловлені в притчах численні настанови, які заклали підвалини Христового вчення.

Зрада

Саме у час, коли Ісус промовляв до своїх учнів на Оливній горі, до духовного зверхництва – саддукеїв – прийшов один з Його учнів з пропозицією допомогти у схопленні Ісуса. Це був Юда Іскаріот. Він сповістив, що Ісус у день Пасхи проголосить Царство Боже. Але саддукеї остерігалися у святковий день вживати силу до популярного у народі Учителя.

Тоді Юда пообіцяв після свята вказати місце, де переховується Ісус. За це йому дали гроші, і Юда повернувся до Вчителя. Тим часом Ісус сказав учням, що хотів би разом з ними виконати весь ритуал пасхальної вечері, вказав місце, де це має відбутися. Збиралися потаємно.

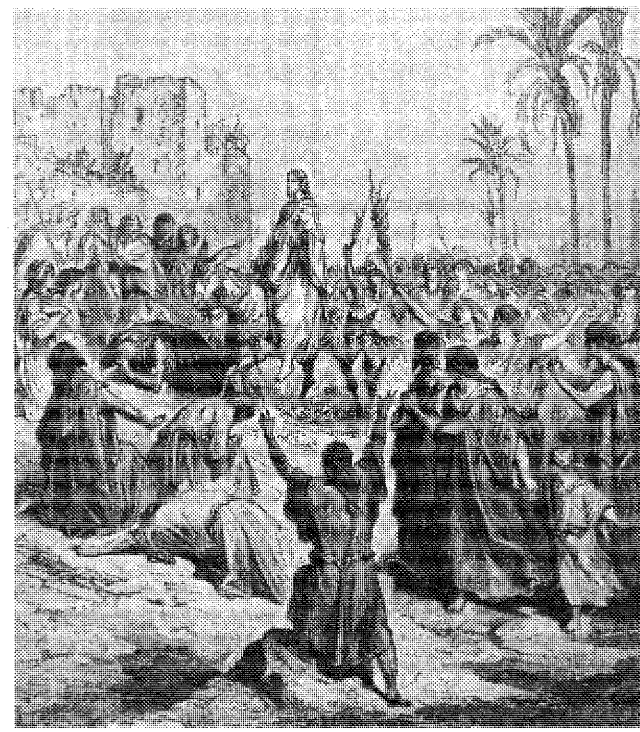
Тільки двоє з учнів знали таємниче місце. Усі полягали довкола столу, на якому стояли маца, вино, ритуальні страви. Таємна вечеря сталася на день раніше традиційної Пасхи, але присутні суворо виконували седер – ритуал свята.

Коли усі приступили до миття рук, Ісус встав, підперезався рушником і почав мити ноги Своїм учням. Як правило, цю дію виконували слуги, раби, тому учні розгубилися, Петро навіть запротестував. Але Ісус був вимогливим і настояв на цій послузі своїм учням.

Потім подякували Господеві, прослухали традиційний спомин про Вихід євреїв з Єгипту, і почали їсти ягня з гіркими травами, що символізували страждання євреїв у неволі. Серед ночі Ісус сказав учням, що один з них видасть Його. Усі стривожилися, а Петро почав наполягати, щоб Ісус назвав зрадника. Учитель сказав Петру: „Це буде той, кому Я подам хліб". І простягнув кусень Юді, сказавши: „Що ти робиш, роби швидше". Юда вийшов, а Ісус провів першу Господню Вечерю, переламавши хліб і давши вино, які відтепер символізували Його зламане тіло, Його пролиту кров.

Тієї миті скінчився Старий завіт між Богом і людьми, на зміну якому прийшов Новий завіт викуплення людства ціною Ісусової смерти. Але учні Ісуса ще не збагнули цього.

В останній бесіді з учнями Ісус сказав їм, що є Сином Божим. Тоді ж Він запропонував усім вийти з хати, бо знав, що Юда мав ось-ось привести сторожу. Усі рушили серед ночі до глухого саду за потоком Кедрон, де не раз бували й раніше. Дорогою Ісус говорив до учнів, але застеріг їх, що наразі вони ще не здатні збагнути усе сказане, доки нова Церква не пройде Хрищення скорботою і не вип'є келих страждань.

Гюстав Доре. Урочистий в'їзд Господа Ісуса Христа до Єрусалиму.

Юда тим часом вів сторожу до дому, де залишив Ісуса з учнями. Проте їх у домі не було. Сторожа приступила до Юди, але той запевнив, що знає, де шукати Ісуса. А Учитель вже молився на горі, просив Бога-Отця про те, щоб чаша страждань обминула Його, але в усьому корився волі Всевишнього. Це була мить єднання Сина Людського з Господом.

Учні, втомлені нічною вечерею і сходженням на гору, поснули, Ісус розбудив їх, коли сторожа вже наблизилася до цього місця. Ісус першим рушив до прибулих із запитанням, кого вони шукають.

– Ісуса Назарянина, – відповіли Йому.

І тоді Ісус вимовив слова, які досі вимовляв лише Господь: „Це я!" Так звучать ці слова у перекладі, а мовою того народу вони мали звучання священної формули, тому сторожа кинулася вбік. Але Ісус сказав, що вони мають затримати тільки Його, але не учнів. Тоді наперед вийшов Юда, який боявся помилки, тому дав знак сторожі, поцілувавши Учителя.

Сторожа кинулася до Нього. Петро вихопив меча й відрубав вухо одному з прибулих, але Ісус звелів йому сховати зброю. Сторожа схопила Ісуса, а учні розбіглися.

Суд

Серед ночі Ісуса привели до першосвященика Каяфи, який відклав допит затриманого до ранку, коли збереться Синедріон. Проте Його слуги скористалися нагодою, щоб познущатися над Ісусом. Вранці часу було обмаль, тому скликали тільки Малий Синедріон, без фарисеїв, які багато в чому поділяли погляди Ісуса. Каяфа почав допитуватися, чу Ісус є Сином Божим, але Той відповів лише: „Ти сказав". Цього було вже достатньо для виголошення смертного вироку. Право на такий вирок мав тільки римський правитель, прокуратор Понтій Пилат. Ісуса повели до нього.

Пилатові доповіли, що у його садибу доставлено небезпечного заколотника. Пилат наказав привести до нього обвинувачів і свідків. Але юдеї не хотіли на Пасху входити до житла римського поганина. Це розлютило Пилата, але змусило його вийти до жидів. Коли ж він дізнався, що заколотник насправді не чинив жодного опору імперії, а тільки виголошував якісь духовні істини, то відмовився судити Ісуса. Першосвященики почали доводити, що Ісус є політичним злочинцем.

Пилат був змушений погодитись на Його допит, який не переконав володаря у провинах Ісуса, але збагатив його вісткою, що Ісус походить з Галілеї. Пилат зрадів: можна було переказати усю справу правителеві Галілеї – Іродові Антипі. Проте Ірод теж не поспішав засудити Ісуса. У палаці тетрарха над Ним познущалися і відвели знову до Пилата.

Пилат звернувся до народу і сказав, що ні він, ні Ірод не знайшли провини за Ісусом, тому після тілесного покарання Він буде відпущений. Але архиреї не погоджувались. Пилат запропонував звільнити з нагоди свята одного з трьох затриманих правопушників. Натовп став жадати звільнення розбійника Варави. Пилат зволікав...

Навіть дружина Пилата через служника просила не карати Ісуса. Пилат намагався виграти час і відправив Ісуса до приміщення варти, де солдати дуже побили підсудного. Його знову вивели на люди в жахливому стані.

Пилат сказав:

– Хіба ти не знаєш, що я маю владу розп'яти Тебе або відпустити?

– Ти не мав би надо мною жодної влади, коли тобі зверху не дано було, – відповів Ісус.

Така відповідь сподобалася Пилатові: підсудний не винив його.

Прокуратор сказав, що тепер може звільнити покараного Ісуса. Але натовп кричав: „Розіпни Його!". Натовп бушував, вимагаючи страти. Пилат наказав принести чашу з водою і помив руки, щоб показати, що не бере на себе провини за кров жертви. „Його кров на нас і наших дітях!" – кричали люди. І тоді Пилат виголосив свій вирок:

– Ти будеш розп'ятий!

У розповіді про останні тижні земного життя Ісуса Христа використано, крім Євангелії, також книгу „Син Людський" відомого православного письменника-богослова о. Олександра Меня, підступно вбитого восени 1991 року у Підмосков'ї. Цю книгу видало українською мовою Львівське католицьке видавництво „Свічадо".

Левко Хмельковський

Христос Воскрес!

З нагоди
Світлого Празника
Христового Воскресіння

Екзекутива і Рада Директорів Злученого Українського Американського Допомогового Комітету, шле щирий привіт і святочні побажання нашим Жертводавцям і Добродіям, Організаціям й Установам, Членам ЗУАДК-у, Ієрархії Українських Церков та всьому Українському Народові у вільній Україні.

Нехай Всемогучий Бог обдарує усіх щедрими ласками, добром і всякими благодаттями.

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Екзекутива ЗУАДК-у

United Ukrainian American Relief Committee, Inc.
1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 728-1630 • Fax: (215) 728-1631

Всіх золочівців, приятелів і знайомих
— вітає—
із празником
ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
о. ЛЮБОМИР МУДРИЙ з родиною

Всім Членам Головного Уряду, Головам Округ та Управам Відділів Українського Народного Союзу
Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
— б а ж а ю т ь —
УЛЯНА і ВОЛОДИМИР ДЯЧУКИ

З празником
Воскресення Христового
ВЕСЕЛИХ та ЩАСЛИВИХ СВЯТ
рідні, друзям та знайомим
— щиро бажають —
ВАРКА, ЯРЕМА Л., ІННА, ЯРЕМА А. та ІВАН БАЧИНСЬКІ
Ню Йорк, Н.Й. і Київ, Україна

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО
Колегам, Знайомим і Пацієнтам
— б а ж а ю т ь —
ДЗВЕНИСЛАВА і д-р ЛЮБОМИР ЯВНИЙ з родиною
Ессекс Фолс, Н. Дж.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!
З Христовим Воскресінням
Рідні Друзям і Знайомим, що святкують за обома стилями
веселих свят та усіх благ
сердечно бажають
ХРИСТЯ і ЮРІЙ НАВРОЦЬКІ

Христос Воскрес!

Веселих та Щасливих Свят
ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО
Рідні, Приятелям і Знайомим по обох боках океану
— б а ж а ю т ь —
ЛЮБА ЛАПИЧАК-ЛЕСЬКО
МИХАЇЛ ЛЕСЬКО
Мейплвуд, Н.Дж.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

вітає щирим

Христос Воскрес!

ВСЕЧЕСНЕ ДУХОВЕНСТВО УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, УПРАВИ ТА ЧЛЕНСТВО ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ І ВСІХ СВОЇХ ЧЛЕНІВ, ПРИЯТЕЛІВ ТА ЛАСКАВИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

2 East 79th Street • New York, N.Y. 10021 • (212) 288-8660

ПЛАСТОВА ФУНДАЦІЯ В НЮ ЙОРКУ

з нагоди

ВЕЛИКОДНІХ СВЯТ

щиро вітає своїх Членів, Українську Громаду, а зокрема Пластові Проводи, Управу Пластприяту, всіх Фундаторів, Добродіїв та Жертводавців

Христос Воскрес!

ДИРЕКЦІЯ ПЛАСТОВОЇ ФУНДАЦІЇ в НЮ ЙОРКУ

Адреса: Plast Foundation, Inc., 144 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

КРАЙОВА ЕКЗЕКУТИВА і КРАЙОВА РАДА УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

З нагоди Свят Воскресіння Христового пересилають святочні побажання і вітають Ієрархів Українських Церков, Президента України достойного Леоніда Кучму, Уряд України і його представників в США, Українські Збройні Сили, Українську Всесвітню Координаційну Раду, Світовий Конгрес Українців, увесь український нарід на Батьківщині і в діяспорі, всі організації в США, а зокрема членів УККА і його симпатиків.

Нехай воскреслий Христос обдаровує всіх своїми ласками і хоронить нашу Україну та допоможе їй вийти із тяжкого економічного положення та стати на правдивий самостійницький шлях.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

КРАЙОВА ЕКЗЕКУТИВА і КРАЙОВА РАДА УККА

ЩАСЛИВИХ ВЕСЕЛИХ СВЯТ!

Величним і Радісним

„ХРИСТОС ВОСКРЕС"!

— вітаємо —

Родину, Приятелів, Знайомих по обидвох боках Океану

Ярослава, Зенон, Христя СНИЛИКИ

Радісних Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

Рідні, Приятелям і Знайомим

— бажають —

Іванка, Нестор, Дам'ян і Андрій

Мейплвуд, Н.Дж. **ОЛЕСНИЦЬКІ**

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Веселих Свят Воскресення Христового!

РОДИНІ, ЗНАЙОМИМ і ПРИЯТЕЛЯМ

— бажає —

Д-р ЕВГЕН ГРАБАРЧУК з родиною

Христос Воскрес!

Щирі побажання з нагоди Празника Воскресіння Христового

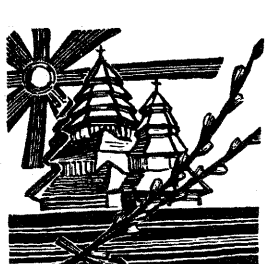
Пластовим Капелянам, Начальному Пластунові, Головній Пластовій Раді, Крайовим Пластовим Старшинам Австралії, Аргентини, Великобританії, США, Канади, Німеччини, Польщі, України, Словаччини, всім Пластункам і Пластунам та приятелям Пласту у всьому світі.

Христос Воскрес!

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

Радісних, Щасливих Свят

ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО

шановним Гостям, Співпрацівникам і всім членам УНСоюзу

— бажає —

УПРАВА СОЮЗІВКИ

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ", лютий 1999

142 дол.	Шафран Богдан	Торонто, Он. Канада
100 дол.	Крамарчук Ярослав	Міннеаполіс, Мн.
60 дол.	Болонка Василь	Бутвин, Па.
50 дол.	Біда Михайло	Чикаго, Іл.
	Бойко Ростислав	Піттсбург, Па.
	Дзюба Петро і Христина	Рочестер, Н.Й.
	Наболотна Анна	Трой, Н.Й.
	Рожак Петро	Філядельфія, Па.
	Волфф Марія	Нептун Сити, Н.Дж.
40 дол.	Стецевич Йосиф	Гротон, Ма.
38 дол.	Лобай Іван	Орандж, Кт.
	Шолдра Роман	Летбридж, Аб. Канада
36 дол.	Ротко Іван	Коговз, Н.Й.
26 дол.	Антоняк Зенон	Ричленд, Ва.
	Гонч Андрій	Ню Віндзор, Н.Й.
	Стасюк Юрій	Кергонксон, Н.Й.
25 дол.	Лебедович Міляс	Саввана, Джа.
	Олійник Степан	Вашінгтон, Д.С.
	Саляк Василь	Форт Вашінгтон, Па.
23 дол.	Гайманович Ярослав	Монтреаль, Кве. Канада.
	Грабовська Марія	Іслінгтон, Онт. Канада
20 дол.	Черний Мирослав	Чикаго, Іл.
	Костюк Євгенія	Рочестер, Н.Й.
	Костик Степан	Наяк, Н.Й.
	Лоїк Володимир	Салт Лейк Сити, Ют.
	Матковський Степан	Рочестер, Н.Й.
	Музичка Ярослав	Кентон, Ог.
	Нагаєвська Ольга	Парма, Ог.
	Степанків Ярослав	Стемфорд, Кт.
18 дол.	Дурбак Антонія	Куягога Фаллс, Ог.
	Наконечний Богдан	Тусон, Аз.
15 дол.	Кобилецький Ярослав	Монтреаль, Кве. Канада
	Мандрух Михайло	Гемтремк, Миш.
	Петришин Михайло	Інвернесс, Фл.
	Реплянський Григорій	Етобіко, Он. Канада
	Рудакевич Любомира	Чикаго, Іл.
	Стеців Богдан	Спрінг Гілл, Фл.
13 дол.	Базюк Володимир	Бруксайд, Н.Дж.
	Ханас Петро	Овк Лавн, Іл.
	Дачишин Василь	Порт Орандж, Фл.
	Душник Марія	Бруклин, Н.Й.
	Федуняк Василь	Голлисвуд, Н.Й.
	Гнатюк Юлія	Монтреаль, Кве, Канада
	Макар Андрій	Саннисайд, Н.Й.
	Мелех Володимир	Торонто, Он., Канада
	Мисько Катерина	Норт Порт, Фл.
	Огієнко Анатолій	Джамайка, Н.Й.
	Перейма Микола	Ля Салл, Кве. Канада
	Петренко Леонід	Сан Сити Вест, Аз.
	Петрик Анна	Шервуд Парк, Аб.
	Попович Марія	Рочестер, Н.Й.
	Седлярчук Анна	Баффало, Н.Й.
	Сьома Антоніна	Бутвин, Па.
	Слюсарчук Атанас	Воррен, Мі.
12 дол.	Тритяк-Кийдон Христина	Вінніпег, Мб., Канада
10 дол.	Бачинський Євген	Клівленд, Ог.
	Баніт Марія	Ст. Ленард, Кве. Канада
	Брездун Василь	Норт Роялтон, Ог.
	Хомик Антін	Порт Шарлотт, Фл.
	Ференц Йосиф	Асторія, Н.Й.
	Гавалешка Остап	Вінніпег, Мб. Канада
	Івашків Любомир	Веніс, Фл.
	Ярош Евстахій	Кіннелон, Н.Дж.
	Караман Л.	Лансдейл, Па.
	Копач В.	Риджвуд, Н.Й.
	Ковблянський Володимир	Лівінгстон, Н.Дж.
	Крупа Теодозій	Морриставн, Н.Дж.
	Куриляк Лідія	Овк Лавн, Іл.
	Мацюк Евстахія	Торонто, Он. Канада
	Макаренко Всеволод	Йонкерс, Н.Й.
	Марущак Ілько	Дірборн Гайтс, Мі.
	Масляк Маріян	Лейквуд, Ко.
	Масляк Маріян	Лейквуд, Ко.
	Мельникович Михайло	Асторія, Н.Й.
	Мокрівський Іван	Ріго Парк, Н.Й.
	Наконечний Василь	Бетесда, Мд.
	Пацай Я.	Вест Голливуд, Фл.
	Петрів Катерина	Сомервилл, Ма.
	Петрига Михайло	Іст Медов, Н.Й.
	Пєрожек Юлія	Тарентум, Па.
	Поліщук Володимир	Лейквуд, Н.Дж.
	Пригода Юрій	Бінггемтон, Н.Й.
	Семущак Юлія	Чикаго, Іл.
	Смолій Марія	Ню Гартфорд, Н.Й.
	Світій Марія	Бруклин, Н.Й.
	Татарин Марія	Ст. Пол, Мн.
8 дол.	Біловус-Кратко Роза	Юніон, Н.Дж.
	Біловчук Богданна	Норт Порт, Фл.
	Бобій Богдан	Енгелгардт, Онт. Канада
	Боднарська Марія	Баффало, Н.Й.
	Цап Софія	Ст. Леонард, Кве. Канада
	Хай Йосафат	Парма, Ог.
	Чучук Степан	Чикаго, Іл.
	Дячук Зенко	Бунтон, Н.Дж.
	Дражньовський Роман	Мекон, Ві.
	Дуда Мирослав	Чикаго, Іл.
	Дидинський Константин	Нарберт, Па.
	Дилинський Мирон	Етобіко, Он. Канада
	Іваночко Ольга	Бруклин, Н.Й.
	Федорко Любомира	Редфорд, Мі.
	Фурман Петро	Прайор Лейк, Мн.
	Гальчук Микола	Парма, Ог.
	Гнатюк Богдан	Меріян Стейшен, Па.
	Януш Володимир	Філядельфія, Па.
	Яримович Юрій	Чикаго, Іл.
	Кальба Богдан	Етобіко, Он. Канада
8 дол.	Кальба Богдан	Етобіко, Он. Канада
	Кальба Богдан	Етобіко, Он. Канада
	Каменецький Ігор	Мт. Плезант, Мі.
	Камінський Микола	Сарасота, Фл.
	Кавка Микола	Дрексел Гілл, Па.
	Кізима Катерина	Оксфорд, Мі.
	Клюфас Зорянна	Гайланд Парк, Н.Дж.
	Климків Маріян	Торонто, Он. Канада
	Климкович Оксана	Ню Йорк, Н.Й.
	Колубінський В.	Фініксвілл, Па.
	Коропецька Оксана	Балтимор, Мд.
	Ковалевський Микола	Тіффін, Ог.
	Криштальський М.	Норт Порт, Фл.
	Кульчицький Микола	Саратога, Ка.
	Кульчицька Марія	Абботсфорд, Бк. Канада
	Курис Богдан	Бронкс, Н.Й.
	Левицький Адріян	Гантінгдон Ви, Па.
	Лопадчак Теодор	Асторія, Н.Й.
	Максимович Романа	Клівленд, Ог.
	Марчук Оксана	Гінздейл, Іл.
	Мартиненко Михайло	Трентон, Н. Дж.
	Маєр Б.	Монтреаль, Кве. Канада
	Мудрий Любомир	Статен Айленд, Н.Й.
	Михальчак Микола	Воррен, Мі.
	Микитюк О.	Аджінкорт, Он. Канада
	Мірошниченко І.	Гот Спрінгс, Ар.
	Нечепоренко Микола	Джефферсон, Ог.
	Омельченко Віктор	Редфорд Твп., Мі.
	Палій Марія	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Петеш Юлія	Чикаго, Іл.
	Петрі Леона	Чикаго, Іл.
	Петрівський Микола	Клівленд, Ог.
	Петрунія Олександер	Бруклин, Н.Й.
	Петрик Федір	Левіттавн, Па.
	Підгірний Іван	Парма, Ог.
	Полон Оксана	Пенн Ян, Н.Й.
	Попадюк Петро	Міннеаполіс, Мн.
	Рінник Йосиф	Міллтавн, Н.Дж.
	Ростислав Р. і М. Арія Б. Смик	Лейк Блафф, Іл.
	Сахрин В.	Вестон, Он. Канада
	Саляк Василь	Фт. Вашінгтон, Па.
	Шмідт Марія Слаба	Юніон Дейл, Н.Й.
	Сенчишак Микола	Кеноша, Ві.
	Середович Михайло	Сиракюз, Н.Й.
	Шехович Надія	Ню Йорк, Н.Й.
	Шепелява Аня	Колюмбія, Мд.
	Шраменко Роман	Веніс, Фл.
	Сірик Іван	Чикаго, Іл.
	Смолинський Богдан	Шрувсбури, Ма.
	Смук Андрій	Колюмбія, Кт.
	Соколев Анатолій	Дітройт, Мі.
	Стефанишин Юрій	Ст. Луїс, Мо.
	Сидоряк Ярослав	Ню Йорк, Н.Й.
	Шмотолоха Микола	Гавертавн, Па.
	Тарасов Олег	Бруклин, Н.Й.
	Чекаленко Константин	Денвер, Па.
	Ткач Василь	Монро Твп. Н.Дж.
	Ткач Михайло	Тупело, Мс.
	Топольницька Богдана	Гренд Айл, Вт.
	Тимцюрак Тамара	Напервилл, Іл.
	Угера Нестор	Даймонд Пойнт, Н.Й.
	Вальчук Юрій	Аннандейл, Н.Дж.
	Валюх О.	Алтадена, Ка.
	Василишин Степан	Велланд, Он., Канада
	Воланюк Степан	Філядельфія, Па.
	Волошин Александра	Парма, Ог.
	Юрків Юрій	Асторія, Н.Й.
	Заяць Ігор	Іст Гановер, Н.Дж.
	Жулинський Омелян	Нюарк, Н.Дж.
6 дол.	Павлюк Микола	Гантсвилл, Ал.
	Романчук Анна	Стайвесант, Н.Й.
	Стадник Степан	Чикаго, Іл.
	Шендюг Олександер	Роки Гілл, Кт.
5 дол.	Андрієнко Василь	Рочестер, Н.Й.
	Артимишин Люба	Йорктавн Гайтс, Н.Й.
	Аврамчук Микола	Кергонксон, Н.Й.
	Базиляк Ярослав	Ст. Пітерсбург, Фл.
	Бодо Галина	Юріка Спрінгс, Ар.
	Цап Я.	Стратфорд, Кт.
	Хома Михайло	Балтимор, Мд.
	Коваль Осип	Асторія, Н.Й.
	Куропась Богдан	Гикори, Н.К.
	Ліщак Мирослава	Янгставн, Ог.
	Маланчук Ольга	Вестон, Он., Канада
	Палюх Василь	Вейн, Н. Дж.
	Паньків Василь	Лодай, Н.Дж.
	Ракочий Теодор	Олбані, Н.Й.
	Серба Петро	Вілмінгтон, Де.
	Шишак Андрій	Фінікс Вілл, Па.
	Телепко Ігор	Парсипанні, Н. Дж.
	Винник Остап	Йонкерс, Н.Й.
	Зозуля Володимир	Рослиндейл, Ма.
4 дол.	Пилипчак Михайло	Норт Берген, Н.Дж.
	Шанайда Донна	Ст. Леонард, Кве. Канада
3 дол.	Адамович Микола	Чикаго, Іл.
	Андрусишин Лідія	Миддл Виллидж, Н.Й.
	Безкоровайний Осип	Кергонксон, Н.Й.
	Біскуп Ірина	Вилмингтон, Де.
	Цап Я.	Стретфорд, Кт.
	Хойнацька Н.	Овк Форест, Іл.
	Чайка Іван	Філядельфія, Па.
	Дусанівський Богдан	Баффало, Н.Й.
	Федечко Юрій	Колумбус, Ог.
	Федій Олександер	Еддісон, Іл.
	Фішер-Слиж Марія	Торонто, Он., Канада
	Гавур Ірина	Кент, Ог.
3 дол.	Гембатюк О.	Вілловдейл Он., Канада
	Гаць Йосиф	Йонкерс, Н.Й.
	Гаврилюк Богданна	Монтреаль, Кве., Канада
	Гладилович Адольф	Монтреаль, Кве., Канада
	Гнатів Ірина	Йонкерс, Н.Й.
	Гусак Леонід	Дейві, Фл.
	Гуцайлюк Євген	Еллентавн, Па.
	Яблонський Ярослав	Ст. Жуліенн, Кве., Канада
	Якубович Олександер	Брексвилл, Ог.
	Якима Володимир	Норт Порт, Фл.
	Яремко Мирослав	Міллбурн, Н.Дж.
	Яворський Дмитро	Джеффферсонвілл, Н.Й.
	Стефанка-Пастерник К.	Рів Деспрейрі, Кве., Канада
	Камінська Зеновія	Гемтремк, Мі.
	Карпюк Юрій	Тандер Бей, Он. Канада
	Кікцьо Анастазія	Бріджв'ю, Іл.
	Кінах Методій	Монтреаль, Кве., Канада
	Клек Андрій	Норт Порт, Фл.
	Колісник Роман	Торонто, Он., Канада
	Котляр Іван	Ірвінгтон, Н. Дж.
	Кривулич Мирослав	Амстердам, Н.Й.
	Куновський Микола	Чикаго, Іл.
	Курило Ольга	Вестон, Он., Канада
	Кушнірук О.	Чикаго, Іл.
	Кебалюк Джерард	Дес Плейнс, Іл.
	Леуш Анна	Глен Спей, Н.Й.
	Ліщинська Іванна	Чикаго, Іл.
	Ломницька Дарія	Веніс, Фл.
	Лучинський Іван	Бренфорд, Кт.
	Лукомська Христина	Кергонксон, Н.Й.
	Лучняк Микола	Чикаго, Іл.
	Мацьо Мирослав	Ню Йорк, Н.Й.
	Макар Ольга	Рочестер Гіллс, Мі.
	Матвійків Марія	Вілмінгтон, Де.
	Месеренко Анна	Дітройт, Мі.
	Мізюр Роман	Міддл Віллидж, Н.Й.
	Новак Петро	Чикаго, Іл.
	Новицький Славко	Вашінгтон, Д.С.
	Ничай Микола	Клифтон, Н.Дж.
	Олексин Іван	Френклин Парк, Іл.
	Оліферук Валентин	Сієтл, Ва.
	Павлик Тарас	Асторія, Н.Й.
	Пересада Михайлина	Балтимор, Мд.
	Полець Борис	Міннеаполіс, Мн.
	Полець Олександер	Ст. Антоні, Мн.
	Попіль Софія	Чикаго, Іл.
	Притоцька Іванна	Чикаго, Іл.
	Пундій Павло	Чикаго, Іл.
	Раковська Александра	Вейдінг Рівер, Н.Й.
	Рибак Роман	Ст. Пол, Мн.
	Сагата Степанія	Савт Гемстед, Н.Й.
	Сеньків Михайло	Інвернесс, Фл.
	Шашкевич С.	Торренс, Ка.
	Шевченко Віктор	Глен Спей, Н.Й.
	Шумигора Ярослав	Бриджпорт, Кт.
	Скребець Григорій	Чикаго, Іл.
	Сміян Андрій	Виндзор, Он. Канада
	Соя Ліда	Гарден Сити, Мі.
	Солоха Віктор	Сомерсет, Н.Дж.
	Старущак Френціс	Велланд, Он. Канада
	Стасів Марія	Рочестер, Н.Й.
	Стасів Роман	Конгрес, Фл.
	Стрілецький М.	Монтреаль, Кве. , Канада
	Струць Іван	Чикаго, Іл.
	Шмайда Марія	Ню Британ, Кт.
	Вдович Лія	Денвер, Ко.
	Василів Петро	Чикаго, Іл.
	Ведмідь Юрій	Сомерсет, Н.Дж.
	Ягла Василь	Готборо, Па.
	Ємець Яків	Сан Сити Вест, Аз.
	Зеленська Ірина	Сомерсет, Н.Дж.
2 дол.	Козак Богдан	Везерсфілд, Кт.
	Попадинець Іван	Чикаго, Іл.
	Вовк Андрій	Вестон, Он., Канада
1 дол.	Единяк Євген	Коконат Гров, Фл.
	Гайдук Дмитро	Висконсин Деллс, Ві.
	Клецор Лілея	Норт Бранзвик, Н.Дж.
	Крамар Володимир	Черстер, Па.
	Петльований Володимир	Ст. Джонс, Мі.
	Сененко Яків	Сиракюз, Н.Й.
	Шпиталь Александра	Чикаго,Іл.

Разом за місяць **2,883.00 дол.**

Щиро дякуємо за фінансову підтримку найстарішої української газети.

ДО ЛЮДЕЙ ДОБРОЇ ВОЛІ

Ірця чекає на легені й серце

Невідомо, хто керує людськими долями, що одній людині вона прокладає шлях пахучими квітами, а другій – терном колючим. Про цей другий шлях-долю молодої студентки повідомила 7-го лютого газета „Геральд Ньюз". Українська громада не знала, що Ірця Ратушна вже понад чотири місяці перебуває у шпиталі з надією одержати обидві легені і серце. Бракує слів, щоб описати мужність студентки медицини Ірці, що так мужньо очікує неминучого перещеплення обох найважливіших органів. Не легше Катерині й Володимирові Ратушним, батькам єдиної дитини. Матір готова була віддати свої легені і серце, однак з точки зору медиків це неможливо.

Якщо не досить переживань за дитину, то треба ще подумати, як заплатити понад півмільйона за операцію. Та, як каже народня приповідка, „коли біда найбільша, то Божа поміч найближча". Американський Громадський допомоговий фонд для перещіплювань висловив готовість допомогти Ірці. Він збирає більші й менші дотації, які можна відтягнути від податків, якими, хоч частинно, Фонд покриває незмірно великі кошти.

Ми свідомі, що наші зубожілі діяспорні фінансові ресурси нездатні покрити кошти, але знаємо, що по нитці – буде бідному сорочка. Тож пошукаймо тієї нитки, щоб сплести стежинку для нового життя.

Чеки просимо надсилати на: **In honor of Irene Ratushny, National Transplant Assistance Fund, 6 Bryn Mawr Ave., PA 19010, або: P. O. Box 258. Bryn Mawr, PA, 19010.**

Приятелі і сусіди Ірці заздалегідь щиро дякують

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ

XII – 98

	500	дол.	д-р Мирослав і Олена Харкевич;
по	100		д-р Олег Снилик, д-р Мирослав і Люба Прокоп, Богдан Турченюк, Марта і д-р Тетяна Доберчак;
по	50		д-р Стефан Ничай, Ярослав Оберишин, Борис і Філліс Тарнавські;
	45		Ірена Чуміловська (25 дол. на Патріярший Фонд, 20 дол. для дітей в Україні);
по	30		Мирон Бучак, Антоній Заліски;
по	25		Корнель Сеник, Остап Зинюк (в пам'ять бл. п. Ярослава Ткача), Вілєм Осадчук, Анна Сташко, Каролина Конрад;
по	20		Ірина і Евген Козак, Богдан Корженьовскі, д-р Т.Жила, Володимир Фіцик.

На музейно-меморіяльний комплекс Патріярха Йосифа в селі Заздрість зложили:

	1,000	дол.	„МОБІЛ" Фундація – даток рівний з пожертвою д-р Лідії і Ігора Лисих;
по	100		Лев і Орися Марків, Евгенія Добчанська (в пам'ять мужа бл. п. Василя Добчанського), Василь і Оля Ільчишин;
	50		д-р Александра Ткач (в пам'ять бл. п. Ярослава Ткача);
	25		Роман Микита.

Збірка замість квітів на могилу бл. п. Михайла Куриляка у вересні 1998 р. в Ст. Пітерсбург, Фл. зложили:

	25	дол.	д-р Евген і Ольга Филипович;
по	20		Роман Куриляк, інж. Юліян і Олена Головчак;
	15		Степан Шуя;
по	10		Ілія Зарон, М. Ярosленко, Олесь Куц, Стеля Щипак;
по	5		Анна Базиляк, Галина Бард;
	3		Матвіїшин.

Спростування:
В збірці в Гантері, Н.Й. (листа ч. 059) неподано даток Ірини Качмарської в сумі 20 дол.

I – 99

зложили:

	1,000	дол.	Фундація „Спадщина" при банку Певність в Чикаго, Іл.;
по	300		Адріян Долінський, Ігор Мельникович (100 дол. в пам'ять родичів бл. п. Анни і Петра Мельникович, 100 дол. в пам'ять бл. п. Олени і Ярослава Сявавко, 100 дол. в пам'ять бл. п. Василя Папіжа);
по	100		Ігор Гуменюк, Наталія Леочко (в пам'ять бл. п. Богданни Макух), Союз Українок Америки, Софія Головка, Марія Ісків;
по	50		Ярослав і Богданна Бігун, Филип і Татяна Троч, Марія Крижанівська, Теодосія Брикович, Лев Григорчук;
	30		Осип і Надія Німилович;
по	25		Богдан і Теофіля Артимишин, Ярослав Червоняк, Евстахія Гойдиш, Каролина Конрад, Люба Мрилоцька, Зореслава Мисько, Володимира Кавка, Володимир і Звена Романів, Іван Стеффанов, Віра Сендзік;
по	20	дол.	Ярослав Жмуркевич, Ольга і Степан Белюх, Александер і Софія Вонторські, Петро Лещишин, Наталія Карплюк, д-р Романа Навроцька;
	15		Ольга Лукасевич;
по	10		Анна Король, Емілія Процінська, Стефанія Семущак, Борис Дурбак;
	5		Михайло Расяк.

На музейно меморіяльний комплекс Патріярха Йосифа в селі Заздрість зложили:;

	1000	дол.	Михайло і Ірина Бойко;
по	100		Катерина Березяк (в першу річницю смерти мужа бл. п. Володимира Березяка), Володимир Медуха (в пам'ять бл. п. Михайла Мізака);
50			Мирон і Богданна Осадца (в пам'ять бл. п. Марії Гайдукевич);
по	25		д-р Юрій і Надія Цегельські, Володимир і Ольга Терлецькі, д-р Ярослав і Богданна Гелета.

В пам'ять бл. п. Зенона Цісика в Філядельфії зложили:

	300	дол.	д-р Тетяна Цісик;
	250		Адріян і Христина Салук;
	100		Дарія Хемич;
по	50		Марта Ощипко, Петро Януш, інж. Юліян і Олена Головчак, Ірина Костик, Віра Пак, Стефан Кушнір, Р. і А. Максимович, д-р Роман і Евгенія Дикий, Богдан і Стефанія Катамай, Сидір Новаківський, д-р Леонід і Ірена Рудницькі, д-р Романа Навроцька, д-р Дарія Кострубяк, д-р Лев і Ірена Кушнір, Андрій Міджак, Джоан МкНю;
	35		Маркіян і Люба Онуферко;
по	30		Ігор і Любов Пак, д-р Ярослав і Марта Яримович, Марія Куземська;
по	25		Теодор і Марія Флюнт, Мирослав і Христина Лусобей, Мирон і Слава Білас, Григорій і Анна Олійник, Теодосія Брикович, Ірена Новоженюк, Володимир і Анна Мелько, д-р Таїса Лучаковська-Венк, д-р Мирослав Лабунька;
по	20		Осип і Надія Німилович, Богдан і Теофіля Артимишин;
по	10		Ярослав і Гелена Добровольські, Михайло Білик.

В пам'ять бл. п. Юліяна Бачинського в Натлей, Н.Дж. зложили:

по	100	дол.	Мелася Банах, Богдан і Ірена Чайківські, Ліда і Богдан Крамарчук, Ореста Топорович;
по	75		Орест і Стефанія Лучанки, д-р Юліян і Мирослава Павлишин;
по	50		д-р Роман і Світляна Андрушків д-р Богдан і Богданна Худьо, Юрій і Христина Ференцевич, Богдан і Уляна Кобзар, Богдан і Галина Китис, Евстахія, Мотря Мілянич, Олена Павлів і Анна Маріяш, Марта Рудик, Богдан і Дарія Рудакевич;
	35		Олена і Оксана Бачинські;
по	25		Нестор Ходновський, Олена Гірняк, Калина Гук, Богдан і Дарія Лебеш, Мирон і Наталія Возняк;
по	20		Ірена Цапар, Алісія ДіВінсенцо.

Українське Патріярхальне Товариство – Відділ в Баффало, Н.Й. – Оксана Бережницька – голова.

100	дол.	на музейно-меморіяльний комплекс в селі Заздрість;
540.90		збірка на Патріярший Фонд.

II-99

зложили:

по	100	дол.	Любомир Курилко, Сильвестер і Катерина Костик, Лена Басюк;
по	50		Дмитро Шумило, Стефанія і Нік Чорний;
	20		Маріян Морозевич;
	15		В.Т. Жила.

На музейно-меморіяльний комплекс Патріярха Йосифа в селі Заздрість зложили:

	300	дол.	Евген і Ольга Филипович;
по	100		Таїса Венк, Олена Кульчицька;
	35		Володимир Ворох;
по	20		Григорій Давид, Роман Грабець.

В пам'ять бл. п. д-ра Романа Яхторовича зложили:

по	100	дол.	Віра Пак, Зореслава Мисько;
	50		інж. Юліян і Олена Головчак.

Листа ч. 501 – Коляда у Філядельфії, Па. – перевів інж. Юліян Головчак. зложили:

	100	дол.	Юрій Флюнт;
по	50		Теодор і Марія Флюнт, інж. Юліян і Олена Головчак, Віра Пак

XII–98, I–99 і II–99

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку:

IRS №. 23-7380645

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

**7911 Whitewood Rd.
Elkins Park, PA 19027.**

Як я залишила рідне село Олесин?

У 1944 році в нашому селі Олесині стало на постій німецьке військо. Щодня усіх селян виганяли копати окопи. Люди з тривогою чекали приходу червоних. Усі пам'ятали, як вони вивозили людей на Сибір, мордували по тюрмах. Тому кілька родин, а серед них і наша, завантажили наш доробок на воза і рушили через поля до Бережанського гостинця. Дорогою зупинилися в селі Вірлів, де почули, що німці забирають коней у біженців, а червоні з літаків обстрілюють шлях. Я і Осип Кусень пішки рушили на розвідку. Господар з крайньої хати підтвердив, що на дорозі небезпечно. Ледве ми вийшли з того подвір'я, як туди впали три бомби. Я впала до рову й почала просити Бога, щоб захистив від каліцтва. Осип лежав трохи далі. Коли літаки відлетіли, він встав і каже: "Слава Богу, що живі! Вертайся до своїх і розкажи, що бачила".

Коли я розповіла, то мої родичі вирішили повертатися додому. Мій вуйко Василь Дяків каже до жінки, що хоче їхати далі. А вона відповіла, що їхній син в УПА, то вже краще тут лишитися. І залишились... Сина їхнього пізніше забили в бункері, а її саму на 7 років забрали до Сибіру.

Василь Дяків та Іван Кульбачинський, який чудом уцілів в тюрмі , узяли кращих коней і рушили далі. Тато попросив, щоб і мене узяли з собою. Дорога наша була нелегкою, щоразу налітали літаки... Харчі скінчилися, а просити не було в кого, бо люди самі нічого не мали. За нами йшов фронт...

Нарешті 26 возів біженців минули кордон Закарпаття. Мадярська поліція нас затримала, але тут нагодилися німці, ми їм розповіли про себе, вони поговорили з поліцією і наказали їхати за ними. Кілька днів ми жили в селі Чинадієві, а потім нам звеліли сідати в поїзд і через станцію Чоп повезли на Захід. У Австрії нас розмістили в еміграційному пункті, з якого ми потрапили до Лінцу, а потім до Берліну, де я працювала на фармацевтичній фабриці. Місто лежало в руїнах, тривали бомбардування, пожежі. Коли червоні наблизились до міста, Осип Кусень з приятелем Татариною дістали в Українському допомоговому комітеті картки на виїзд 8 осіб до Західньої Німеччини, і вночі ми втекли з табору. Поблизу міста Ульм нам вдалося дістати працю на фармі, де й дочекалися капітуляції Німеччини і опинилися у французькій зоні. Рятуючись від небезпеки бути виданими для висилки "на родину", ми перейшли до Ульму, де розчистили кімнату в розбитому будинкові і стали там жити, а восени переїхали до Мюнхену. Мали мізерні харчові картки, перепродували каву, різні речі.

В 1946 році ми з Осипом Куснем одружилися і перейшли до табору, звідки в 1949 році виїхали до Америки. З нами вже був син Мирон. На кораблі нам дали по 2 доляри на особу, і то були усі наші гроші. Мій вуйко в Америці Микита Смачило заплатив за наш переїзд з Ню Йорку до нього і дав 50 долярів на оплату житла. Коли ми згодом повернули йому гроші, він дуже здивувався, що ми такі порядні в цьому. Через три дні я вже працювала, а чоловік дістав працю через три місяці. Оселилися у Філядельфії, записалися до парафії св. Йосафата, стали учасниками релігійного і громадського життя. Відтоді й по сьогодні вболіваємо за долю нашої рідної України.

Софія Кусень,
Філядельфія

Великий Митрополит про творення дивізії „Галичина"

У минулому році появилася праця Андрія Кравчука, молодого науковця з Монтреалю, під назвою: „Chirtian social ethics in Ukraine; the legacy of Andrej Sheptytsky", 404 сторінки друку із багатою бібліографією. Для нас, дивізійників, особливо цікавим буде „Додаток Б" із назвою „Ставлення Шептицького до творення дивізії „Галичина", ст. 264-267.

Автор дуже докладно прослідив думки критиків дивізії, що були завжди готовими покласти на її конто можливі й вигадані гріхи. Як відомо, Канадська Комісія Дешена перевірила докладно всі ці натяки-інсинуації і не знайшла поважної причини назвати дивізійників душогубами, чого так настирливо домагалися польські, російські та й наші комуністи. Курт Левін, котрого від неминучої смерти врятував Митрополит Андрей Шептицький, категорично стверджує, „що Митрополит відмовився покласти свій підпис під відозвою творення дивізії, чого від нього вимагали німецькі військові старшини". Проф. Богдан Будурович переконаний, що Митрополит дуже прихильно ставився до творення дивізії і морально підтримував цей акт.

Вважаємо, що всякі висловлювання критиків творення дивізії не в силі заглушити слів проф. Володимира Кубійовича, на плечі якого впала вся відповідальність за створення дивізії. Він згадує: „Під час подорожей до Львова я часто відвідував Митрополита Шептицького, інформував його про всі важливі справи.Я розпочав розмови з українськими громадянами. Але першу розмову я відбув з Митрополитом Андреєм, і почув з його уст: „Немає майже ціни, яку не треба б дати за створення української армії" („Мені 70", ст. 50. 61).

Отже, кому повинні б вірити читачі та й наші молоді науковці, котрі, на нашу думку, ще досі не можуть збагнути своїм умом цієї жорстокої долі й ситуації, що чатувала з усіх сторін на наше тодішнє молоде покоління. Ми прямо були змушені жорстоким часом дивитися смерті у вічі. І ми дивилися!

В. Сірський,
учасник боїв під Бродами

АМЕРИКА, АМЕРИКА...

Едвард Кухар

Нема Америки, котру знаменитий мистець її, Норман Раквел, увічнив своїм визначним талантом. Америки, якою він жив, і був певний, що вона залишиться такою назавжди, яку увічнив на полотнахшедеврах. Чисту, мов джерельна вода, прозору, мов кришталь, погідну і запашну, мов сонячний літній день. Роскішну, мов вимріяний сон. Справедливу, неначе Божий суд на небі.

Приїхавши до Америки юнаком з родиною в 1949 році, пам'ятаю своє перше враження. До того часу Америка знана була мені з прочитаного чи почутого. З першими кроками на суходіл моєї прибраної батьківщини з'явився інший світ, інший від мого світу, відомого, у котрому я народився і прожив дитинство. Світ величі, могутніх розмірів, добробуту, шляхетности, культурного життя. Свобода руху, думання, вільного діяння. Серед американського багатства я відразу став відчувати себе частиною цього світу – відчувати, що він належить мені.

Чотири роки по закінченні війни американці почали жити з надією на далеке майбутнє, без жахливих воєнних хуртовин, у мирі на довгі роки. Будівництво нових приватних домів застеляло квадратні милі простору, промисел переходив з воєнного на мирний, орієнтуючись на пересічного споживача. Автомобільні виробники випускали вигідні, на той час, авта з цінами, доступними кожному. Телевізійний апарат перестав бути тільки винаходом, швидко входив у масовий вжиток, хоч це ще й пов'язувалося з добробутом американського життя. Реклями в журналах розголошували модерні устаткування домашнього вжитку, обіцяючи пересічній господині дому перехід від невільниці домашньої праці до рівня елеґантної дами. Це були 50-ті роки...

З піднесенням життєвого рівня Америки, крок у крок ступали вимоги соціяльної справедливости. Зі збільшенням продуктивности американського промислу збільшилась потреба в робітниках. Організоване робітництво набирало потуги. Американські лібералі посміливішали, відколи Совєтський Союз став співучасником боротьби проти нацистської Німеччини. Ліберальні організації стали відверто схилятися до комунізму, демонструвати з червоними прапорами в Юнійон сквер-парку Ню Йорку.

Нас, втікачів від жахіття большевицького терору, дуже дивувало те неприхильне ставлення американських громадян до своєї держави, хоч оправдувалось воно свободою слова. Наші „добрі сусіди" з України, більшість котрих вже жили в Америці у час війни (ми їх називали „ми з України"), почали вливатися в ліберальний рух Америки, закладати робітничі організації, в Америці знані як юнії. Ставали їхніми зверхниками. Все більше розпаношувалися у критиці на адресу „капіталістичного устрою" країни.

Органи безпеки Америки не легковажили цими „пролетарськими" настроями і щораз точніше перевіряли, де це все брало початки. Нитки тягнулися до Совєтського Союзу. Стали відомі прізвища: Ґаррі Ґолд, Ґаррі Ґолдберґ, Джудіт Каплан та інші. Американська преса виправдувала, що вони, мовляв, уродженці Литви, Польщі й інших країн Східньої Европи, але їхні прізвища доводили інше. Почались арешти, суди, вироки. На арену вийшов американець Джозеф МекКарті, котрий керував слідствами щодо протиамериканських дій комуністичних шпигунів.

У 1952 році президентські вибори виграв американський герой Другої світової війни генерал Двайт Айзенгавер – республіканець. У висліді полювання за совєтськими шпигунами в Америці було виявлено подружжя Джулюса і Етел Розенберґів. Суд довів, що вони передали Совєтському Союзові американські таємниці атомної зброї, і засудив їх на кару смерти. Американські лібералі почали звинувачувати президента Айзенгавера за суд над Розенберґами. Почалися нападки на президента і уряд за їхню нібито антидемократичну діяльність. Про сенатора МекКарті вони теж не забули. Його похід проти комуністів назвали „макартизмом" і потрактували лихом Америки. Американські лібералі по сьогоднішній день виправдовують Розенберґів.

Переворот у країні можна здійснити двома способами: збройним виступом проти існуючого уряду, використавши невдоволення і домагання деяких груп у країні. І також психологічним підготовленням мас двох або трьох поколінь, від шкільної лавки по гробову дошку, уживаючи при цьому захоплені у свої руки більшість часописів, радіо, телевізію. При цьому завчасу унеможливлювати всі протидії і жорстоко поборювати, називаючи їх прилюдно диверсійними коляборантами, ворогами поступу і т. д.

Першим способом перевороту була большевицька революція в 1917 році в Росії. Другим – психологічний переворот в Америці з обранням президента Джона Кенеді в 1962 році. Диверсійні ліберальні сили набрали потужного розмаху. Мораль впала до найнижчого рівня, особливо в молодіжному середовищі. Університетські студенти, а за ними й професори, відверто вдавалися до наркотиків і сексуальних оргій. Під ліберальним впливом творились гомосексуальні, лезбіянські, атеїстичні організації. Як вислід неморальности, прийшов АІДС. А християнські Церкви та інші віровизнання мовчали. Американські освітні органи, пересичені ліберальними впливами, переконували молодь, нібито їхні батьки відстали від нового життя.

А християнські Церкви мовчали...

Лібералі, покликаючись на конституцію, викинули загальну молитву з усіх американських державних шкіл. Громадян, котрі обстоювали молитви в школах, переслідували, викидали з праці, судили. Голівуд створював фільми про повій з хрестами на грудях.

Християнські Церкви мовчать...

Шкільна молодь 1960-их років – сьогодні це дорослі люди, виховані поза моральністю, поза вірою в Бога, без пошани до країни, в котрій живуть. Ці люди, крім бейзбо-

(Закінчення на стор. 30)

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Вакації з бабусею

Культурно-політична ситуація в Україні сьогодні нелегка. На наших очах випливають на поверхню такі проблеми, з якими мало хто з творців і діячів духовної культури рахувався. Економічна скрута зле позначається на всіх сферах духовного життя в Україні. У спадщину від розваленого імперсько-большевицького Совєтського Союзу скрізь залишились глибокі рани. Щоб суспільство одужало і стало на тверді ноги, слід всі кращі національні сили спрямувати на виховання молоді, дітей. А цю місію можна успішно виконати тільки тоді, коли в дитячі садочки і початкові кляси шкіл потече ріка висококоякісної україномовної літератури, здатної торкнутися дитячої душі, заплідити розум дитини цікавістю до свого роду-народу, до великих подій минулого.

Великої шкоди завдає сьогодні безперервний потік російської літератури для дітей, який з року в рік набирає все ширших маштабів і з боку української влади не зустрічає зумовлених законом обмежень. Особливо прикро, що українська держава не підтримує розвитку дитячої художньої літератури.

Тому слід вітати вихід у світ дитячої книжки письменниці та журналістки, головної редакторки нюйоркської газети „Національна Трибуна" (США) Любові Дмитришин-Часто „Вакації з бабусею", видрукуваної у ВАТ „Патент" (Ужгород, 1997, 64 стор.), яка видана як додаток у бібліотечці жіночого журналу „Краянка". В Україні ім'я прозаїка Любові Дмитришин-Часто добре відоме за книгами „Літ осінніх відлуння" („Карпати", Ужгород, 1981), „Родина" („Карпати", Ужгород, 1986), „Ця важка дорога" („Молодь, Київ, 1988), „Українська мати" (Ґражда", Ужгород, 1995), „Сповідь" („Карпатський край", Ужгород, 1996).

Однак, видання першої дитячої книжки „Вакації з бабусею" – це безцінний дарунок для українських дітей у наш кризовий час в духовній сфері, коли дитячі бібліотеки не позбулись літератури, виданої до розвалу Совєтського Союзу і просякненої марксистсько-ленінською ідеологією, фальсифікацією історичних подій в Україні.

Сюжет книжки оригінальний. Багатий історичними фактами матеріял, узятий із життя України 80-90-их років XX ст., яке передувало розвалові совєтської імперії та сумнозвісного ГКЧП. Головні дієві особи в книжці – бабуся Параска та її внучка Галюня. У передмові до цієї повісті головний редактор журналу „Краянка", відома в Закарпатті журналістка Юлія Зейкан зазначила: „Спогади, різні паралелі дають глянути і на наше минуле. А той факт, що повість написана вже в далекій країні – Америці – промовистий. Він дозволяє, ніби відсторонившись від свого краю (хоча всіма ниточками авторка та її головні герої зв'язані з ним), відобразити події правдиво".

Зустріч бабусі і внучки відбувається в Америці, в час, коли в Галюні наступили вакації, і бабуня Параска має змогу поповнити прогалину в її знаннях з історії України. Бабуня Параска забідкалася: Галюня багато чого не знає про свій рідний край, Україну, маму, котра майже ніколи не розповідала, в якому світі жила маленькою – про трагічні для українського народу повоєнні роки, коли з рідного краю нова більшовицька влада тисячі родин депортувала в Сибір та інші далекі регіони „необ'ятной страни совєтов", заповнювала ними тюрми й сталінські табори, розстрілювали за те, що любили Україну, боролись за її волю. Бабуся у своїх спогадах розповідає правдиву історію – якої трагедії для українського народу заподіяв червоний терор, про голодомор, знущання над людьми, які стали на герць з совєтською системою, зв'язаною з приходом „визволителів", правдиво розповідає про боротьбу Української Повстанської Армії за відродження незалежної, соборної української держави. Авторка розповідає правду, як енкаведисти, перевдягаючись в уніформи українських вояків УПА, щоб скомпромітувати їх, чинили терор по селах, знущалися над населенням, не щадячи малих і старих, спалювали цілі села, де діяли упівці. Розповідає правду бабуся Параска і про звірства, які чинили німецькі окупанти, та про інші трагічні події, які виринали з її тривожної пам'яти – про чорнобильську трагедію, про совєтські дитячі притулки, куди відправляли совєтських дітей, насильно відібраних від репресованих батьків, насильно робили їх сиротами, а потім їх „большевики спеціяльно так виховували, щоб вони не пам'ятали свого роду, бо це був геройський рід... а вони стали сиротами через когось". А той, хто винен в їхньому сирітстві, – то була совєтська влада, совєтська армія, яка прийшла на Україну окупанткою, знищила її кращих синів і дочок, зробила рабами її корінних жителів, змушуючи працювати задармо в колгоспах, бо весь урожай йшов державі, а людям нічого за працю не платили. Ті діти, якби щось пам'ятали, мали б багато над чим думати, тому большевицькі вихователі мали вказівку так виховувати дітей героїв українських визвольних змагань, аби вони нічого не знали про свою минувшину, а тільки знали, що їм щастя дав Ленін, а визволив від фашистів Сталін", і що найкращою є у світі совєтська влада. Страх замикав уста про совєтську дійсність рідним батькам.

Зазначимо, що книжка вийшла на високому поліграфічному рівні, з мистецьким оформленням Еріки Слуцької. Попередньо повість „Вакації з бабусею" на конкурсі Союзу Українок Америки, який проводився у Філядельфії у 1994 році під назвою „Бабуся нашого часу", була відзначена в числі кращих дитячих повістей.

Книжка вартує того, щоб її перевидати кількатисячним тиражем, бо вона потрібна для школярів як в Україні, так і в діяспорі. З інтересом її прочитають і дорослі, бо порушена дуже актуальна тема.

Хай збагачує книжка „Вакації з бабусею" широкий загал наших дітей духовно і виховує їх патріотами рідної України.

Ганна Божук,
професор Ужгородського
державного університету

До відома читачів: книжку „Вакації з бабусею" можна набути у Фундації „Українська книжка": **Publication Fundation „Ukrainian Book", 18 Briarwood Rd., Jersey Sity, N. J. 07305.** Ціна з пересилкою – 6 дол.

Школи Українознавства теж можуть зголошувати свої замовлення. Для групових замовлень ціна – 5 дол за книжку. Поспішайте, книжок нема багато! Якщо знайдуться спонзори для перевидання цієї книжки більшим тиражем, – теж просимо зголошуватися до Фундації „Українська Книжка", або надсилати пожертви на: **Sev. Acc. #19296-000, Self Reliance (N.J.) Federal Credit Union, 108 Second Avenue, New York, N. Y. 10003.**

* * *

В Закарпатському обласному музично-драматичному театрі, 29 травня минулого року відбулася презентація книг члена Спілки письменників України, нині мешканки США, головного редактора газети „Національна Трибуна" у Ню Йорку Любові Дмитришин-Часто – „Українська Мати", „Сповідь" і „Вакації з бабусею".

Презентацію організували Закарпатське жіноче Товариство ім. Олени Теліги та Конґрес Української Інтеліґенції Закарпаття.

Про творчий доробок письменниці тепло говорили ведуча вечора-презентації, член Спілки письменників України, головний редактор жіночого журналу „Краянка" Юлія Зейкан, лавреат Державної премії ім. Т. Шевченка поет Петро Скунць, письменник Юрій Керекеш, кандидат фізичних наук Євген Сірий, голова секретаріяту Закарпатського обласного Всеукраїнського жіночого Товариства ім. Олени Теліги Ганна Божук, вчителька Ужгородської середньої школи ч. 5 Марія Кедюлич, художник Володимир Шелепець, бібліограф бібліотеки УжДУ Оксана Люта, голова Закарпатського відділення Українського товариства творчої інтеліґенції „Світ культури" Любов Оленчук, секретар Закарпатської організації Всеукраїнського Товариства політв'язнів і репресованих Омелян Росул, поет Іван Козак, кандидат медичних наук, доцент УжДУ, голова Закарпатського відділення Всеукраїнського лікарського товариства д-р Степан Біляк, журналістка Віра Копейко, журналіст, працівник „Закарпатської правди" Ігор Сюч, кандидат медичних наук Анатолій Потапчук, вчителька, колишній завуч школи ч.1 Ольга Богдан, подруга шкільних років, кандидат сільсько-господарських наук Віра Куреда та інші.

Хвилюючими були виступи доньки авторки Лариси Часто-Рейпаші, яка живе в Ужгороді, і мами авторки Параски Дмитришин, яка приїхала з рідного села Крушельниці, що на Бойківщині, щоб порадіти з творчих успіхів, єдиної доні, яка нині живе від неї так далеко.

Авдиторія високо оцінила творчий доробок американського періоду життя авторки і бажала їй нових творчих успіхів і нових презентацій на рідній землі.

Ганна Василенко

Канада аплодує львівському диригентові

З приємністю чекали ми на другий концерт диригента Львівського театру опери і балету Мирона Юсиповича (перший відбувся 3 грудня 1997 року). Симфонічна оркестра Кіченер-Вотерлу запросила гостя з України, як диригента серійного концерту.

Мирон Юсипович ще молодий віком, але вже відомий в Україні та Европі. Народився у Львові в 1956 році, закінчив Львівську консерваторію. Його спеціяльність – симфонічна та оперна диригентура. Вже в 1992 році ставить з великим успіхом світову прем'єру знайденої опери Бортнянського „Алькід". Під його керівництвом львів'яни ставили опери „Євгеній Онєгін" Чайковського, „Кавалерія Рустікана" Маскані, „Паліяччі" Леонкавалла та інші.

В 1996 році трупа Львівської Опери, перший раз за своє існування, з диригентом М. Юсиповичем відбула турне в Італії, де в Римі, Помпеях, Болонії та Сан Ремо ставили оперу Верді „Аїда". На це літо запляновано виступи в Еспанії. М. Юсипович виступав також як гість-диригент в Україні, Польщі та Росії.

Концерт , який відбувся 12 і 13 лютого 1999 в модерній залі The Centre in the Square, складали твори російських композиторів, і перший раз у програмі серійного концерту прозвучав український твір: увертюра Лисенка до його опери „Тарас Бульба".

Не так легко включити українського композитора до серійних концертів, тому подивляємо Едмонтонську симфонічну оркестру, яка тиждень пізніше мала серійний концерт з творів виключно українських композиторів!.

Програма почалася не надто цікавим твором Михайла Глінки Caprice Brillant. Скрипковий концерт Петра Чайковського у виконанні оркестри і соліста Стефана Сітарського, концертмайстра оркестри, викликав бурю оплесків, і заслужено. Заля аж ніяк не хотіла відпускати зі сцени скрипаля, і він, на додаток, виконав соло – ним цікаво зааранжовані народні мелодії (українські і польські). Прозвучали заміряне „Зачароване озеро" Анатолія Лядова, понура драма Чайковського Francesca de Rimini, Valse-Fantasie Михайла Глінки.

Місцева преса висловилася про концерт в суперлятивах. The Record писав: „...Диригентом цього концерту серії Masterpiece Series був український диригент Мирон Юсипович, якого виконання програми було з витонченим нюансами досвідом".

Перший раз у програмі ми прочитали, що Чайковський частково – українського походження, що його прадід загинув у бою під Полтавою в 1709 році. Його дідо, Петро Чайка, змінив своє прізвище на Чайковський, коли навчався в Київській Медичній Академії...

О. Бризгун-Соколик

Нам пишуть

ХОЧ ЛИСТ І ПРИВАТНИЙ

Здобутків мало, але вони є

Думаю, що нашим читачам буде цікаво прочитати листа, якого я недавно дістав від свого знайомого з Комарного – рідного міста моєї покійної дружини. Мені сподобалося, що автор листа пише не тільки про неґативні явища, але й про позитивне, чого наші люди в діяспорі часто не знають.

Адольф Гладилович

На жаль, Україна останнім часом не розвивається, а деґрадує практично у всіх сферах. Великі підприємства майже зупинено, зменшилося і сільське виробництво. Значно поширилася туберкульоза, за рівнем поширення венеричних хвороб країна займає 2 місце в Європі після Росії. Після останнього знецінення гривні у два рази реальна платня стала у 2 рази меншою.

Здобутків мало, але вони є. Збудовано і реконструйовано кілька дрібних підприємств. Введено в дію три вітроелектростанції – в Криму, Донецькій області і в Бориславі. Почато будівництво підземки у Донецькому.

Третина всіх церковних громад, що зареєстровані на пост-совєтському просторі, є в Україні, а з них третина – у західніх областях України. Тут ми – лідери. Львів, завдяки мудрому голові міста, з кожним роком стає більш облаштованим. Цього року місто увійшло у список ЮНЕСКО як пам'ятник світової культури.

В місті практично вирішена транспортна проблема (завдяки мікроавтобусам „Пежо"). Добре, що вчасно відмовилися від будівництва підземних трамвайних ліній. За американською технічною і фінансовою допомогою йде ремонт мереж водоканалізації. Відновлення вулиць проводять орендо-ваною німецькою технікою, за участю чеських спеціялістів і технології проводять реконструкції трамвайних колій. У місті діють 22 національно-культурні товариства, які мають прав і можливостей не менше, ніж у Канаді.

А в Комарному є тепер новий голова міста – Стефанія Нагайська. Раніше вона працювала директором школи у Березці, де виявила себе вимогливим, добрим організатором та господарником. Діяльність попередніх голів за 8 років подяки не заслуговувала.

Шукаючи виходу із скрутного економічного становища, люди масово виїжджають за кордон. З Комарного поїхало напевно до півсотні. Чоловіки працюють на будовах, у сільському господарстві, а жінки доглядають дітей та хворих, миють посуд в барах. Звісно, прав у них жодних немає, тож глуму, зневаги і приниження є, як кажуть, на всі гроші. Але вдома заробити ніде. Якщо хтось хоче купити хату, вчити дітей, мати авто, то реальний шанс дає тільки робота за кордоном.

Андрій Комарницький,
лікар

Наша Сміла - дивне місто

Моя родина отримала з Америки пакунок з подарунками від незнайомих добродіїв. Це було дуже зворушливо. Не можу й передати, як зраділи діти! Дещо з надісланого ми роздали знайомим, так що були зігріті турботою й інші серця. Я дуже схвильований тим, що на мій лист, опублікований в „Свободі", відгукнулося кілька українців. Завдяки допомозі ми тепер можемо перевести подих. Діти пожвавішали, маючи повноцінне харчування. Щічки у них порожевішали. Ви розумієте, яка це радість для батьків! Якби не ця допомога, то не знаю, як би ми могли далі жити? Адже платні я не маю, а дружині в рахунок платні дали цукру... Тому щиро дякую „Свободі" і доброзичливцям за співчуття і допомогу. При нагоді посилаю розповідь про наше місто Сміду.

У 1971 році, ми, тоді учні старших клясів, копали траншею, щоб прокласти до школи водогін. Саме тоді, майже в центрі Сміли, я викопав пряслице. Багато років по тому, працюючи в Черкаському обласному краєзнавчому музеї, дізнався, що пряслице виготовлене, скоріш за все, ще за часів Київської Русі.

Влітку 1992 року я почув, що Сміла готується до 450-річчя заснування міста. Голова міської Ради Олександер Котькало (раніше – секретар міського комітету компартії) вирішив влаштувати для смілян видовище, щоб їм не кортіло святкувати День Незалежности України. Терміново придумали, що Смілі виповнюється ледве 450 літ і звеліли відзначити першу неділю вересня як День міста.

У березні Україна відзначає Шевченківські дні – святі для кожного українця. Минулого року 7 березня влада району звеліла відзначити як День району. Звичайно, що після рясних бенкетів на цьому „святі" (звісно, за колгоспні кошти) сил у втомленої влади на відзначення пам'яті нашого пророка не залишилося.

Дивна Смілянщина! Дивна її влада. Дивні навіть краєзнавці... Вони спершу безапеляційно заявили, що Сміла постала у 1542 році, а згодом також серйозно повідомили, що Смілянщині... – 270 років. З таких „наукових" досліджень сміялися навіть діти

Звичайно, якщо є місто, то мусять бути прапор і герб. З прапором „вічновчорашня" влада довго не мудрувала: і у міста, і у району він – червоний, себто малиновий, але з дуже червоним відтінком. З гербом – складніше. Для Сміли після довгих суперечок придумали такий: дівчина у довгій нічній сорочці ламає над головою стрілу. Усе це чомусь на зеленому тлі. Для району теж придумали герб: перевернете зелене ярмо, в середині якого зображено сніп збіжжя, стилізований до вигляду мітли.

Якби там не було, влада зуміла відвернути увагу людей від „небезпечних" свят, забувши їм голову надуманими датами. Але відволікати від проблем сьогодення важче, позаяк більшість підприємств у Смілі не працює, а надої молока в колгоспах „досягли" двох літрів на корову. Зрозуміло, що грошей у місцевому бюджеті від таких „успіхів" вистачає хіба-що на файєрверк раз на рік. На соціяльні програми залишаються тільки обіцянки. Але ними ситий не будеш. Не дивно, що мера-комуніста Олександра Котькала смілянии торік вдруге „прокатали" на виборах до Верховної Ради, а колишнього голову районної адміністрації Бориса Тарару тихо змістили з крісла. І що? А нічого. Котькало тепер – голова податкової інспекції у Кіровоградській області, а Тарара – начальник в Черкасах. „Нові" ж керівники міста і району – колишні комсомольські і комуністичні апаратники.

Дивна Смілянщина і незбагненна. Коли хтось потрапить вперше у Сміду, то переконається, що це великий залізничний вузол, що це – промислове місто, але йому буде важко повірити, що це місто – українське. Тим часом про Сміду писав у „Гайдамаках" Тарас Шевченко, тут народилася українська поетеса О. Журлива, 100-річчя з дня народження якої святкували торік шанувальники її таланту. Зі Сміли родом і відома поетеса Людмила Тараненко, яка очолює Черкаське відділення Спілки письменників України.

У Смілі і тепер є чимало українських поетів і прозаїків. Якщо хтось чужий проїде селами Смілянщини, його вразить їхня убогість, похмурість і байдужість селян. Тим часом у Куцівці народився і виріс Тодось Осьмачка, у Мельниківці – поет Микола Воробйов, а у Самгородку – поетеса Валентина Коваленко. У Смілі зростає відомий співак, народний артист України Валентин Пивоваров. Зі Смілянщини родом чимало акторів, вчених, відомих лікарів і громадських діячів. Хто не чув, наприклад, про державного діяча Сергія Головатого, який із золотою медалью закінчив Смілянську школу №1. А Юрій Кондратюк, за розрахунками якого американські астронавти літали на Місяць, деякий час працював на місцевій станції імені Тараса Шевченка (тоді імені графа Бобринського). У Смілі бувало чимало видатних людей. У ній зупинявся зі своїм військом Максим Залізняк, якого згодом назвали князем Смілянським. Сміду у володіння синові Тимошеві віддав свого часу Богдан Хмельницький.

Коли згадаєш все це, думаєш: та ні, не можуть люди з такою історією остаточно впасти на коліна перед чужинцями. Сміла ще себе покаже. Але пройдешся вулицями, послухаєш смілян – і душу охоплює розпач. Вони згадують не Залізняка і не Шевченка, а графа Бобринського, який за слухняність і сумління міг дати поросятко... Гей, ви, нащадки графові, прийдьте з далекої Америки до нащадків слуг вашого предка, дайте їм поросятко!

Нещодавно я, майже випадково, потрапив на зустріч з учнями однієї зі шкіл міста. На цій зустрічі колишні енкаведисти переконували школярів у тому, які погані були бандерівці. То ж мені нічого не залишилося, як виступити й собі і сказати, що я син бандерівців, а отже, український націоналіст. Я розповів дітям про ОУН, про УПА, про те, за що боролися українські герої. Очі дітей блищали, вони слухали, затамувавши подих.

Після зустрічі мені подарували квіти, а одна школярка сказала: „Ще повіє огонь новий з Холодного Яру!" і я подумав: а все ж таки смілянии не обрали до Верховної Ради жодного депутата-комуніста! Ще не все втрачено...

Олександер Вівчарик

ЧИТАЧ ДАЄ ОЦІНКУ

Критика спричиниться до порозуміння

Високоповажана головна редакторко! Приємно мені висловити Вам і Вашим співпрацівникам подяку за добре редаговану газету „Свобода". Появляються цікаві статті та інформації про Україну та діяспору.

Схвалюю Ваше рішення публікувати дописи читачів „четвертої хвилі" еміґрантів та відгуки їхніх попередників з „третьої хвилі", до якої я належу. Це дуже корисна дискусія, бо конструктивна критика з обох сторін причиниться до кращого порозуміння між нами.

Ми і нові еміґранти виростали і виховувалися в цілком інших обставинах і державних структурах. І це нормальне явище, що „вони інакші", тому наші погляди можуть бути різні і навіть протилежні.

Дуже добру статтю написав доктор Евген Стецьків під заголовком „Коли ж? Коли?", яка появилася у „Свободі" з датою 5 лютого 1999 року. Я вповні згідний з його думками, і сподіваюся, що громадяни України приймуть його пропозиції і більш активно візьмуться до будови незалежної, вільної та демократичної української держави.

Вічні нарікання ні до чого не доведуть, а тільки спільною працею, наполегливістю і витривалістю можна буде покращити долю українського народу.

Цікаві і інформативні дописи Віталія Карпенка з Києва про політичну, економічну та релігійну ситуацію на Україні. Маю надію, що вони будуть і надалі появлятися у вашому тижневику.

Дуже важливі та корисні дописи та завваги читачів про чистоту української мови. Помітні Ваші намагання уживати менше чужих слів. Це похвальне, однак ще вкрадаються деякі чужі слова. Наприклад, у „Свободі" з датою 19 лютого ц. р. читаємо: лідер, спікер, експерт, візита.

Появилося нове слово „транш". Що воно означає? Я не мовознавець, але мені здається, що такі українські слова, як провідник, керівник, вождь, чи навіть голова, означають те саме, що лідер. То чому ж не вживати одне з цих слів?

Слово „спікер" для нас абсолютно чуже. Голова Верховної Ради – це чистий український вислів і правильно визначає функцію даної особи. Замість „експерт" краще уживати українські слова – знавець, фахівець.

Навіть слово спеціяліст – більш відповідне. Візита – слово англійське, український відповідник – відвідини.

Прошу ласкаво взяти до уваги мої завваги. Бажаю Вам дальших успіхів!

Д-р Роман Слиж

Освіта України...

(Закінчення зі стор. 13)

педагогів, в т.ч. й з вищої школи, 28 відсотків працівників. Цією постановою підвищено число учнів у клясі до 35 і більше та дозволено закриття шкіл, що не відповідають цим нормам. Сотні шкіл, зокрема сільських, стали жертвою цієї постанови. Було скорочено також додаткові навантаження учителів, зменшено курси за вибором, з чого у великій мірі відпали курси з українознавства. Бюджет на освіту в Україні був спочатку плянований у висоті до 7 відсотків національного доходу, що згодом зменшено до трьох. У розвинутих країнах, наприклад, у Франції, на освіту виділяється 20 відсотків національного доходу.

Звертати все на економічну кризу не можна. Між сферами освіти й економіки є прямий взаємозв'язок, оскільки освічена суспільна верства — це капітал, без якого економіка не може обійтися. Кожен долар, вкладений у США в освіту, повертається сімома долярами, а в Японії - аж десятьма.

Національна ідея разом з виховно-освітньою концепцією Григорія Ващенка стала об'єктом ідеологічної боротьби двох протилежних світоглядних напрямків - національно-ідеалістичного й інтернаціонально-матеріялістичного. Перший напрямок мав йти по лінії відродження української духовности в її історичному розвиткові, викладеному в творах Г. Сковороди, К. Ушинського, Б. Грінченка, Г. Ващенка та інших українських педагогів, а другий намагається закріпити в освіті марксистську доктрину, репрезентовану комуністичним педагогом Антоном Макаренком. Перший бій на форумі міністерства освіти України дав перевагу прихильникам Макаренка. Та програна битва не означає програної війни.

Всеукраїнське педагогічне товариство ім. Г. Ващенка, що нараховує понад 30 тисяч членів по всій Україні, висловило рішуче переконання, що виховно-освітня система України мусить пройти основну реформу, щоб відповісти на запитання, якою має бути Україна XXI століття.

Воно розвинуло широку діяльність з метою впливу на дальше формування педагогічних кадрів України. Товариство стало співзасновником тижневика „Освіта", котрий в ідеологічному протистоянні став по стороні концепції проф. Г. Ващенка. „Освіта" фахово редагована, має добру почитність серед педагогів. Другим вектором дії товариства є педагогічна радіопрограма, у якій постійно виступає голова правління проф. А. Погрібний. Плянується видати твори Г. Ващенка. Першу книжку, „Виховний ідеал", накладом 50,000 примірників, допоміг видати в 1994 році Союз Українців Великої Британії (за 10 тисяч долярів). Друга праця проф. Г. Ващенка, „Загальні методи навчання", вийшла 6-тисячним накладом в 1997 році за кошти, зібрані в Бельгії, Канаді й Великій Британії.

Львівське обласне товариство випустило малим накладом, власними коштами, „Вибрані педагогічні твори Г. Ващенка". Черговим твором Г. Ващенка, що готується до друку, є „Виховання волі й характеру". Всього буде 10 томів наукової спадщини проф. Г. Ващенка, котрі є неоціненним скарбом для освітньо-виховної справи України. На це потрібно зібрати 250,000 тисяч долярів.

Частину фондів уже зібрала Фундація УВУ в Ню Йорку, а решту має зібрати Фундація Г. Ващенка. Після випуску всіх творів проф. Г. Ващенка, Фундація фінансуватиме видання творів наших педагогів-клясиків.

Омелян Коваль,
президент Головної ради українських громадських організацій Бельгії.

ПОПРАВКА

В матеріялі "Нова директива відносно іспиту з української мови", надрукованому в нашій газеті 19 березня ц.р., трапилось кілька похибок, які слід взяти під увагу при поданні аплікацій.

У параґрафі, що починається словами "Учень повинен отримати в своїй середній школі...", слід читати: ...Student Profile (N.Y. State Education Department..). В параґрафі "Рівень знання..." читати (т.зв. Checkpoint B). Далі: "Такий іспит мусить бути затверджений кваліфікованою особою, і посвідчення має бути представлене..."

Нова доктрина Росії – евразійська імперія

(Продовження з чч. 11, 12).

В третій публікації уривків з книги Олександра Дугіна "Основи геополітики. Геополітичне майбутнє Росії" йдеться про супротивника майбутньої Нової імперії. Звісно, ним мають бути США, які в російській імперській доктрині визначаються як "морська сила". Будівничі імперії усвідомлюють свою слабкість у протистоянні "морській силі", тому висувають концепцію "спільного ворога", за якою союзниками Росії мають бути не тільки колишні республіки СССР, а й держави Европи. Незалежна Україна, в світлі цих плянів, стає перешкодою до згуртування европейських сил під імперським прапором.

3. США – "спільний ворог"

В основу геополітичної конструкції Нової імперії має бути покладений фундаментальний принцип "спільного ворога". Заперечення атлантизму, відкинення стратегічної контролі США і відмова від верховенства економічних, ринково-ліберальних цінностей — ось та спільна цивілізаційна база, той спільний імпульс, які відкриють шлях до міцного політичного і стратегічного союзу, створять кістяк майбутньої імперії.

В теперішній час геополітична проблема плянетарного Заходу в найширшому сенсі розпадається для Росії на дві складові – Захід як Америка і Захід як Европа. З геополітичної точки зору ці дві реальності мають різний сенс. Захід як Америка є тотальним геополітичним супротивником Росії, полюсом прямо протилежної Евразії тенденції, штабом і центром атлантизму. Позиційна геополітична війна з Америкою складала і складає сутність усієї евразійської геополітики, починаючи з середини XX століття, коли роля США стала очевидною. У цьому відношенні позиція heartland'a ясна – необхідно протидіяти атлантистській геополітиці США на всіх рівнях і в усіх регіонах землі, намагаючись максимально послабити, деморалізувати, обманути і, кінець кінцем, перемогти супротивника. Особливо важливо при цьому внести геополітичне сум'яття до внутрішньоамериканської дійсности, заохочуючи усякий сепаратизм, різноманітні етнічні, соціяльні і расові конфлікти, активно підтримуючи всі дисидентські рухи – екстремістські, расистські, сектантські угрупування, які дестабілізують внутрішньополітичні процеси в США. При цьому одночасно є сенс підтримувати ізоляціоністські тенденції в американській політиці, тези тих (часто правореспубліканських) кіл, які вважають, що США повинні обмежитися власними внутрішніми проблемами. Такий стан справ для Росії вигідний у вищій мірі, навіть якщо „ізоляціонізм" буде здійснюватися в межах первинної доктрини Монро – тобто коли США обмежать свій вплив двома Америками. Це зовсім не означає, що Евразія повинна при цьому відмовитися від дестабілізації латиноамериканського світу, намагаючись вивести окремі регіони з-під контролі США. Усі рівні геополітичного тиску на США повинні бути задіяні одночасно, подібно до того, як антиевразійська політика атлантизму одночасно „спонзорує" процеси розвалу стратегічного бльоку (Варшавського договору), державної єдности (СССР) і дальшого етно-територіяльного дроблення, під виглядом регіоналізації Росії здійснюючи її прогресуючий розпад аж до повного знищення. Heartland вимушений платити Sea Power тією ж монетою. Ця симетрія логічна і обґрунтована. Усе це є центральним завданням „зовнішньої геополітики" Росії стосовно США.

Евразія тільки тоді буде вільною від Sea Power, коли її стратегічними кордонами на Півночі, Сході, Півдні і Заході стануть океани, так як і у випадку Америки. Тільки тоді дуель цивілізацій проходитиме за рівних умов. Тому Росія має два шляхи – або військова окупація Европи, або така переорганізація европейського простору, яка зробить цей геополітичний сектор надійним стратегічним союзником Москви при збереженні його суверенітету, автономії і автаркії. Перший варіянт настільки нереальний, що обговорювати його не варто. Другий варіянт складний, але здійсненний, тому що півстоліття, прожитих Европою в становищі американської колонії, залишили серйозний слід в европейській свідомості.

Дружня Европа як стратегічний союзник Росії може виникнути тільки в тому разі, коли вона буде в єдності. Інакше атлантичний супротивник знайде чимало способів внести роздроблення і розкол у европейський бльок, провокуючи конфлікт, аналогічний двом світовим війнам. Тому Москва повинна максимально сприяти европейському об'єднанню, особливо підтримуючи центрально-европейські держави, передовсім Німеччину. Альянс Німеччини з Францією, вісь Париж – Берлін (проєкт Де Голля) є тим хребтом, довкола якого найлогічніше будувати тіло Нової Европи (...) Завдання Москви – вирвати Европу з-під контролі США (НАТО), сприяти її об'єднанню, зміцнювати інтеграційні зв'язки з Центральною Европою під знаком основної зовнішньополітичної вісі Москва – Берлін. Евразії потрібна дружня Европа.

(Переклад з російської)

(Продовження в наступному числі).

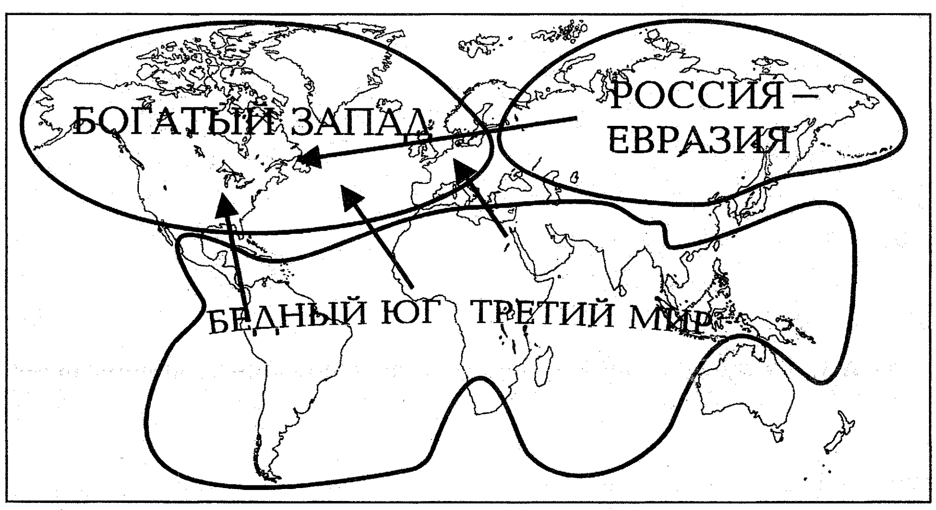

Схема протиборства „трьох світів"

СПОРТ

В УКРАЇНІ

Київські футболісти вийшли у півфінал Чаші Европи

Відбулись чвертьфінальні футбольні ігри Ліги чемпіонів на здобуття Чаші Европи. Команда „Динамо" (Київ) на своєму полі приймала „Реал" з Мадріду. Перша зустріч цих команд у еспанській столиці закінчилася, на здивування прихильників „Реалу", внічию – 1:1. Увесь футбольний світ сприйняв цей результат як випадкове „везіння" киян і передбачав, що у Києві еспанці візьмуть реванш. Кияни вголос заявили, що їм тепер досить й другої нічиєї, навіть із нульовим рахунком, а самі готувалися до бою. Результат матчу приголомшив усю Еспанію і луною прокотився в Европі: „Динамо" перемогло „Реал" з рахунком 2:0!

Безпомилковим стрільцем знову виявився Андрій Шевченко. Два тижні тому саме він забив ґол у ворота суперників в Мадриді. У Києві на 62-ій хвилині гри він скористався нагодою влучно пробити штрафний удар, а через 17 хвилин забив другий ґол. „Реал" грав із тактичною перевагою, але оборона киян не дозволила подолати себе. Особливо була 15-та хвилина гри, коли мав нагоду забити ґол Роберт Ярні, але воротар киян Олександер Шовковський „узяв" м'яча.

Крім киян, до півфіналу ввійшли „Манчестер Юнайтед", „Баварія" (Мюнхен), „Ювентус" (Турін). Вперше в історії ігор за Чашу Европи британці подолали італійців. „Баварії" допомогло здобути перемогу (4:0) видалення з поля на 90-ій хвилині гравця суперників. Польська газета в Ню Йорку „Nowy dziennik" репортаж про перемогу киян назвала „Кат Шевченко", маючи на увазі виразну заслугу в поразці еспанців українського нападника Андрія Шевченка. Півфінальні матчі відбудуться 7 і 21 квітня.

Жеребкування визначило суперників у боротьбі за Чашу Европи у півфіналі. У вказані вище дні українська команда "Динамо" (Київ) гратиме проти німецької команди "Баварія" (Мюнхен).

Нападаючий Київського "Динамо" Андрій Шевченко в поєдинку з Мануелем Санчесом із команди "Реал Мадрид".

Боксери Европи приїдуть до Львова

Виконком Европейської аматорської асоціяції з боксу вирішив провести змагання за Чашу Европи з боксу 12–18 липня ц.р. у Львові. На змагання приїдуть понад 200 боксерів з 30-ти країн світу. Поєдинки триватимуть в палаці спорту "Спартак" і в приміщенні цирку.

В ДІЯСПОРІ

УСВТ „Чорноморська Січ"– віце-чемпіон відбиванкового турніру

Успішно розпочала свої виступи в ювілейному році чоловіча відбиванкова дружина „Чорноморської Січі". В першому цілоденному турнірі Відбиванкової асоціяції Америки в „А" – клясі, що пройшов 27 лютого ц. р. в м. Манакі, Ню Джерзі, за участю дев'яти кращих клюбів на сході США, „січовики" здобули срібну нагороду.

Протягом дня ігри проходили круговою системою в двох рівнорядних підгрупах, по закінченні яких відбулися чвертьфінальні, півфінальні і фінальні змагання за золоті, срібні й бронзові нагороди. Наша дружина змагалася в підгрупі із п'яти клюбів. В кругових змаганнях „січовики" перемогли слідуючі клюби: „Резистенція" (польський клюб) – 2:0 сетами, „Істерн Атлетікс" – 2:0, „Стрейнджерс II" – 2:0 і „Стрейнджерс I" – 2:0. В чвертьфіналі відбиванкарі „Ч. Січі", перемогли клюб „Норт Шор" – 2:0. а в півфіналі — клюб Парсиппані „А" – 2:1.

Пізно увечорі відбулися фінальні змагання, в яких „Ч. Січ" зазнала поразки з сильним клюбом „Биґ Віліс" ВК – 0:2 (12:15, 13:15) і таким чином здобула звання віцечемпіона турніру. Як на перший турнір в сезоні, цей вислід треба уважати за вповні успішний. Значно відновлений склад ще не цілком зіграний, як і ще не усі змагуни дружини набули відмінного фізичного стану.

Новим провідником і граючим тренером дружини „Ч. Січі" став щойно прибулий з України Генадій Шевченко, він теж тренує тепер жіночу дружину „Ч. Січі". Крім нього, в складі чоловічої дружини виступають: Ігор Акіншин (теж визначний відбиванкар з України), Павло Гунчак, Михайло Олдаш, Адріян Заяць, Степан Біланюк, Роман Кош, Християн Стефан, Дж. Вентворт.

Розпочалася реєстрація до спортової школи

Цьогорічна ювілейна (30-річчя) чотиритижнева спортова школа проходитиме від 25 липня до 21 серпня на оселі УБС „Верховина" в Ґлен Спеї, Ню Йорк. Вже розпочалася реєстрація учасників. Зацікавлені батьки, що бажають вислати своїх синів чи дочок на вишкіл в таких ділянках спорту, як копаний м'яч (футбол), теніс, плавання і відбиванка (волейбол), можуть звертатися до Управи СШ за аплікаціями на адресу: **Ukrainian Sitch Sports School, 680 Sanford Ave, Newark, N. J 07106.**

Вийде у світ історія „Чорноморської Січі"

Наприкінці травня вийде з друку докладна історія УСВТ "Чорноморська Січ" з нагоди її 75-річного ювілею. В цьому ювілейному виданні будуть поміщені україномовні і англомовні матеріяли, ілюстровані понад 250 історичними світлинами, що віддзеркалюють велику працю цього заслуженого для української громади і українського спорту Товариства.

В цій книзі зібрано багато сотень імен найвидатніших діячів і спортовців, які протягом 75 років брали участь у спортовому житті громади, чи змагалися на численних спортових аренах Америки і Канади. Управа УСВТ „Ч. Січ" встановила мінімальну ціну книжки (20 долярів), що включає кошти пересилки. Собівартість цього видання далеко перевищує цю ціну.

Одначе провід Товариства бажає цим уможливити усім кол. своїм діячам і спортовцям набути цю історичну книгу без більших витрат. Зацікавлені набути це історичне видання можуть вже замовити собі примірник, висилаючи подану вище суму, чеком або грошовим переказом, на адресу: **Chornomorska Sitch (Book), 689 Sanford Ave, Newark, N. J. 07106.**

На підтримку шахістів

Цими днями Управа УСЦАК задовольнила просьбу майстра спорту України з шахів – Сергія Перуна з Києва, оплативши йому вписове для одержання звання Міжнародного майстра.

Сергій Перун не тільки визначний шахіст України, він теж журналіст, автор майбутньої книги „Сучасні українські шахи".

Просьбу С. Перуна підтримав президент Федерації шахів України І. С. Бик. Управа УСЦАК передає подяку своїм прихильникам в м. Трентоні, які зложили пожертви на підтримку потребуючих шахістів України, патріотам своєї Батьківщини.

Суми: 250 долярів зложили – Христина і Богдан Сеник; 100 дол. – родина Лесенських; по 50 дол. – Роман Кузик, С. Яцик; по 25 дол. – Михайло Мартиненко, Мирон Осадца, Михайло Бойцун, Іван Ґафткович і Ігор Сеник; по 20 дол. – Наталя Посіва, Орест Сеник, Роман Городиський, Іван Ю. Микитин, С. Петруняк, Михайло і Дарія Лашин, Дарія Кузик, Люба Мриґловська; по 10 дол. – С. Шалкевич, А. Турчин, Й. Яскір, Ярослава Лабка.

Пресова референтура УСЦАК

Матеріали про спортивні події в діяспорі підготував ***Омелян Твардовський***

Америка...

(Закінчення зі стор. 23)

лу і футболу, нічим іншим не цікавляться, хоч мають високу освіту. Вірять в те, що їм телевізія покаже, голосують за те, що їм обіцяють. Не мають своєї особистої думки. Все це не випадкове. Все це має свою ціль. З мотлохом, вихованим під ліберальними впливами, можна робити все, що захочеться лібералльному проводові. Тепер цьому мотлохові ми можемо сказати, що він програв свою державу – державу, яку її провідники заснували як країну справедливости, високої моралі, віри в Бога, пошани до народу. Президент може викрутитись з аморальности і бути виправданим своїми прихильниками. Навіть і тут християнські Церкви мовчать.

Італію, Ватикан, Францію й інші західньоевропейські країни світові ліберали взяли під свою ідеологічну контролю. Повоєнні еміґранти зі Східньої Европи, ці непокірні націоналісти, все ще підкреслюють, хто затіяв большевицьку революцію в 1917 році і хто у Совєтському Союзі керував винищенням невинних мас, хто спричинив голодомор в Україні 1932-33-их роках. Ці націоналісти не хочуть мовчати. І тут чільна телевізійна мережа CBS береться очорнювати „буржуазних націоналістів" на програмі Sixty Minutes. Ціллю є дискредитувати українців перед світом, заки вони почнуть розвінчувати українофобію перед світовими судами. Потрактувати колишніх еміґрантів як воєнних злочинців, знищити їхній патріотичний авторитет! Національні патріоти є головною перешкодою на шляху певних сил до світового панування. Передусім слід позбутись чужого націоналізму з поверхні землі. При цьому, в якийсь хитрий спосіб, зберегти свій власний.

Чеські, польські, мадярські, балтійські, скандинавські націоналізмики – не страшні і не важкі до поборення. Навіть український націоналізм в Україні не страшний. В Україні він вельми незначний. Західня українська діяспора, де ще задержавсь націоналізм, вимирає. Наші нащадки самі не в силі його продовжувати. Зрештою, нащадки, молоді люди, мусять працювати, щоб прожити. Тільки-но один з них висуне голову і почне висловлювати погляди, перейняті від своїх батьків, як відразу буде оскаржений і переслідуваний.

І тут, у правній Америці, з нашою правдою нема де дітись. Малій групці „психологів", виявляється цього замало – мирно жити у світі добробуту. Світ добробуту треба переробити на свій лад і проковтнути його повністю. Перероблення вже підходить до кінця. Щодо проковтнення, то можна задавитись...

Едвард Кухар

Від редакції: *Хоч цей матеріял перебуває у певному неузгодженні до нашого традиційного українського оптимізму, відважуємося пропонувати його читачеві – принаймні як спонукання до глибшого з'ясування неприваблигих і тривожних сторін сьогоднішньої американської і світової дійсности.*

Конференція...

(Закінчення зі стор. 10)

крема для менших громад. Це тим легше зробити, позаяк всі доповідачі мали вже написані доповіді.

На питання, чи збережеться українська діяспора до 2020 року, відповідь була позитивною – так, збережеться. Наголошувалось, що основну ролю в цьому відіграють наші церкви, молодечі організації, СУМ і Пласт, фінансові інституції та братські об'єднання, зокрема присутність і ріст „четвертої хвилі", яка силою обставин стане потенціялом живучости діяспори. Тут не обійшлося без завваг, що „четверта хвиля" надто поволі активізується. Низка доповідачів згадували, що деякі організації відійдуть і перестануть існувати, але натомість постануть нові організації, зокрема професійні. Також було відзначено, що Інтернет та електронна комунікація буде мати позитивне значення для утримання зв'язку серед нашої діяспори.

Наступного дня після Конференції, в неділю, та ще й у церковній залі, заговорили критики. Була позитивна критика, об'єктивна і корисна, але не обійшлось і без неґативної. Бачите, у нас є багато „професійних" критиків. Це люди, які вміють знайти неґативне в позитивному. Вони кажуть – ми висловлюємо свою думку. Тому що і я українець, то я теж не без цієї української вади. Хай буде мені дозволено висловити свою думку.

Що сказати? Конференція була корисна, позитивна, а навіть потрібна. Вона заторкнула багато цікавих питань, про які нам треба міркувати і які можуть підштовхнути людей до праці. Уважаю, що мало було зроблено для того, щоб прийшло більше тих людей, які в 2020 році ще будуть у повних силах і матимуть енерґію до праці. В мене склалося враження, що на конференції головно йшлося про те, що маємо, що було зроблено раніше, в якому стані на сьогодні ми знаходимося.

Думаю, що було б корисним, якщо б в майбутніх подібних форумах виступали доповідачі, які шукали б відповідей на проблеми сучасного стану, які говорили б про те, як активізувати діяспору, як її оздоровити, як мобілізувати її сили і енерґію, як її відмолодити, як її штовхнути хоч частково до участи в американському житті, як нам повалити стіни нашого ґето.

Хтось скаже, що легше говорити про речі, які ти бачиш, але важче шукати чогось нового, нових підходів, нових шляхів, нових ідей. Це правда, але саме цього нам сьогодні потрібно, хоч би тому, що раніше ми були дітьми поневоленого народу, а сьогодні – горді представники вільного народу.

Врешті, у виступах доповідачів і панелістів клалося високу ставку на „четверту хвилю". Слушно! Але ж, ради Бога, не відписуймо "третьої хвилі". Вона проіснує після 2020 року. В неї великий потенціял, багато сили, динаміки. Думаймо про те, як цей потенціял використати.

Лука Костелина

БУДЬТЕ ЗДОРОВІ!

Ще дві причини, щоб перестати курити

Втрата слуху

Коли ви починаєте старітися, а курили перед тим, то це спричиняється до втрати слуху. Досліди були переведені з 3,500 людьми віком від 45до 92 років протягом двох і пів року в Медичному центрі університету Висконсин. Вони засвідчили, що курці удвічі більше, як некурці мали проблеми зі слухом. Деякі науковці думають, що дим з сигарет має токсичний ефект на клітини внутрішнього вуха, а інші думають, що дим стримує доплив крови до нього.

Риск хвороби Альцгаймера

Куріння може також подвоїти ваші шанси дістати хворобу Альцгаймера, як вважають голляндські дослідники, які досліджували більш як 6,800 жінок і чоловіків віком 55 літ і старших. Дим з цигарок і взагалі нікотина спричиняється до звуження жил і тим самим до васкулярних проблем, які, в свою чергу, впливають на ментальні функції. Ті, які курили, півтора раза частіше ризикують набути ці невиліковні хвороби.

Корисні поради

Безсоння

Хоч безсоння звичайно пояснюють депресією, нервовим напруженням чи іншими психічними станами, воно має часто фізичні причини. Досліди з університету Висконсин з-понад 3,000 особами довели, що окрім депресії тяжке безсоння можуть спричинювати артритичні болі бедра, хвороби серця, виразки шлунка, хвороби легенів, як астма або емфізема, проблеми хребта. Безсоння має дуже негативні наслідки на якість життя, тому лікарі повинні серйозно ставитися до цієї проблеми, вважає д-р Давид Кац.

Відбудова зламаних костей

Науковці винайшли новий, високотехнічний засіб направи зломаних костей. Вони зробили цемент з вапна (кальціюм фосфат), який можна встрикнути просто у зломане місце – бедро, коліно, плече, чашку чи спину. Norian SRS (Skeletal Repair System) замінює пористу, губковану кість і твердне протягом десяти хвилин. Пацієнти, замість носити гіпс місяцями, позбуваються його протягом тижнів. А це має добрий вплив не лише на кошти, але також на міцність м'язів на зломаному місці. Цей вапняний цемент має також добрий вплив на зміцнення костей, які ослаблені остеопорозісом.

Norian SRS вже уживають в Европі, і в наступному році очікують, що ФДА затвердить його до ужитку в Америці.

Нові таблетки проти болю

Ревматичний артрит спричинив такий опух суглобів 51-річній Кетрин Гов, що вона не могла ані друкувати на машинці без болю, ані далеко ходити. Пігулки на біль, які вона вживала, викликали у неї виразки шлунка і кровотечі. Вона погодилася взяти участь у тесті нового лікарства Calecoxib Lalebra, яке мало зменшувати запалення у суглобах, без згубного впливу на шлунок, який мають майже всі артритичні лікарства. Тепер вона ходить, плаває і робить руханку без ніяких проблем і перешкод.

Calecoxib блькує запальні екземи cyclooxygenase, і дальші досліди роблять над тим, чи вони не помагали б на хворобу Альцгаймера або рака грубої кишки, на що вже є певні докази. На другий рік очікують, що ФДА дозволить уживати це лікарство в Америці.

Новий тест на рака

Новозатверджений тест на рака простати може зліквідувати 120,000 непотрібних біопсій, як повідомляє журнал американської медичної асоціяції.

Тест міряє рівень крови "вільних" антигенів, низький рівень якого вказує на можливість рака. Цей Free PSA (prostate-specific antigen) дають пацієнтам, коли традиційний PSA дає невиразні висліди.

Перед тим, коли не було цього нового тесту, єдиним способом була біопсія. Вона виказувала, що лише 25 відсотків чоловіків мали рака простати.

Коли ж ми позбудемося біопсії, то не лише ощаджуємо гроші, але позбавляємо чоловіків страху і болю з непотрібної процедури, каже д-р Віліям Катальона з університету міста Вашінгтона.

За матеріялами
„Рідерс Дайджест"

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ
ОЛЕКСІЯ ТАЛІБАНОВА, АНГЛІЯ

Жарт, з життя узятий

Перший прем'єр Ізраїля Бен Гуріон якось сказав відомому французькому політикові, що в Ізраїлі пам'ятають про його єврейське походження.

Той відповів, що він передовсім є політиком, потім громадянином Франції, аж нарешті – євреєм.

– Так, але в нашій країні читають справа наліво, – сказав Бен Гуріон.

* * *

Коли у Черчіля запитали, в чому полягає таємниця життєвого успіху, він пояснив:

– Треба завжди серйозно ставитися до своєї роботи і ніколи не сприймати всерйоз себе.

* * *

Песик Чарлі Чапліна на прогулянці підбіг до дуже худорлявої пані і почав її облизувати.

– Мій пес ніколи не бачив стільки кісток відразу, – пояснив Чарлі Чаплін.

Книзі в Україні – 1000 літ

В Україні відзначено новими емісіями знаків поштової оплати тисячоліття літописання і книжкової справи. З цієї нагоди випущено марку із зображенням монастирського літописця біля свічника, а також ілюстрований конверт зі стилізованим під давню гравюру візерунком Києво-Печерського монастиря, в якому працюють прадавні літописці.

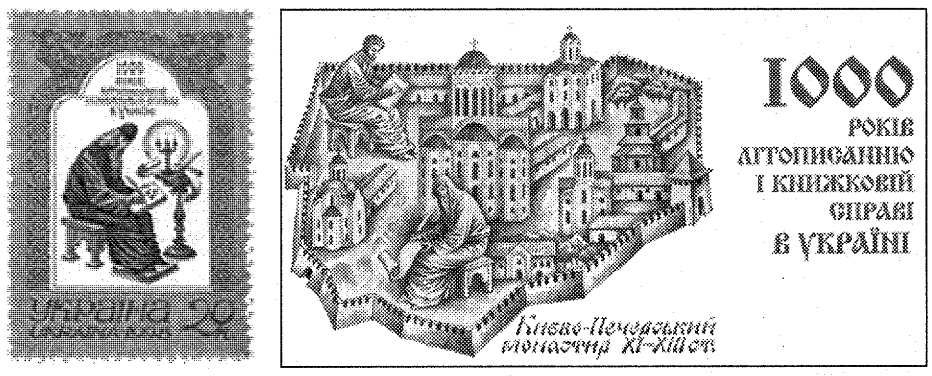
Книжка появилася в Київській Русі з прийняттям християнства і була рукописною. Першими українськими (кириличними) друками вважають книги, видані 1491 року в Кракові. Першу в Україні друкарню заснував 1572 року у Львові Іван Федоров. Першу книгу новою українською мовою надруковано 1798 року в Петербурзі — це була "Енеїда" І.Котляревського. На Україні, в Харкові, в 1840-их роках видрукували казку П. Гулака-Артемовського "Солопій та Хівря".

Наприкінці минулого століття найбільше українських книжок друкувалося в Галичині. В роки відновлення української державности книжкова продукція в Україні швидко зростала, але в СССР знову настали зміни не на її користь. У 1959 році, наприклад, коли в країні проводився перепис населення, на одного українця вийшло 2 книжки українською мовою, на одного росіянина 8,3 книжки російською мовою.

Тепер незалежна Україна має нагоду надолужити прогаяне.

Л.Х.

В КІНЦІ НОМЕРА

Поштова марка і фраґмент конверта на відзнаку тисячоліття книги в Україні

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ

Чи Ви вже розрахувалися за "Альманах-1999"? Якщо ні, то вишліть 12 дол. сьогодні. Слід пам'ятати, що "Альманах" не є безплатним дарунком УНСоюзу, а лише акцією поширення українського слова серед наших читачів.

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 21 Відділу

З днем 1 квітня 1999 року обов'язки секретаря 21 Відділу перебирає новий секретар

МАРІЯ К. ЗОБНІВ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСоюзі і вплачувати вкладки на адресу:

Mrs. Maria K. Zobniw
247 Lower Stella, Ireland Road
Binghamton, NY 13905
(607) 798-9148

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road
914-626-5641

Kerhonkson, New York 12446
FAX 914-626-4638

Табори і майстерні на Союзівці влітку 1999 р.

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР

від неділі, 20-го червня, до четверга, 1-го липня

Хлопці і дівчата віком 12-18 років.
Харчування і нічліг, оплата за дитину
для членів УНСоюзу – 300 дол. ;
для нечленів – 350 дол. .
Тенісова оплата для учителів – 75 дол. від дитини.
Інструктори: Зенон Снилик, Юрій Савчак та інші.
Приймаємо не більше, як 60 учасників!

ТАБІР ДЛЯ ХЛОПЦІВ І ДІВЧАТ

від суботи, 10-го липня, до суботи, 24-го липня

Відпочинковий табір для хлопців і дівчат віком 7-12 років. Прогулянки, плавання, ігри, українські пісні і фольклор під безперервною опікою.
Харчування і нічліг – оплата за дитину:
для членів УНСоюзу – 225 дол. на тиждень
для не членів – 275 дол. на тиждень.
Додаткова оплата для опікунів/інструкторів:
– 30 дол. на тиждень від дитини.
Приймаємо не більше, як 45 учасників!

ТАБІР ДОШКІЛЛЯ ПЕСИКА „ЧЕМНОГО"

від неділі, 18-го липня, до суботи, 24-го липня

Призначений для англомовних діточок від 4-6 років для навчання про українську батьківщину. Реєстрація/оплата для опікунів 75 дол. від дитини якщо родичі перебувають на Союзівці. Реєстрація/оплата для опікунів 125 дол. від дитини якщо родичі не перебувають на Союзівці.

МАЙСТЕРНЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ТАНЦЮ

від неділі, 8-го серпня, до суботи, 21-го серпня

Традиційні українські народні танці для початкуючих, середніх та заавансованих танцюристів, харчування і нічліг – оплата за дитину:
для членів УНСоюзу: – 325 дол. за повний навчальний час
для нечленів – 375 дол. за повний навчальний час.
Оплата за викладачів – 200 дол. від дитини.

Інструктор: Рома Прийма-Богачевська.
Приймаємо не більше, як 60 учнів, мешкаючих на Союзівці і 10 учнів доходящих. Нікого не приймаємо на менше, як два тижні без дозволу Р. Прийми-Богачевської.

Зголошення до всіх таборів і майстерень треба робити заздалегідь. Місця надається згідно із зголошенням та одержанням 25 дол. завдатку від дитини/від табору. Побираємо оплату в сумі 75 дол. за реєстрацію і опіку інструкторів від дитини/від табору (крім табору дошкілля „Чемного"), які перебувають поза межою Союзівки. Завдаток стосується до цієї суми.

Український Народний Союз не дискримінує нікого на підставі віку, раси, релігії, статі чи кольору шкіри.

Оплату за харчування і нічліг можете вирівняти банковою кредитною карткою, чеком, або готівкою. Оплату за викладачів та опікунів треба вирівняти чеком на Союзівку – Таборова оплата. Наша оплата є цього року дещо підвищенна з огляду на значно вищі кошти забезпечення таборів.

Вимагані всі необхідні медичні довідки і листи-дозволи мусять бути доставлені Союзівці не пізніше, як три тижні перед початком табору, інакше дитина стратить місце в таборі. Не дозволяється жодних виїмків, згідно з вимогою Відділу Здоров'я стейту Ню Йорк.

ЗАКЛИК

Українська Американська Координаційна Рада прилучується до акції допомоги письменникам та поетам України, започаткованої Координаційним Комітетом Допомоги України (США). Від Спілки Письменників України з підписом Юрія Мушкетика одержано „Список 60 найбільш плідних і активних письменників України, які потребують матеріяльної допомоги".

Розуміючи жалюгідний фінансовий стан наших письменників та поетів в Україні

УАКРада проголошує збірку фінансів

Однорічна допомога виносить 400 дол.
півдопомоги 200 дол.
та чверть допомоги 100 дол.

Закликаємо та просимо наших членів, прихильників, людей доброї волі та наші фінансові інституції щедро відгукнутися, жертвуючи, по Вашій спроможності, більш, чим на одну допомогу!

Кожний жертводавець одержить адресу письменника, його короткий життєпис та огляд його творчості.

З НАГОДИ БЛИЗЬКИХ СВЯТ ВОСКРЕСЕННЯ ХРИСТОВОГО, ДОПОМОЖІМ ТИМ, ЩО В ЧАСІ ВЕЛИКОГО НАСТУПУ РУСИФІКАЦІЇ В УКРАЇНІ, ВІДДАНО ПІДДЕРЖУЮТЬ ВОГНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ!

За Президію УАКРади

Ігор Гайда, голова
Д-р Роман Барановський, секретар
Дмитро Косович, скарбник

ЗАЯВА

Розуміючи жалюгідний фінансовий стан наших письменників та поетів в Україні пересилаю чек на суму 400 дол. (одна повна допомога) можна уфондувати більше.

" " " " 200 дол. (півдопомоги)
" " " " 100 дол. (чверть допомоги)
(просимо зачеркнути відповідну суму)

Ім'я та прізвище ______________________
(по англійськи)
Адреса ______________________

____

Чек виставляти на: Ukrainian American Coordinating Council
142 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

У Вінніпегу поховали доброчинця

Вістка про наглу смерть 15 лютого 1999 року св. п. Степана Янківського блискавкою розійшлася по Вінніпегу, бо всі знали покійного як великого патріота. Його співпраця з громадою була завжди підкріплена щедрими пожертвами на дальший ріст спільноти. Вдячний Вінніпеґ хотів виявити своєму синові якнайбільше уваги, тому підготував величні похорони, які відбулися 21-22 лютого ц.р..

Похоронами провадив о. д-р Іван Мостівський, парох катедри свв. Володимира й Ольги, у супроводі катедральних отців і дияконів. Підготовкою участи мирянських організацій та членства організацій зайнявся Теодор Гуменюк.

Слово про покійного сказав у неділю у катедрі д-р Михайло Марунчак, а в понеділок, в часі Служби Божої, о. д-р І. Мостівський.

Після Служби Божої Владика Степан провів останній акт упокоєння та запечатав гробницю Янківських на цвинтарі Всіх Святих.

Степан Янківський народився 17 березня 1912 року в Стрию, в селянській родині. З приходом совєтських військ в Західню Україну, його арештували і заслали на схід України, до Ворошиловграду, а потім до Печори й Воркути.

(Закінчення на стор. 35)

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ

ПРИБУТКИ ЗА ЖОВТЕНЬ, ЛИСТОПАД І ГРУДЕНЬ, 1998 РОКУ

		ЖОВТЕНЬ	ЛИСТОПАД	ГРУДЕНЬ
Членські вкладки	$	164,121.78	108,487.32	178,393.38
Вплати на пенсійні грамоти		19,402.41	9,481.00	152,179.80
Юнівер. Лайф Прем.		12,574.91	9,449.25	15,159.03
Зворот з реасикураційних вкладок		13,613.49		2,704.51
Комісове		184.45	3,238.41	3,805.60
Прибутки книгарні і друкарні		66,890.80	34,856.80	114,341.92
Прибутки від інвестицій:				
Банків	$	308.19	130.15	153.63
Бондів		198,071.62	274,939.66	325,614.30
Членських позичок на підклад грамот		2,832.65	2,737.15	5,386.03
Гіпотечних позичок		48,436.93	37,448.06	49,003.33
Реальності в Кергонксоні, Н.Й.		84,218.18	105,650.66	70,037.29
Коротко термінових інвестицій		17,819.47	5,111.38	5,864.63
Уділів		17,879.65	17,444.23	56,545.51
Позички для Корп. Дому УНС	$			37,375.00
		369,566.69	443,461.29	549,979.72
Разом	$	**646,354.53**	**608,974.07**	**1,016,563.96**
Звороти:				
Банкові оплати	$		51.05	0.06
Кошти конвенції			2,214.00	160.00
Премії медичного забезпечення працівників		1,644.94	5,608.12	146,957.89
За дозрілі вивінувальні грамоти			2,000.00	3,188.82
Меблі і машини				17,571.17
Оплата до асекураційних урядів				656.39
Асекурація				13,202.00
Премії за забезпечення для працівників від випадку				22,889.00
Кошти інвестицій				200.00
Поштових оплат		2,138.69		56.00
Чинші		4,227.36	210.87	4,077.05
Обслуга машин				27.83
Винагорода Відділових організаторів		380.05	648.22	
Стипендії		300.00	300.00	
Федеральних і стейтових податків та соціяльне забезпечення працівників		127,307.56	85,355.66	113,040.75
Кошти телефону				63.93
Разом	$	**135,998.60**	**96,387.92**	**322,090.89**
Різні прибутки:				
Збільшено вартість бондів	$			39,364.05
Оплати за передчасні звороти пенсійних грамот		55.37	255.39	1,417.60
Залеглість до Укр. Нац. Фундації				31,620.54
Пожертва до Фонду Братського		12,573.58		134,741.06
Пожертви для Фонду Відродження України-УНС			15.33	33,009.16
Переносне конто для Корп. Дому УНС		37,708.16	29,870.15	56,801.22
Зиск при продажі бондів		26,320.07	4,816.35	51,438.78
Резерва для незгрошевлених чеків				47,179.49
Переносне конто		230,098.00	295,098.00	558,568.34
Разом	$	**306,755.18**	**330,055.22**	**954,140.24**
Інвестиції:				
Дозрілі і продані бонди	$	687,130.16	1,647,156.08	3,098,448.38
Сплачено членських позичок на підклад грамот		20.00	6,794.37	300.00
Зменшено вартість елект. машин				77,495.38
Сплачено гіпотечних позичок		176,503.60	39,824.11	27,336.61
Зменшено вартість друкарських машин				16,902.54
Зменшено вартість реальностей				85,264.29
Продані коротко термінові інвестиції		2,281,866.53	2,124,399.81	3,714,511.22
Продані уділи		1,237,388.00	311,750.00	1,817,586.35
Разом	$	**4,382,908.29**	**4,129,924.37**	**8,837,844.77**
Разом загальний місячний прибуток	$	**5,472,016.60**	**5,165,341.58**	**11,130,639.86**

ВИДАТКИ ЗА ЖОВТЕНЬ, ЛИСТОПАД І ГРУДЕНЬ, 1998 РОКУ

		ЖОВТЕНЬ	ЛИСТОПАД	ГРУДЕНЬ
Виплати членам:				
Виплати і частинні звороти пенсійних грамот	$	30,041.90	49,086.07	172,745.65
Грошові звороти		35,102.50	44,844.86	44,098.72
Посмертні допомоги		92,583.00	61,837.00	90,282.00
"Universal Life" виплати і частинні звороти				6,063.42
Дивідендова акумуляція		4,496.18	2,959.53	2,460.70
За дозрілі вивінувальні грамоти		50,173.80	35,113.00	87,117.81
Допомога з Фонду Братського		450.00	100.00	700.00
Відсотки від посмертних допомог		293.44	54.18	138.95
Вкладки за дітей, яких родичі померли		335.66	0.00	131.31
Премії за реасекурацію		26,320.47	1,994.29	20,995.08
Стипендії		1,200.00	0.00	1,750.00
Разом	$	**240,996.95**	**195,988.93**	**426,483.64**
Видатки:				
Союзівки	$	132,090.47	87,006.64	104,612.52
Книгарні і друкарні		113,937.85	77,756.11	323,064.37
Організаційні видатки:				
Оголошення		1,699.10	2,387.00	1,662.30
Комісійна Винагорода "Universal Life"		3,944.47	526.80	1,544.31
Кошти обласних засідань		3,917.94	9,681.46	1,770.29
Лікарські бадання нових членів		58.95		427.37
Винагорода Відділових секретарів		57,205.16	612.81	287.22
Винагорода Відділових організаторів		11,977.49	552.37	10,879.44
Винагорода Обласних організаторів		12,199.07	12,999.50	18,291.69
Винагорода головного лікаря		2,500.00	0.00	2,000.00
Кошти подорожей обласних організаторів		1,336.90	62.99	6,178.98
	$	94,839.08	26,822.93	43,041.60
Разом	$	**340,867.40**	**191,585.68**	**470,718.49**
Платні, забезпечення і податки:				
Канадські податки на членські вкладки	$		379.07	2,762.50
Премії за медичне забезпечення працівників		25,714.37	30,079.62	
Асекурація				9,835.11
Платня головних урядовців		20,548.62	19,028.68	25,615.06
Платня працівників		115,596.52	71,710.58	80,926.33
Канадські податки від інвестиції				292.54
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників		138,124.06	92,290.78	118,232.45
Разом	$	**299,983.57**	**213,488.73**	**237,663.99**
Загальні адміністративні видатки:				
Кошти актуарія і статистики	$	6,801.00	50,814.00	51,360.50
Банкові оплати		423.08	710.60	848.39
Банкові оплати за опіку над бондами		2,359.80	603.42	605.60
Книжки і друки		100.65	559.00	649.40
Вкладки до братських конгресів		568.00		1,140.00
Загальні канцелярійні видатки		1,442.80	1,131.32	4,679.51
Оплата до асекураційних урядів		950.20	0.00	1,752.65
Кошти правні		636.00	528.00	400.00
Кошти канадської канцелярії		175.00	175.00	432.00
Поштові оплати		4,909.79	697.97	5,465.36
Кошти друків і приборів		2,065.47	2,143.84	2,740.99
Обслуга машин		17,090.56	19,602.70	10,154.09
Кошти телефону		8,654.31	1,335.15	14,795.55
Загальні кошти подорожей		123.74	294.48	1,053.25
Разом	$	**46,300.40**	**78,595.48**	**96,077.29**
Різні видатки:				
Відсотки від закуплених бондів	$		16,023.55	
Зменшенно вартість бондів				25,945.88
Кошти контрольної комісії			1,500.59	
Кошти конвенції		537.70		5,100.00
Зменшено вартість електричних машин				77,495.38
Зменшено вартість друкарських машин				16,902.54
Зменшено вартість реальностей				85,264.29
Виплати Фонду Відродження України-УНС		8,000.00		
Зворот дотації до Фонду Братського		6,437.50	0.00	17,480.56
Дотації			200.00	410.00
Зворот до Укр. Нац. Фундації			30,629.16	
Зворот членських вкладок		138.21		339.64
Переносне конто для Корп. Дому УНС		166,559.23	33,374.98	186,679.96
Кошти Річного Засідання			11,585.96	1,343.28
Виплата відд. Братської Діяльности			3,972.55	
Кошти інвестиції		2,500.00		2,500.00
Страта при продажі бондів		628.28	9,361.00	7,292.24
Кошти компютерізації		7,097.75	9,320.25	6,160.00
Чинші		47,047.72	30,306.17	42,716.42
Резерва для незгрошевлених чеків				84,499.33
Переносне конто		230,098.00	295,330.12	558,171.32
Разом	$	**469,044.39**	**441,604.33**	**1,118,300.84**
Інвестиції:				
Закуплено бондів	$		3,142,333.50	2,803,661.39
Уділено позички на підклад грамот		11,132.65	5,287.15	7,486.03
Закуплено електричні машини				15,916.00
Уділено гіпотечні позички		1,399.00		280,228.86
Капітальний ремонт на Союзівці				976.00
Закуплено коротко термінових інвестицій		1,138,791.22	2,246,353.93	4,769,045.69
Закуплено уділи		1,541,436.84	463,335.79	748,692.18
Разом	$	2,692,759.71	5,857,310.37	8,626,006.15
Разом загальний місячний видаток	$	**4,089,952.42**	**6,978,573.52**	**10,975,250.40**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:			СТАН ДОВЖНИЙ: Фонди		
Готівка	$	665,024.25	Забезпеченевий	$	66,595,567.49
Коротко термінові інвецтиції		1,960,889.07			
Бонди		47,189,084.42			
Гіпотечні позички		6,773,866.62			
Позички на підклад грамот		815,241.70			
Реальності		2,916,019.71	Акцидентовий		2,351,878.63
Друкарські і електронічні машини		233,420.59	Братський		0.00
Уділи		6,456,933.45	Сирітський		420,062.65
Позичка для УНС корп. ім. Д. Галичина		104,551.04	Захисту		0.00
Позичка для корп. Дому УНС		2,300,000.00	Наглої потреби		47,522.08
Разом	$	69,415,030.85	**Разом**	$	69,415,030.85

СТЕФАН КАЧАРАЙ, касир

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

КАТЕРИНА ПЕКІЛ член УНС Відд. 282. Померла 9 вересня 1998р. на 88-му році життя. Нар. в 1910 р. в Австрії Членом УНС стала в 1942 р. Залишила у глибокому смутку дочок Марію, Катерину, сина Івана, сестер Марію, Розу, 7 внуків, 19 правнуків і 2 праправнуків. Похорон відбувся 12 вересня 1998 р. на Parrish цвинтарі в Newport Twp.

Вічна їй пам'ять!

Марія Болоскі, секр.

БОРИС ШАРИЙ член УНС Відд. 417 Т-ва „Співпраця" в Джеферсонвілл, Ін. Помер 20 червня 1998 р. на 76-му році життя. Нар. в 1921 р. в Кракові, Польща. Членом УНС став в 1978р. Залишив у глибокому смутку сестру Марту, близьку та дальшу родину в Україні, США і Канаді. Похорон відбувся 23 червня 1998 р. на цвинтарі св. Михаїла в Луісвілл, Ку.

Вічна йому пам'ять!

Ілько Цибрівський

ЯРОСЛАВА ТОКАРЧУК член УНС Відд. 88 Союзівка. Померла 16 серпня 1998 р. на 88-му році життя. Нар. в 1909 р. в с. Заднешівка, Україна. Членом УНС стала в 1951 р. Залишила у глибокому смутку синів Мирона, Ігора, внуків і правнуків, сестру Ольгу. Похорон відбувся 19 серпня 1998 р. на Сідар Парк цвинтарі в Гадсон Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МИКОЛА ДЮК член УНС Відд.264 в Карнегі, Па. Помер 6 вересня 1998 р. на 85-му році життя. Нар. в 1912 р. в McKees Rocks Pa. Членом УНС став в 1929 р. Залишив у глибокому смутку дочку, сина, чотирьох внуків, одного правнука і брата. Похорон відбувся 9 вересня 1998 р. на Mt. Calvary Cemetery в McKees Rocks.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МІЛДРЕД ГУДИЦКИ член УНС Відд. 163 Т-ва Єдність в Філядельфії, Па. Померла 28 липня 1998 р. на 89-му році життя. Нар. в 1909 р. в Jessup, Pa. Членом УНС стала в 1964 р. Залишила у глибокому смутку сестер Джулію, Маршу, внука і дальшу родину. Похорон відбувся 31 липня 1998 р. на цвинтарі св. Марії в Елкінс Парк, Па.

Вічна їй пам'ять!

Теодор Дуда, секр.

ЕЛСІ ЛЕНЦ член УНС Відд. 55 Т-ва св. Миколая в Curtis Bay. Померла 17 серпня 1998 р. на 83-му році життя. Нар. в 1914 р. в Maryland. Членом УНС стала в 1968 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Йосифа, дочку Вікторію, сина Йосифа мол., внуків і дальшу родину. Похорон відбувся 20 серпня 1998 р. на Holy Cross цвинтарі в Балтиморі, Мд.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

МИРОН ВЕНҐРИН член УНС Відд. 155. Помер 16 серпня 1998 р. на 76-му році життя. Нар. в 1922 р. в Hillsborough. Членом УНС став в 1940 р. Залишив у глибокому смутку дружину Лілінн, двох синів і дочку. Похорон відбувся 19 серпня 1998 р. на цвинтарі Mt. Bernard в Bridgewater, N.J.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЮРІЙ БОЄЧКО член УНС Відд. 114 Т-ва св. Володимира. Помер 14 червня 1998 р. на 75-му році життя. Нар. в 1923 р. в Україні. Членом УНС став в 1963 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ірену. Похорон відбувся 19 червня 1998 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ДАРІЯ КУЗЬМИН член УНС Відд. 358 Т-ва Львів, в Пармі, Огайо. Померла 20 травня 1998 р. на 86-му році життя. Нар. в 1911 р. в с. Поручин, Україна. Членом УНС стала в 1962 р. Залишила у глибокому смутку сина Павла і дочку Марію. Похорон відбувся 23 травня 1998 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ЮРІЙ ФАҐАН член УНС Відд. 20. Помер 15 серпня 1998 р. на 83-му році життя. Нар. в 1915 р. в Піттсбурґ, Па. Членом УНС став в 1933 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ірену, двох синів і дочку, вісім внуків. Похорон відбувся 18 серпня 1998 р. на цвинтарі Воскресіння в Sterling HgHts.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН КЛЬОЦ член УНС Відд.116 Т-ва ім. Вільні Козаки в Трентон, Н. Дж. Помер 6 вересня 1998 р. на 72-му році життя. Нар. в 1926 р. в с. Брикуля, Україна. Членом УНС став в 1990 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ольгу, дочок Марію і Стефанію, сина Володимира та 6-ро внуків. Похорон відбувся 10 вересня 1998 р. на цвинтарі св. Марії в Трентоні, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ОЛЬГА КУЛИК член УНС Відд. 293. Померла 9 серпня 1998 р. на 94-му році життя. Нар. в 1904 р. в Омску, Сибір. Членом УНС стала в 1950 р. Залишила глибокому смутку дочок Ніну, Аліну, внучок, правнучок. Похорон відбувся 12 серпня 1998 р. на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ПИЛИП СОТНИК член УНС Відд. 20 Т-ва Згода в Воррен, Миш. Помер в травні 1997 р. на 86-му році життя. Нар. в 1910 р. в с. Малашівці, Україна. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію. Похорон відбувся у Вашінґтоні, Д.С.

Вічна йому пам'ять!

Роман Куропась, секр.

АНДРІЙ БОРІС член УНС Відд. 220 Т-ва свв. Петра і Павла в Чикаго, Ілл. Помер 20 липня 1998 р. на 80-му році життя. Нар. в 1917 р. в Берга, Па. Членом УНС став в 1957 р. Залишив у глибокому смутку дружину Нору, сина Григорія, двох доньок. Похорон відбувся 24 липня 1998 р. на цвинтарі св. Марії в Евергрін Парк, Іл.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЙОСИФ МАТЕЙЧУК член УНС Відд. 107 в Hammond, In. Помер 24 вересня 1998 р. на 73-му році життя. Нар. в 1925 р. в Hammond, In. Членом УНС став в 1943 р. Залишив у глибокому смутку сестру і двох братів. Похорон відбувся 26 вересня 1998 р. на Елмвуд цвинтарі в Hammond, In.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИКОЛА ФЕДУШКА член УНС Відд. 161 в Ambridge. Помер 23 вересня 1998 р. на 89-му році життя. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у глибокому смутку дружину Стеллу, п'ятьох дітей, 10 внуків і 3 правнуки. Похорон відбувся 28 вересня 1998 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Ambridge, Pa.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН ПЕТРИШИН член УНС Відд. 452 в Іст Чикаго, IL. Помер 21 вересня 1998 р. на 79-му році життя. нар. в 1919 р. в E. St. Louis IL. Залишив у глибокому смутку сестру Гелен, сина і двох дочок, вісім внуків і одного правнука. Похорон відбувся 24 вересня 1998 р. на Mount Hope цвинтарі в Belleville, Il.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ВСЕВОЛОД ТРУТЕНКО член УНС Відд. 114 Т-ва св. Володимира в Чикаго, Іл. Помер 9 липня 1998р. на 85-му році життя. Нар. в 1912 р. в Україні Членом УНС став в 1961 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію і доньку Валентину. Похорон відбувся 14 липня 1998 р. на цвинтарі св. Андрія в Addison, Il.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ФЕДИНА член УНС Відд. 274 Т-ва свв. Петра і Павла в Янгставн, Огайо. Помер 13 липня 1998р. на 75-му році життя. Нар. в 1922 р. в Янгставн, Огайо. Членом УНС став в 1942 р. Залишив у глибокому смутку братів і сестер. Похорон відбувся 17 липня 1998 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Янгставн, Огайо.

Вічна йому пам'ять!

Гелена Сенедяк, секр.

ПЕРЛ ДИПЧІЙ член УНС Відд. 498 Т-ва Дністер в Едмонтон, Канада. Помер 10 серпня 1998 р. на 92-му році життя. Нар. в 1906 р. в с. Тесарів, Україна. Членом УНС став в 1955 р. Залишив у глибокому смутку сина Володимира, дочку Розалію і сестру Анну.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ІВАН ГАВРИЛІВ член УНС Відд. 240 Т-в ім. Е. Коновальця в Пармі, Огайо. Помер 11 березня 1998 р. на 79-му році життя. Нар. в 1918 р. на Україні. Залишив у глибокому смутку дружину Анастазію, сестру, сина і внуків. Похорон відбувся 14 березня 1998 р. на цвинтарі св. Покрови в Пармі.

Вічна йому пам'ять!

Богдан Семків, секр.

АНДРІЙ ТРИШ член УНС Відд. 94 Т-ва ім. Маріяна Шашкевича в Гемтремк. Помер 19 вересня 1998 р. на 75-му році життя. Нар. в 1923 р. в Україні. Членом УНС став в 1949 р. Залишив у глибокому смутку дружину, сина, двох внуків і родину в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі Воскресіння в Clinton Twp. Миш.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ЯРОСЛАВ КРАМАРЧУК член УНС Відд. 385 Т-ва Запорозька Січ в Міннеаполісі, Мін. Помер 9 вересня 1998 р. на 67-му році життя. Нар. в 1930 р. в с. Підгайцях, Україна. Членом УНС став в 1950 р. Залишив у глибокому смутку дружину Емілію, дочку Марту, братів Мирона і Ігоря, родину в США, Канаді і Україні. Похорон відбувся 11 вересня 1998 р. на Sunset цвинтарі в Міннеаполісі, Мін.

Вічна йому пам'ять!

Мирон Крамарчук, секр.

д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ член УНС Відд. 194 Т-ва Свобода в Ню Йорку. Помер 28 серпня 1998 р. на 90-му році життя. Нар. в Бучачі, Україна. Залишив у глибокому смутку дружину Ірену, доньок Маю і Христю, внуків. Похорон відбувся 2 вересня 1998 р. на цвинтарі св.Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна йому пам'ять!

Олена Леся Гой, секр.

ТІЛЛ АНДЕРСОН член УНС Відд. 32 Т-ва ім. Олега Ольжича в Філядельфії, Па. Помер 25 серпня 1998 р. на 79-му році життя. Нар. в 1919 р. Членом УНС став в 1969 р. Залишив у глибокому смутку дочку Анну. Похорон відбувся 26 серпня 1998 р. на Ivy Hill цвинтарі у Філядельфії, Па.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

АННА ГРИЦКІВСЬКИЙ член УНС Відд. 55 Т-ва ім. св. Михаїла в Балтиморі, Мд. Померла 28 вересня 1998 р. на 74-му році життя. Нар. в 1924 р. на Україні. Залишила в глибокому смутку чоловіка Івана, дочок Ірену і Наталію, синів Романа і Ярослава. Похорон відбувся 2 жовтня 1998 р. на цвинтарі св. Михаїла в Балтиморі, Мд.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

АННА МАКОГІН член УНС Відд. 127 Т-ва св. Миколая в Баффало, Н.Й. Померла 12 вересня 1998 р. на 85-му році життя. Нар. в 1913 р. в Україні. Членом УНС стала в 1953 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Миколу, родину в Америці, Україні і Польщі. Похорон відбувся 15 вересня 1998 р. на цвинтарі св. Матвія.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ МРИЧКО член УНС. Помер 18 вересня 1998 р. на 89-му році життя. Нар. 7 вересня 1909 р. в Україні. Залишив у глибокому смутку дочку Катерину і внуків. Похорон відбувся 24 вересня 1998 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО ОЛЬШАНІВСЬКИЙ член УНС Відд. 399 Т-ва Леви в Чикаго, Ілл. Помер 2 травня 1998 р. на 90-му році життя. Нар. в 1908 р. в с. Херів, Україна. Членом УНС став в 1949 р. Залишив у глибокому смутку дружину Ярославу, дочку, сина і 4 внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ГУДИМА член УНС Відд. 452. Помер 5 липня 1998 р. на 83-му році життя. Нар. в 1914 р. в St. Louis . Членом УНС став в 1933 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну. Похорон відбувся 8 липня 1998 р. на Lake View цвинтарі.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИКОЛА УГРИНІК член УНС Відд. 341 у Windsor. Помер 2 жовтня 1998 р. на 79-му році життя. Нар. в 1919 р. в Польщі. Членом УНС став в 1968 р. Залишив у глибокому смутку дружину Марію і родину. Похорон відбувся 5 жовтня 1998 р. на Windsor цвинтарі у Windsor, Канада.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

МИКОЛА КУЗИК член УНС Відд. 361 Т-ва Дністер в Ню Йорку. Помер 3 вересня 1998р. на 85-му році життя. Нар. в 1912 р. в Україні. Членом УНС став в 1973 р. Залишив у глибокому смутку дружину Анну, дочку Марію і внуків. Похорон відбувся 9 вересня 1998 р. на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Вічна йому пам'ять!

Ольга Літепло, секр.

МАРІЯ РОНОСКІ член УНС. Померла 29 вересня 1998р. на 90-му році життя. Нар. в 1908 р. в Madera, Pa. Залишила у глибокому смутку сина, дочку, 7 внуків і 7 правнуків. Похорон відбувся 3 жовтня 1998 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Economy Borough, Pa.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

СІЦІЛІЯ ЧУЧУК член УНС Відд. 245 Т-ва Запорозька Січ в Трентоні, Н.Дж. Померла 11 жовтня 1998 р. на 63-му році жит-тя. Нар. в 1935 р. в Бразилії. Членом УНС стала в 1970 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Ярослава, синів Ігоря, Юрія і Андрія, двох сестер, п'ять братів і іншу рідню. Похорон відбувся 15 жовтня 1998 р. на цвинтарі св. Марії в Трентоні, Н. Дж.

Вічна їй пам'ять!

Михайло Мартиненко, секр.

ВАСИЛЬ ГАВРИШ член УНС Відд. 220 Т-ва свв. Петра і Павла в Чикаго, Ілл. Помер 12 жовтня 1998 р. на 79-му році життя. Нар. в 1919 р. в с. Дунів, Україна. Членом УНС став в 1971 р. Залишив у глибокому смутку дружину Янну, дочок Марію та Ярославу, і двох внуків. Похорон відбувся 15 жовтня 1998 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ОРЕСТ ЛОҐІНСЬКИЙ член УНС Відд. 94 Т-ва ім. Маркіяна Шашкевича. Помер 18 серпня 1998 р. на 83-му році життя. Нар. в 1915 р. в с. Стенятин, Україна. Залишив у глибокому смутку дружину Стефанію, дочку і сина, сестру. Похорон відбувся 21 серпня 1998 р. на цвинтарі White Chapel в Troy, Mich.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ХІМКА член УНС Відд.364 Т-ва св. Василія в Пармі, Огайо. Помер 4 жовтня 1998 р. на 78-му році життя. Нар. в 1920 р. в Старому Ярі, Україна. Членом УНС став в 1974 р. Залишив у глибокому смутку дружину Стефанію, дочку і внуків. Похорон відбувся 8 жовтня 1998 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі, Огайо.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

СТАНИСЛАВА ВІВЧАРИК член УНС Відд. 131 Т-ва А. Шептицького в Чикаго, Ілл. Померла 21 вересня 1998 р. на 69-му році життя. Нар. в 1929 р. Членом УНС стала в 1956 р. Залишила у глибокому смутку чоловіка Петра і дітей. Похорон відбувся 26 вересня 1998 р. на цвинтарі св. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна їй пам'ять!

Управа 131-го Відділу

МИХАЙЛО ГРЕЧНИЙ член УНС Відд. 146 Т-ва ім. Івана Франка в Воррен, Миш. Помер 11 жовтня 1998 р. на 71-му році життя. Нар. в 1926 р. в Рогатині, Україна. Членом УНС став в 1971 р. Залишив у глибокому смутку дружину Любу, двох синів, трьох внуків і родину в Україні.

Вічна йому пам'ять!

Григорій Корбяк, секр.

Поховали доброчинця

(Закінчення зі стор. 33)

Коли в роки Другої світової війни в СССР формували армію Андерса, С. Янківський разом з численними українськими в'язнями, скориставшись своїм польським громадянством, зголосився до цього війська.

У складі польської армії побував в Ірані, Палестині та Італії, брав участь в боях під Монте Касіно, де був відзначений Хрестом заслуги.

В Канаді оселився в 1946 році, в Галіфаксі, а згодом у Вінніпезі. Тут 5 листопада 1949 року одружився з учителькою Марією Рудою. Заснував власне підприємство і робив м'ясні вироби. Згодом відкрив крамницю на головній вулиці міста.

Вироби Степана Янківського славилися на всю Канаду і Північну Америку. Це змусило його подумати про розбудову гуртового продажу своїх товарів. Так виникла фірма „Central Products & Food Limited".

У Канаді Степан Янківський знайшов своє місце при Комітеті Українців Канади. Саме будувалась катедра свв. Володимира і Ольги, тож допомагав тут, а також в розбудові інших українських святинь міста.

У 1961 році у Манітобі Янківський був серед перших жертводавців на пам'ятник Кобзареві.

В 1964 році творилася Шевченківська Фундація, і знову серед передових добродіїв бачимо Степана. Він не тільки пожертвував найбільшу суму, але кожного року додавав до неї. Сьогодні з цих пожертв утворено Фонд української молоді Пласту і СУМ.

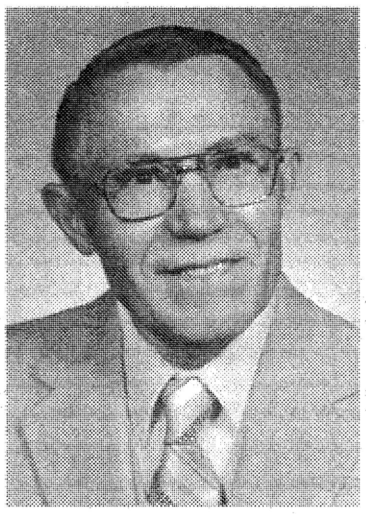
Степан Янківський підтримував проєкти Патріярха Йосифа в Канаді і поза Канадою. У Вінніпезі був доброчинцем Дому Святої Родини для старших людей. В збірці на українську амбасаду в Оттаві покійний був одним із перших. Покійний перевидав своїм коштом збірник Світової Ліґи Українських Політичних В'язнів „В боротьбі за українську державу", підтримував чисельні книжкові проєкти.

Степан Янківський був великим в ідеях і починах, тому громада Вінніпеґу і усієї Канади високо його цінила. В день похорону зібралися делеґації численних організацій молоді, ветеранів, Ліґи України, Українського Національного Об'єднання, Сеньйорів, ОУН та інших.

В часі церковних відправ співав хор „Думка" при Інституті „Просвіта". В Інституті жіноцтво Ліґи влаштувало поминальний обід, яким провадив Теодор Гуменюк. Тут промовляла низка громадських діячів, підносячи великі заслуги покійного для української громади. Від Конґресу Українців Канади слово сказала екзекутивний директор Ліда Шаварська, від Шевченківської Фундації – Анна Вах, від фонду Молоді виступила Софія Качор з Пласту, Марійка Баняс – від СУМу, від українських вояків в Ріміні – д-р Роман Бучок. Від сеньйорської братії покійного та від Інституту „Просвіта" промовляв Іван Іванчук. Від адміністрації підприємства сказав слово подяки Ярослав Держко, а від родини – племінниця Мирослава Дружковська. Молитву провів о. Гафійчук.

Присутнім було роздано брошури д-ра Михайла Марунчака з історії української громади в Канаді, видані УВАН 1982 року за фінансової допомоги Степана і Марії Янківських. Вміщені у книжечці життєпис і світлина ще раз нагадали людям про славних добродіїв.

М. Мар

Дня 15 березня 1999 р.
у Воррен, Миш.
відійшов у вічність
по заслужену нагороду
відомий філантроп
дипл. інженер

бл. п.

ОСТАП ЗАХАРКІВ

член 94 Відділу УНСоюзу

**УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
ВОРРЕН, МИШ.**

**У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого найдорожчого МУЖА, БАТЬКА, ДІДА, БРАТА і ВУЙКА**

св. п.

ОСИПА ДЛЯБОГИ

який відійшов у вічність після довгої недуги 21 лютого 1999 р.
і був похований на українському католицькому
цвинтарі св. Духа в Гемптонбурзі, Н.Й.

СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА
за упокій його душі будуть відправлені
в четвер, 1 квітня 1999 р. о год. 9-ій рано,
в українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії, Н.Й.

Просимо родину, приятелів і знайомих о молитви.
Дружина ЯРОСЛАВА ДЛЯБОГА з родиною

З сумом повідомляємо, що з волі Всевишнього відійшов у вічність
у вівторок, 16 березня 1999 р., магістер

бл. п.

СТЕПАН ВОЛЯНСЬКИЙ

проживши 95 років.

ПОХОРОНИ відбулися в суботу, 20 березня 1999 р., з церкви св. Михаїла на цвинтарі св. Михаїла.

Вічна йому пам'ять!

Горем прибиті:
дружина – ГАЛИНА
син – НЕСТОР
пасербиця – ІРИНА ЛОРЕЙКО
братанич – д-р ОЛЕГ ВОЛЯНСЬКИЙ з родиною
похресник – АНДРІЙ ЗАЯЧКІВСЬКИЙ і
родина в США, Канаді, Бразилії та Европі.

Ділимося сумною вісткою, що 15 березня 1999 р. відійшов у вічність
вірний парафіянин української католицької церкви
Успення Пречистої Діви Марії в Маямі, Фл.

сл. п.

ДМИТРО ГРАМЯК

нар. 4 вересня 1907 р. в Козовій, Україна

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися:
– середа 17 березня 1999 р. вечором – ПАНАХИДА в похоронному заведенні Фреда Гантера, Голлівуд, Фл.
–четвер, 18 березня 1999 р. ПОХОРОН із заведення на цвинтар Ф.Гантера. Голлівуд, Фл.

Горем опечалені:
дружина – ОРИСЯ
та ближча і дальша родина тут і в Україні.

Вічна йому пам'ять!

В четвер, 18 березня 1999 р. відійшов у вічність
на 85-му році життя наш найдорожчий і невіджалуваний
МУЖ, ТАТО, ДІДО, ВУЙКО, КУЗЕН і ШВАГЕР

бл. п.

д-р

МИРОН КРАВЧУК

ПАРАСТАС відбувся у вівторок 23 березня 1999 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід, 7-ма вул., Ню Йорк.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 24 березня о год. 10-ій рано з цього ж самого заведення до церкви св. Юра в Ню Йорку на сьомій вулиці, де була відправлена Служба Божа о год. 10:30, а відтак тіло було перевезене на цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

В безмежному болі залишилися:
дружина – ОЛЬГА (ЛЯЛЯ)
дочка – ЛЯРИСА з мужем АДРІЯНОМ КЕЦАЛА і дітьми
син – МИРОН з дружиною і дітьми
братова – НАДІЯ з дітьми і внуками
кузенки – ЛЮБА ГАЛІБЕЙ з мужем РОМАНОМ і родиною
– МИРОСЛАВА ГОШОВСЬКА з родиною
швагер – ВОЛОДИМИР КУХ з родиною
кузени – ЛЮБОМИР РОМАНКІВ
– ПАРАСЯ ІВАНЕЦЬ
ближча і дальша родина в Україні.